

نوسینی نهاد جلال حبیب الله

ييشكهشه

بهوهى نزايهكى خير بو باوكى كوچكردووم دهكات

به دایکی ئازیزم، براو خوشکهکانم، هاوسهر و مندالهکانم.

به سهرجهم موسلمانان، به لكو به سهرجهم مروّقايهتى.

پیشهکی

سوپاس و ستایشی بیّپایان بق خوای گهوره، صهلات و سهلامی خوا له ییّغهمبه ری خوا و ئالوبه یتی.

ژیانی دنیا بو مروقه کان حه سانه و میه کی کاتی و خوناماده کردن و تویشوو پینچانه و ه یه کجاره کیه بو ژیانی ناخیره ت، نه موله ته هه تا سه رمه رگه و پاش نه وه ده رگای کار داده خریت و حه ق و حیسابی که سه که ده و ه ستینریت و که م و زیادی تیدا ناکریت، به م چه شنه نه ده توانیت شتی زیاتر تویشوو له گه ل خوی ببات، نه ده توانیت گسکی بدات له تاوانه کانی یان به هیچ نا چه ند دانه یه کیشیان بسریته و ه، مه گه ر ته نها نه و سی تاقمه ی که له فه رمووده دا ناماژه یان پی دراوه (سامانیک که له پروژه ی خیریدا به کارها تبیت، مندالیکی چاك که دوای مه رگی دایك و باوکی نزای خیریان بو بکات، زانستیک که دوای خوت جینی بهیلیت).

زۆرجار مرۆفه کان چاویان له دنیایه و پشتیان له ئاخیرهت، بی ئهوهی هیچ زامنیکیان وهرگرتبیت چهنده له دنیادا دهمیننه وه، بویه کاتیك له کتوپریکدا خشیهی مهرگ دهبیستن، شپرزه ئهبن، چونکه پیشوه خته چاوه ریی نهبوون و بیریان لی نه کردوته وه.

دیدی ئیسلام بو مهرگ روانینیکی ترس و ناموّیی نیه، وه ک چوّن تیروانینی بو ژیان له بیّزاری و تاسهی مهرگهوه سهرچاوهی نهگرتووه، ئیسلام پیّمان دهلیّت تا له ژیاندایت به ختهوه ربژی، چی پاکه بو خواردن و پوشین و نوشین و

هاوسه رگیری که مته رخه مه به تیایدا، ما فی جه سته و روخسار و ناخت بده، خوشی ببه خشه به چوارده ورت، هیچ کات ئاوات به مه رگ مه خوزاه، ئاوات خواستن به مه رگی قه ده غه کردووه، به لام که مه رگ هات پیشوازی لیده کات، پیت ده لایت مه رگی مه رگی جه سته یه و گواستنه وه ی روّحته بر دنیای ئاخیره ت، له و ساته دا گه شبین به، زمانت به یادی خوا رام بینه، سه لمان ئاسا مالت برنخوش بیت، که که سه که ش مرد، با بشور دریّت و به به رگی پاك کفن بکریّت، بوینخوش بکریّت، نویّری له سه ربیریت، که س له پیش ته رمه که وه نه روات، هه رکه س دانیشتووه هه ستیّته سه ربی با ته نانه ت ته رمی جووله که و گاوریش بیت، نه سپه رده بکریّت و نزای خیری بر بکریّت، واز له خراپه کانی به ینن و باسی چاکه کانی به ینن و باسی چاکه کانی به ینن و

هاوه لآنی پینه مبه ریش (سینی پینه مبه ری خوا له دنیایه کی دان. دوور له خواناسیندا ده ژیان، دوورنه بوو ئه وانیش له هه مان حاله تدا دنیایان جی بهیشتایه، به لام فه زلّی خوا وابوو پیش مردنیان موّرکی هاوه لبوون وه ربگرن و به و تایبه تمه ندیانه و بگه رینه و ه دربگرن و بیگه یه نن و تویشوویه کیش خویان بخه نئینجا بمرن، هه تا ئاستی خوای گه و ره شایه تی ره زابوونی بو دان و لیّیان رازی بوو، به لیّنی یاداشت و به هه شتی یی دان.

 پهرتووکه دا خستوته روو، سهره تاش ناسینیکی زور کورتی ههر هاوه لیکمان هینناوه، ئینجا باسی حاله تی مردن و مالئاواییه که یمان کردووه.

به و هیوایه ی خوای گهوره ئهمه ی به چاکه لی وهرگرتبین و خوینه ری ئازیزیش لیّی سوودمه ند بیّت و له نزای خیر بیّبه شمان نه کات، نووسینه که ش ببیّته مایه ی خیر بو هه ر خوینه ر و بیسه ریّکی خوشه ویست.

إن أريد إلا الإصلاح ما استطعت وما توفيقي إلا بالله عليه توكلت و إليه أنيب

نهاد جلال سلێمانی جمادی الأول ۱٤۳۹

يهكهم: ماڭئاوايى ئەبووبەكرى صديق (ﷺ)

عهبدولای کوری عوثمانی کوری عامیری قورهیشی تهیمی، کونیهکهی ئهبوبهکره و به صدیق ناسراوه، نزیکترین و ئازیزترین هاوه للی پیغهمبهره (علیقی می یه کیکه له موژده پیدراوانی بهههشت و یهکهم خهلیفهی راشیدینه، نهبووبهکر به ههریه ک له عهتیق و صدیق ناسرابوو، کهسیکی له ری بالابهرزی سپی پیست بوو، دهموچاوی قه له و نهبوو، خهنه وسمه ی به کارده هینا. آ

ئەبووبەكر لە سەردەمى نەفامىشدا ھاوەلىّكى نزىك و دۆسىتى ھەمىشەيى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ بوو. ئ

خەلكى مەككە زۆر تىكەلى ئەبووبەكر دەبوون و لە دەورى بوون، چ لەبەر خۆشى كۆرەكانى وقسەكردنى، چ لەبەر سەرقالبوونى بە كارى بازرگانى، چ لەبەر ئەو زانستەى كە ھەيبوو. "

ئەبووبەكرى صديق يەكەم كەس بوو موسلامان بوو و يەكەم كەسىش بوو لەگەل يېغەمبەر (عَلَيْسُ) نوپْرى كرد، مەروەھا يەكىك بوو لەو ھەوت كەسە

١ - أسد الغابة، ج٣، ص ٣١٥.

٢ -نهاية الإرب للنويري، ج١٩، ص ٨-٩.

٣ - نهاية الإرب للنويري، ج١٩، ص ٢٤.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ١٦٩.

٥ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ١٧١.

٦ -نهاية الإرب للنويري، ج١٩، ص ١١.

یه که مه ی که له مه ککه ئیمانی خوّیان ئاشکراکرد، ههروه ها یه کیّکه له مورده ییدراوانی به هه شت.

پینههمبهر (عُنْ الله به انی و ئیواره سهردانی مالی ئهبووبه کری صدیقی دهکرد.

ئەبووبەكرى صديق سامانىكى زۆرى ھەبوو، بەلام ھەمووى بۆ سەرخستنى بانگەوازى ئىسلامى خەرج كرد. مەروەھا لە ھەموو غەزاكاندا بەشدارى كرد و تاكە غەزايەك نەبوو تىايدا بەشدارى نەكردبىت.

کاتیک پیغهمبهر (ایسی) وهفاتی کرد، ئهبووبهکر پیغهمبهری خوای (ایسی) ماچ کرد، که هاته ژوورهوه بینی پیغهمبهر (ایسی) وهفاتی کردووه، ماچی کرد و فهرمووی به دایك و باوکمهوه به قوربانت بم، به زیندوویی و مردووییش بونت خوشه، سویند بهوهی گیانمی بهدهسته خوا ههرگیز دوو مهرگت پی نوش ناکات، دواتر چووه دهرهوهو ههوالی مهرگی پیغهمبهری خوای (ایسی) به خهلکهکه گهیاندو پینی وتن ههرکهس موحهمهدی دهپهرست ئهوه موحهمهد مرد، ههرکهسیش خوا دهپهرستیت ئهوه خوا زیندووهو نامریّت، چهند ئایهتیکی خویندهوه و خهلکیش دهستیان کرد به گریان. نا

٢ - نهاية الإرب للنويري، ج١٩، ص ١٣.

١ - أسد الغابة، ج٣، ص ٤٠.

[&]quot; - صحيح البخاري، الرقم ٤١٩٧، مسند احمد بن حنبل، الرقم ١٩٥٣.

¹ - صحيح البخاري، الرقم ٣٤٨٨.

له مانگی جومادیلئاخیرهی سالّی سیانزهی کوّچیدا ئهبووبهکری صدیق تووشی نهخوّشی بوو و ماوهی نزیکهی پانزه روّژ نهخوّشیهکهی بهردهوام بوو، له و ماوهدا عومهری کوری خهططاب بهرنویّژی دهکرد بوّ موسلّمانان، لهو ماوهدا ئهبووبهکری صدیق عومهری کوری خهتتابی بوّ جیّگرتنهوهی خوّی دیاری کرد و عوثمانی کوری عهفانی بانگ کرد و داوای لیّکرد به نووسراویّك ئهوه بنووسیّت، ئینجا نووسراوهکه خویّنرایهوه بهسهر موسلّماناندا و ئهوانیش رازی بوون. ا

کاتیک ئهبووبه کری صدیق نه خوش که وت، عهبدو په حمانی کو پی عه و فی بانگ کرد و وتی هه والی عومه رم پی بده، ئه ویش وه سفی کرد و وتی به لام توندیه کی تیدایه، ئهبووبه کر وتی ئه وه لهبه رئه وه یه که منی دیوه نه رم بوم بویه، ئه گه رخوی بیت زور یک له وه یه هه یه تی وازی لیدینیت آ

ئەبووبەكرى صديق لە بىست و دووى جومادىلئاخىرەى سالى سىانزەى كۆچىدا وەفاتى كرد، ئەو رۆژەى وەفاتى كرد رۆژى دووشەممە بوو، دەوترىت لە بەرەبەياندا وەفاتى كرد، رايەكىش دەلىنت بەلكو دواى نویژى ئىوارە وەفاتى كرد، تەمەنىشى شەست و سى سالان دەبوو.

^{· -} البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨.

٢ - الكامل في التأريخ، ج٢، ص ٢٧٢.

٣ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٣، ص ٨٧.

٤ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨.

حهسهن ئاماده ی کاتی وه فاتی ئه بووبه کری صدیق بوو، حه سه ن ده لیّت کاتیّك ئه بووبه کر سه ره مه رگی هات به عائیشه ی وت ئه ی عائیشه سه یری ئه و وشتره بکه که له شیره که یمان ده خوارده وه و ئه و ته شته ی به کارمان ده هیّنا و ئه و به رگه ی ده مانیو شی، ئیّمه کاتیّك کاروباری موسلّمانانمان به ده ست بوو ئه و شتانه مان به کارده هیّنا، جا ئه گه ر مردم ئه وانه ببه بو عومه ر، ئه وه بوو که ئه بووبه کر مرد ئه و شتانه ی نارد بو عومه ر، ئه ویش وتی خوا لیّت رازی بیّت ئه ی ئه بووبه کر، باری که سانی دوای خوّت قورس کرد. ا

ئەسىد باسى ئەو رۆژە دەكات كە خەلىفەى موسلامانان ئەبووبەكرى صدىق كۆچى دوايى كردو دەلىت:

١ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٣٦.

ههموویان بهرزتر بوو، پیشرهوی ههموویان بوویت، یلهت لهههموویان بهرزتر بوو، له ههموویان زیاتر له ییغهمبهری خواوه نزیك بوویت، لهرووی رهوشتو هه لویسته وه له هه موان زیاتر له پیغه مبهر (علی) ده چوویت، لای پیغه مبهر (علی) له ههموويان جيّ متمانهترو پايهبهرزتر بوويتو بهرێزتريان بوويت له خزمهتيدا، دەي خواي گەورە لەسەر ئىسلامو يېغەمبەرەكەيو موسلمانان ياداشتى خىرت بداتهوه، كاتى خەلكى يىغەمبەرى خوايان بە درۆزن دەزانى تۆ بەراستت دەزانى، بۆیه خوای گهوره له کتیبهکهی خویدا به صدیق ناوی هینایت (و الذی جاء بالصدق)، كاتى خەلكى بەرامبەر يىغەمبەر (ﷺ) يىسكە بوون، تى شوينكەوتەو دلنهواكهرى بوويت، كاتئ خهلكى دانيشتنو لهگهلى نهجوون تق لهگهليدا راوهستایت، له کاتی سه ختیدا به جوانترین شیوه هاوه لی نهوت کرد، سوکناییت بۆ دەھنناو ھاورىنى كۆچو باروحالى نارەحەتى يىغەمبەر (دۇرۇرى) بوويت، دواى يێغەمبەر (ﷺ) بەجوانترىن شێوە خىلافەتت كرد بۆ ئوممەتەكەى، كاتى خەلكى له ئیسلام هه لگهرانهوه به جوریّك ئایینی خوات به جیّگهیاند که خهلیفهی هیچ ييّغهمبهريّكي پيشتر وا بهجيّي نهگهياندووه، كاتي لاوازي هاوه لانت بههيّز بوويت، کاتی ترسی ئەوان سەریی راوەستایت، ویرای یی ناخوشبوونی دووروانو بیزاریو توورهیی بیّباوهران دهستت گرتبوو به ریّبازو بهرنامهی پیّغهمبهری خواوه، کاتی د دەوروبەرت شكستيان خوارد به رووناكى خوا خيلافەتت گرتەدەست، لەسەروو ههموویانهوه بویتو لهههموشیان کهمتر قسهت دهکردو له ههموان زیاتر راستیت دهینکاو له ههموان زیاتر بندهنگ دهبوویت، رهوانبنزی و بریاردروستی و دلنری و دلنیایی و کرداری چاكو شارهزاییت به كارهكان له ههموان زیاتر بوو، بو ئیسلام

سەرگەورەپەك بووپتو بۆ باوەردارانىش باوكېكى مىھرەبان، كاتى بە خاوخيزانهوه دههاتنه لات بارى قورسى لاوازى ئهوانت دهگرته ئهستق، چييان لەدەست دەدا تۆ دەتياراست، چىيان يشتگوى بخستايە تۆ ئاگادارى دەبوويت، كاتى كەمصەبرى ئەوان خۆراگر بوويت، ئەوەى ئەوان ھەولىيان بۆ دەدا تۆ يىيى گەیشتیت، بەھۆی تۆوە گەیشتن بەوەی كە چاوەرى نەبوون دەستیان بكەوى، بۆ بنباوهران سزایهك بوویت و دهرژایت بهسهریاندا، بق باوهردارانیش بارانی ره حمه تو به ره که ت بوویت، بارانی ده و له مه ندی و سوکنایی و پاریزگاری بوویت... وهك شاخي وابوويت كه رهشهبا نايجوولننيتو شكينهرهكان لهناوي نابهن... كەسى لاوازو زەلىل لاى تۆ بەھىز بوو تا مافت بۆ وەردەگرتەوە، كەسى بەھىز و به دەسە {تىش لاى تۆ زەلىلو لاواز بوو تا كاتى مافت لى وەردەگرتەوە، لەوەشدا دوور و نزیك لای تق وهك یهك بوون ... به خوا پیشرهیو زورت كردو ئهوهی دوای تۆ دېت چاك ماندووى دەكەيت ... رازين به قەزاى خودا و ملكەچى كارو فەرمانى دەبىن، دواى وەفاتى يىغەمبەر (ﷺ) موسلمانان بە ھىچ شىتى ھىندەى مەرگى تى موصيبهتبار نابن ... خواى گەورە بتگەيەنىتەوە بە يىغەمبەرەكەتو ئىمەش لە یاداشتت بی بهش نه کاتو دوای تق گومرامان نه کات) خه لکی بیدهنگ بووبوون تا وته کانی ته واو بوون، دواتر هاوه لانی پیغه مبهر (ﷺ) گریان و وتیان راستت فەرموو ئەى ئامۆزاى يېغەمبەرى خوا (عَلِينُ). ا

١ - البحر الزخار مسند البزار، الرقم ٨٣١، الشريعة للآجري، الرقم ١٧٨١، السنة لأبي بكر بن الخلال، الرقم ٣٤٦، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ٨٤١.

دووهم: مالْئاوایی عومهری کوری خهتتاب (ﷺ)

عومهری کوری خهططابی کوری نوفهیلی قورهیشی عهدوی، کونیهکهی ئهبووجهفصه. ۱

عومه ربه فاوورقیش ناسراوه، چونکه کاتیک موسلمان بوو ئیتر بیباوه پانه ناده ویرا وه که جاران ئازاری موسلمانان بدهن، بویه پیغه مبه رای ناوی نا فارووق. آ

عومهر کهسیّکی بالابهرزی بهخو بوو، رهنگی سوور بوو، رایهکیش دهلیّت سهرهتا عومهر سپی رهنگ بووه، به لام دواتر که له سهردهمی خیلافهتهکهیدا وشکهسالی روویدا هیّنده خوّی گرتهوه له خواردن که رهنگی تیّکچوو.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٥٩٠.

١ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٥٦.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٥٨٩.

٤ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٠٨، صححه شعيب الأرناؤوط.

کاتیّك ئەبووبەكرى صدیق نەخۆش كەوت، عەبدورەحمانى كورى عەوفى بانگ كرد و وتى ھەوالّى عومەرم پى بدە، ئەویش وەسفى كرد و وتى بەلام توندیەكى تیدایه، ئەبووبەكر وتى ئەوە لەبەرئەوەیە كە منى دیوە نەرم بوم بۆیە، ئەگەر خۆى بیّت زۆریّك لەوەى ھەیەتى وازى لیّدیّنیّت. \

عومه ری کوری خهططاب بوو به خهلیفه و ماوه ی ده سه لاتی پر بوو له سه روه ری و فتوحات و دادپه روه ری.

عومهری کوری خهططاب له کوتا حهجیدا-لهسالی ۲۳ کوچی- نزایه کی کرد که تاسه ی مهرگی تیدا بوو، دهسته کانی به رهو ئاسمان به رز کرده وه و تی: خوایه، تهمه نم زوره و توانام که می کردووه و ناوچه ی ده سه لاتم فراوان بووه، ده ی خوایه تا نه فه و تا و بمبه ره وه بو لای خوت. آ

ههروهها عومهر نزای ده کرد (خوایه شههیدیه کم پی ببه خشه که لهریّی تودا بیّت، مهرگیشم بخهره ناو شاره که ی پیّغه مبهره که ته وه). آ

ئهم کارهی عومهر شتیکی نامق نهبووه لهناو هاوه لاندا، به لکو هاوه لانیک که ترساون لهوه ی تووشی فیتنه بن نزای مهرگیان کردووه، بق نموونه:

٢ - موطأ مالك، الرقم ١٥٠٢، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٤٦٢.

١ - الكامل في التأريخ، ج٢، ص ٢٧٢.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ١٨٠٠.

حهسهنی کوری ئهبیلحهسهنی به صری ده لیّت حه که می کوری عه مر که هاوه لی پیّغه مبه ر (عَلَیْتُ) بوو که نزای مه رگی کرد و تی ئه ی تاعوون وه ره بمبه بیّ لای خوّت، که سیّك پیّی و ت باشه تیّ چوّن وا ده لیّیت له کاتیّکدا بیستووته له پیّغه مبه ر (عَلَیْتُ) که ده یفه رموو (که ستان له به ر خراپه و زیانی که تووشی ده بیّت ئاوات به مه رگ نه خوازیّت)، حه که م و تی به لیّ من ئه و فه رمووده م بیستووه، به لام ده مه ویّت پیش شه ش شت بکه و م نه گه م به وانه و پیش ئه وانه بمرم: فروشتنی دادوه ری ... ا

سهبارهت به حوکمی داواکردنی مهرگ له شهرحی ئهو فهرموودهدا که پیغهمبهر (وَالْمِلْیُلُّ) دهفهرمویّت (کهستان لهبهر خراپهو زیانیّك که تووشی دهبیّت ئاوات به مهرگ نهخوازیّت) ئیبن حهجهر دهلیّت: ئهم گوتاره بو هاوهلان و موسلّمانانی دواتریشه، سهبارهت بهوهی فهرموویهتی لهبهر زیانیّك داوای مهرگ نه کریّت دهستهیهك له زانایانی پیّشین پیّیان وایه مهبهستی زیان و نارهحهتی دنیاییه، ئهگهرنا ئهگهر بینی زیانه که بو ئاخیرهتی بوو و ترسا دینهکهی تووشی فیتنه بیّت ئهوه ریّگری نهکراوه له داوای مهرگ، دهستهیهك له هاوهلانیش ئهوهیان کردووهو —له ترسی زیانی ئاخیرهت— داوای مهرگیان کردووه، وهك له مهوطائدا هاتووه عومهر داوای مهرگی کردووهو وتوویهتی خوایه تهمهنم زوّر بووهو توانام کهمی کردووهو هاولاتیانیشم بلاوبوونه تهوه، دهی بمبهره وه بو

١ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٨٦٩، سكت عنه الذهيي.

لای خۆت،...سهبارهت بهوهش که پینههمبهر (وَالْكِالِّهُ) فهرموویهتی (ئهگهر ههرکامتان ههر ناچار بوو —ئاوات به مهرگ بخوازیّت با بلیّت خوایه بممریّنه ئهگهر مهرگ خیره بوم) ئهوه ئاماژهیه بهوهی ئهو شیّوه داواکردنه ریّگری لینهکراوهو راسته وخو داواکردنی مهرگ نیشاندانی جوّریّك له نارهزایهتیه. الینه کراوه و راسته وخوّد داواکردنی مهرگ نیشاندانی جوّریّك له نارهزایهتیه. ا

عهمری کوپی مهیموون ده نیت چهند روّژیک پیش نهوه ی عومه و بریندار بکریّت، من عومه و بینی که لهگه ل حونهیفه ی کوپی یه مان و عوشانی کوپی حونهیفدا وهستابوو، سهباره تبه کاروباری ولات قسهیان ده کرد، دواتر عومه و وتی خوا سه لامه تبهیننیت بیوه ژنانی عیراق وا لیده که م دوای من پیویستیان به هیچ پیاوی نه بیت، دوای چوار روّژی تر بریندار کرا، من نه وکات له نزیکیه وه بووم، ته نها عهدولای کوپی عهبباس له نیوانماندا بوو، نویزی به یانی بوو، به نیو ریزه کاندا ده گه پاو و دهیوت ریّک راوه ستن، تا هیچ لارو ویریه کی به دی نهده کرد ئینجا ده گه پایه و شوینی خوّی، دوای نه وه چوویه پیشه وه و نویژی دابه ست و وابزانم له رکاتی یه که مدا سووره تی یووسف یان سووره تی نه حلی خویند، تا نه وه ی خه نکی هاتن، هینده ی نه برد گویّم لی بوو هاواری کرد خورید، تا نه وه ی خه نکی هاتن، هینده ی نه برد گویّم لی بوو هاواری کرد دورسه رموه بوی هه نهات و به راست و چه پدا خه نگه که ی ده پیکا تا نه وه ی سیانزه که سی بریندار کرد و حه و ته وانه ش مردن، یه کیک له موسلمانان

١ - فتح الباري، ج١٠، ص ١٢٨.

شتیکی دا بهسهریدا و کابراش که زانی تازه گیراوه خوی سهربری، عومهر دەسىتى عەبدورەحمانى كورى عەوفى گرت و خستيه يېشەوە تا نوېژەكە بكات بۆ خەڭكەكە، ئەوانەي لە نزىك عومەرەوە بوون زانىيان چى روويداوە، بەلام ئەوانەى دواوە نەياندەزانى چى بووە، عەبدورەحمان نوێژێكى كورتى كرد بۆیان، دواتر عومهر به ئیبن عهبباسی وت بزانه کی منی کوشت؟ ئهویش وتی پیشه سازه که -که خزمه تکاری موغیره ی کوری شوعبه بوو، عومه ر وتی خوا بیکوژیّت خوّ من چاکهی زورم لهگهل نواند، سویاس بوّ خوا که مهرگمی به دەسىتى كەسىپك دانەنا كە بانگەشەي موسلمانىتى بكات، ئىنجا عومەر برايەوە بق مالله وهو ئيمهش له گه للي چووينه مالله وه، ههندي دهيانوت چاك دهبيته وه، هەندى دەيانوت دەترسىن بمريّت، ئىنجا برى شەربەت ھينرا تا بيخواتەوه، شەربەتەكەي خواردەوە خيرا ھاتە دەرەوە، ئىنجا شىرى بۆ ھينرا، لە شوينى برينهكهيهوه هاته دەرەوه، ئيتر زانييان عومهر نامێنێت، خهڵكهكه دههاتن بق لای و دلخوشییان دهدایهوه، ئینجا عومهر وتی بزانن چهنده قهرزارم، حسابیان کرد نزیکهی ههشتاو شهش ههزار قهرزار بوو، ئهویش وتی ئهگهر سامانهکهم بهشی کرد قهرزهکانم بدهنهوه، ئهگهرنا داوا بکهن له بهنی عهددی-هۆزهکهم-تا قەرزەكەم بدەنەوە، ئەگەر بەوەش تەواو نەبوو ئەوە داوا بكەن لە قورەيش و لهوه زياتر داوا له كهسى تر مهكهن.

کاتیک عومه ری کوری خهططاب پیکرا، به عهبدولای کوری وت برق بزانه کی منی کوشت؟ ئهویش وتی ئهی ئهمیری باوه رداران ئهبوولوئلوئه ی کویله ی

' - الكامل في التأريخ لابن الأثير، ج٢، ص ٤٤٧.

بپارێزێت، دواتر لهگهل پشتیوانان چاك بێت چونکه ئهوا پهنادهر بوون، با چاکهی چاکهکاریان قبول بکات و لهوهشیان خوش بێت خراپهیهك دهکات. د

کاتیّك عومه رله سه رهمه رگیدا بوو، سه ری له كوشی عه بدولای كوریدا بوو، وتی ئه ی عه بدولا سه رم بخه ره سه رخوله که به لكو خوای گه وره به و باره وه بمبینیّت و ره حمم پی بكات. ا

له رۆژى يەكشەممەى ساڵى بىست و چوارى كۆچىدا عومەرى كورى خەططاب كۆچى دوايى كرد و تەرمەكەى ئەسپەردە كرا. ⁷

کاتیک عومه ری کوری خهططاب وهفاتی کرد، سه عیدی زاوای زوّر گریا، پیّیان وت بوّچی دهگریت؟ وتی بوّ نیسلام دهگریم، گورزیّکی به رکه وتووه تا روّژی دوایی شویّنه واری دهمیّنیّت. نُ

کاتیک عومهری کوری خهططاب کۆچی دوایی کرد، ههریه ک له سهعید و عوثمانی کوری عهففان و صوههیب و ئیبن عومهر دابهزینه ناو گۆرهکهیهوه. "

کاتیّك عومهری کوری خهططاب وهفاتی کرد، خهلّکی نزایان دهکرد بق عومهر، عهلی کوری ئهبووطالیبیش وتی رهحمهتی خوات لی بیّت، هیوام وایه

أ - الكامل في التأريخ لابن الأثير، ج٢، ص ٤٤٨.

١ - صحيح البخاري، الرقم ١٣٣٩.

 [&]quot; - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٤٤.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٣٧٢.

٥ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٣٦٨.

سهبارهت به کاتی شههیدبوونه کهی دهوتریّت له روّژ شهممه له سهرهتای مانگی موحه رهمی سالّی بیست و چواری کوّچیدا بووه، دهشوتریّت سیّ روّژ پیشتر پیّکراوه و دوای سیّ روّژ وهفاتی کردووه، سهبارهت به تهمهنه کهشی له کاتی شههیدبوونیدا ههریه ک له پهنجاو دوو و پهنجا و چوار و پهنجاو پیّنج و شهست و شهست و سیّ سالّی هاتووه، واقیدی دهلیّت راستتر لای ئیمه ئهوهیه که له تهمهنی شهست سالّیدا بووه.

۱ - صحيح البخاري، الرقم ٣٤٩٥، صحيح مسلم، الرقم ٤٥٠٦، سنن ابن ماجة، الرقم ٩٧، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٧٨٤٧، مسند احمد بن حنبل، الرقم ٨٧٢.

۲ - تاریخ مدینة دمشق، ج٤٤، ص ١٤.

سێههم: ماڵئاوايي عوثماني كوري عهففان (ﷺ)

عوثمانی کوری عهففانی کوری ئهبیلعاصی کوری ئومهییهی قورهیشی ئومهوی، کونیهکهی ئهبوو عهبدولاً یان ئهبووعهمره. (

پێی دهوترا ذیننورهین واته خاوهن دوو رووناکیهکه، ئهمهش لهبهرئهوهی دووو کچی پێغهمبهری خوای (عَلَیْتٌ) بههاوسهر گرتبوو، ئهم فهزلهش تهنها بۆ عوثمان بووه که دوو کچی پێغهمبهرێکی خوا یهك دوای یهك بههاوسهر بگرێت. ۲

عوثمان شهش سال پاش سالی فیل لهدایك بوو، واته تهمهنی له پیغهمبهر (سُونِیَّ) کهمتر بوو. ۲

لبدایة والنهایة لابن کثیر، ج۳، ص ۳٤۷.

١ - أسد الغابة، ج٣، ص ٢٠٦.

[&]quot; - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٤٥٦.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٥٥.

عوثمانی کوری عهففان یهکیکه له موژده پیدراوانی بهههشت، کهسیک بووه پیغهمبهری خوا و فریشتهکانیش شهرمیان لیکردووه.

حەفصە دەلنىت رۆژنىك يىغەمبەر (عَلَيْكُ) لە مالەوە بوو و جلەكەى خستبووه نیوان رانه کانی، ئهوه بوو ئه بووبه کر هات و داوای مؤله تی کرد و مؤله تی پیدراو هاته ژوورهوه، ییغهمبهر (ﷺ) ههروهك خوّى مایهوهو خوّى تیكنهدا، ئینجا عومه ریش هات و ههمان شت روویدا، ئینجا عهلی هات و ههمان شت روویدا، ئینجا هاوه لاننکی تر هاتن و پیغهمبهر (ﷺ) هیچ خوّی تیکنهدا و ههر لهو شيوهي خويدا مايهوه، ئينجا عوثمان هات و داواي موّلهتي كرد، موّلهتي ييدرا تا بنته ژوورهوه، خنرا ينغهمبهر (عَلَيْكُ) جله كانى رنككرد، ئينجا كهوتنه قسه کردن و پاش ماوه پهك خه لکه که چوون، منیش وتم نه ی پیغه مبه ری خوا (رَا اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّى اللَّهُ عَلَّى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَّى تنكنهدا، كهچى كه عوثمان هات خيرا خوّت كۆكردەوھو جلهكانت ريككرد، تُهويش فه رمووى: (ألا أستحيي ممن تستحيى منه الملائكة)، (نايا شهرم نهكهم له كهستك كه فريشته شهرمي لي دهكات).

١ - مسند احمد بن حنبل، الرقم ٢٥٨٩٢، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ٣٠١٧، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٩٢٤٩.

له رۆژى يەكشەممەى ساڵى بىست و چوارى كۆچىدا عومەرى كورى خەططاب كۆچى دوايى كرد و تەرمەكەى ئەسپەردە كرا، سى ٚرۆژ دواى ئەوە بەيعەت درا بە عوثمانى كورى عەففان. ا

ئیبن سهبهئی جووله که که و تانه دان له عوثمان و خوّی به دلسوّزی ئیسلام نیشان دا، خه لکیّکی زوّر به قسه کانی هه لخه له تان و که و تنه شویّن راکانی و ئه و هه وله ی خوّیان به فه رمان به چاکه و ریّگری له خراپه ده زانی، روّژ به روّژ ئه و بیره ی سهبهئی بلاو ده بوویه وه ، دواجار حاله ته که گهیشته ئه وه ی ئاشو و بیگیران هه ولی شه هید کردنی خه لیفه ی موسلمانانیان دا و گه ماروّی ماله که یان دا.

پاش کۆتا وتارى عوثمان له هەينيدا، تووشى ژانەسەرنك بوو و له هۆش خۆى چوو، خنرا برديانەوه بۆ مالەوه، نەيارەكانى كە لەو شوننه جياوازانەوه هاتبوون، هاتن و گەمارى مالەكەيان دا، بەرامبەر بەوه خنرا دەستەيەك لە مندالانى هاوەلان به فەرمانى باوكيان چوون بۆ مالى عوثمان تا بەرگرى لە خەلىفە بكەن، لەوانە حەسەن و حوسەينى كورانى عەلى كورى ئەبوو طالىب، عەبدولاى كورى زوبەير و عەبدولاى كورى عەمر.

صەفىيەى دايكى باوەرداران بە ولاخىكەوە چوو تا بچىت بۆ لاى عوثمان، كەچى ئەشتەر ھاتە رىي و نەيھىشت، صەفىيە وتى بمگىرىنەوە با ئەمە ئابرووم

-

١- البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٤٤.

۲ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٧٦.

نهبات، دواتر حهسهنی له نیوان مالی خوّی و عوشماندا داناو خواردن و خواردنهوهی دهنارد بو عوشمان. ا

له کاته ی عوشانی کوری عهففان گهمارق درا، عهبدولای کوری زوبهیر هاوده م به ئیبن عومه ر و حهسه ن و حوسهین و مهروان و ئهبووهورهیره و ژمارهیه کی تر وهستان تا به رگری بکه ن له خهلیفه ، خهلیفه ش سویندی دان که وازبهینن و بچنه و مالهوه ، به لام عهبدولا و حهسه نی کوری عهلی و مهروانی کوری حهکه م نه چوونه و ههروه و به رگرییان کرد ، عهبدولا چهندین شمشیر و تیری بهرکه و تو و زور بریندار بوو ، ههروه ها حهسه نی کوری عهلی و مهروانیش بریندار بوون ."

زهیدی کوری ثابت هات و وتی وا پشتیوانان لهبهرده رگان و ده لین نهگهر ده ته ویت نیمه دووباره پشتیوانانی خواین، عوثمان وتی پیویستم به وه نیه، ده ست بگرنه وه و مهجه نگن -،

ئەبووھورەيرە پێى وت ئەمرۆ ھاودەم بە تۆ دەمێنمەوە، عوثمان پێى وت تكام لێت ھەيە-بريارم بۆت ئەوەيە- بچيتەدەرەوە-جێمبھێڵيت-،

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٧٤١.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨١.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨٨.

حهسهنی کوری عهلی کوتا که س بوو که له لای مابوویه وه، چونکه حه سه ن و حوسه ین و ئیبن عومه ر و ئیبن زوبه یر و مه پوان ها تبوون بو لای، ئه ویش زور جه ختی لیکردنه وه چه که کانیان دابنین و بچنه ده ره وه و بچنه و بو مالی خویان،

ئیبن زوبهیر و مهروان پییان وت: ئیمه بریارمان لهسهر خوّمان داوهو وازناهینین، عوثمانیش دهرگاکهی کردهوهو له راستترین گیرانهوهدا هاتووه چوونه ژوورهوه بوّ لای. ا

ئاشووبگیّران ته نانه تنه نه نه نه نه نه نه نه نه نه ناویش بخواته وه، نه و ناوه ی که خوّی له سه رده می پیغه مبه ردا (هم بیره که ی کریبوو بو موسلمانان، عوشمان وتی ئاده ی ئه و دوانه م بو بانگ بکه ن که هانتان ده ده ن له دری من، ئه وانیش هاتن، عوشمان وتی سویّندتان ده ده م به خوا ده زانن که پیغه مبه راستان مه دینه ئاویکی سازگاری تیّدا نه بوو جگه له بیری روومه، پیغه مبه راستان فه رمووی (من یشتری بئر رومة فیجعل دلوه مع دلاء المسلمین بخیر له منها فی الجنة)، (هه رکه س بیری روومه بکریّت سه تلّی له گه ل سه تلّی موسلماناندا به چاکتر له به هه شت وه ربگریّته وه)، منیش له سامانی خوّم کریم که چی ئیستا به چاکتر له به هه شت وه ربگریّته وه)، منیش له سامانی خوّم کریم که چی ئیستا ته ناهی ده ریاش بخومه وه، و تیان به ری و و لا وایه، و تی سویّند تان ده ده م به خوا ده زانن مزگه و ته ته نگه به ربووبو و بو موسلمانان و

١ -العواصم من القواصم.

له کوتا روزی زیانیدا عوثمانی کوری عهففان بهروزوو بوو، دهیوت خهوم دیوه به پیغهمبهری خواوه (ایگیانی) که فهرموویه تی نهگهر دهست نه که یتهوه بهرامبه ربه و هیرشبه رانه ده تکوژن و لای ئیمه روزوو ده که یتهوه ۲

^{&#}x27; - سنن الترمذي، الرقم ٣٧٢٣ و قال حديث حسن، حسنه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ٣٧٠٣.

^{· -} البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨٣.

عوثمان ئەشتەرى بانگ كرد و وتى ئەو خەلكە چىيان دەويت؟ ئەويش وتى سيّ شت، يان كارەكە بدەيتە دەست ئەوان چىيان دەويّت بيكەن، يان خوّت بدهیت به دهسته وه یان بتکوژن، عوثمان وتی بق وازهینان جلیک داناکه نم که خوا كردوويهتيه بهرم، بق خوبهدهستهوهدانيش ئهگهر بمكوژن بهخوا دواي من یه کریزی نابیننه وه، له و سه روبه نده دا که سیّك هات و ده رگاکه ی کرده وه، موحهممه دی کوری ئهبوویه کر هاودهم به سیانزه که س هاته ژوورهوه، موحه ممه د ریشی عوثمانی گرت و توند رایکیشا و سهری به رز کرده و و ده یوت موعاویهو ئین عامیر و نامه کانت فریات ناکهون، ئهویش وتی برازا ریشم بهرده، موجه ممه دیش ناماژه ی بق که سیک کرد، که سه که هات و دای له سه ری، نینجا كەوتنە كوشتنى، بەلام لە گېرانەرەپەكى تردا ھاتورە كە موجەممەد رىشى عوثمانی گرت، عوثمان وتی برازا ریشم بهرده، شویٚنیٚکت گرتووم که باوکت دەسىتى لىنەداوه، موجەممەدىش شەرم گرتى و كەنارى گرت، خەلكەكە ھاتنە ژوورهوهو موجهممهد ویستی بهریان یی بگریت به لام نهیتوانی، ئیتر موجهممهد ماله که ی جیهیشت، که سیک هات و به داریک دای له سهری عویمان و خوین له سەرى دەچۆرا، ئىنجا كەوتنە لىدانى بە شمشىر، نائىلەي ژنى خۆي خستە بەردەمى و دەپقىژاند، كەچى دەستى ئەوپش بەركەوت و پەنجەكانى بران، چى شمهك له ماله که دا هه بوو هه موویان برد، سه ری عوثمانیش له ولاوه که و تبوویه

· - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨٤.

لای قورئانه که وه که سیک به قاچی ددای له سه ری و له قورئانه که دووری خسته وه .\

سهبارهت به شویّنی گورهکهشی ئهوهیه که له روزهه لاتی بهقیعهوه ئهسپهرده کراوه، رایه ک ده لایّت تا سیّ روز تهرمه کهی ئهسپهرده نه کرا، رایه کیش ده لایّت هه ریه کهم شهو ئهسپهرده کرا، رایه کیش ده لایّت هه ریه کهم شهو ئهسپهرده کرا، ئهسپهرده کردنه کهی لهنیوان نویّزی ئیواره و عیشادا بو و هاوده م به ژماره یه کهمی هاوه لان که حه کیمی کوری حیزام و زهیدی کوری ثابت و عهلی کوری ئه بووطالیب و زوبیه ری کوری عهوام و که عبی کوری مالیک و طهلحه ی کوری

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٩٠-١٩١.

^{&#}x27; - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨٥.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٤٥٨.

کاتیّك ههوالّی شههیدبوونی عوثمان گهیشت به عهلی کوپی ئهبووطالیب، عهلی تهواو شلّه ژا و هاودهم به طهلحه و زوبهیر و سهعد چوون بۆ لای عوثمان و بینییان کوژراوه، عهلی تووپه بوو له حهسهن و حوسهین و وتی ئیّوه لهبهر دهرگا بوون و هیّشتتان ئهمیری باوه پرداران بکوژریّت؟! ئهوانیش وتیان ئیّمه ئاگادار نهبوین به کوژرانی، عهلی دهستی بهرزکرده وه و زلله یه کی دا له حهسهن و دای بهسهر سنگی حوسه پنیشدا، قسه شی وت به موحه ممهدی کوپی طهلحه و عهبدولای کوپی زوبهیر.

۱ - البداية والنهاية لابن كثير، ج۷، ص ۱۹۰-۱۹۱.

۲ · الثقات لابن حبان، ج۲، ص ۲٦٥.

كاتيك سه عد هه واللى كو ژرانى عوثمانى بيست داواى ليخو شبوونى لاى خوا بو كرد و سوّزى بوّى جوولا و ئه م ئايه تهى خوينده وه (قُلُ هَلُ نُنبِّئُكُم بِاللَّخْسَرِينَ أَعْمَلًا اللَّهُ اللَّغْسَرِينَ أَعْمَلًا اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

رایه ک ده نیّت کاتیّک عوثمانی کوری عهففان شههید کرا جوبهیری کوری موطعیم نویّژی لهسهر کرد، ههندیّکیش ده نیّن حهکیمی کوری حیزام بووه، ههندیّکیش ده نیّن میسوه ری کوری مهخره مه نویّژی لهسه ر کرد. ن

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٨٩.

٢ - أسد الغابة، ج٣، ص ٦١٦.

چوارهم: مالْئاوایی عهلی کوری ئهبووتالیب (ﷺ)

عەلى كورى ئەبووطالىبى كورى عەبدولموطەلىبى قورەيشى ھاشميە، كونىهكەي ئەبولچەسەنە. \

هاوسه ره که ری که فاطیمه ی کچی موحه ممه دی کوری عه بدولایه ، کچی پنغه مبه ری خوایه (عِیَالِیْهُ) ، که وره ی ژنانی به هه شت و دایکی دوو ره یحانه و خوشه ویسته که ی پنغه مبه ری خوایه (عِیَالِیُّهُ) ، یه که م که سی ناو بنه ماله ی پنغه مبه ر (عَیَالِیُّهُ) وه فاتی کرد. «

ئیبن که ثیر سهباره ت به ریزبه ندی ده سته ی یه که می موسلمان بوان ده لیّت: ده کریّت له کوّی هه موو گیرانه وه کانه وه بلیّین یه که م نافره ت موسلمان بوو خه دیجه بوو، یه که م مندال موسلمان بوو عه لی بوو، یه که م خزمه تکار موسلمان

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٩.

۲ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٩.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٤٤٦.

ع - صحيح البخاري، الرقم ٣٥٦٤، صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٧٩، سنن الترمذي، الرقم ٣٧٨٨، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨٢٥٨، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٥٧٥٣، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٥٦٠٦، مسند الطيالسي، الرقم ٢٠٢٥، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨١٥.

٥ - صحيح البخاري، الرقم ٤١٧٩، صحيح مسلم، الرقم ٤٥٩٠.

بوو زهیدی کوری حارثه بوو، یهکهم پیاو موسلمان بوو ئهبووبهکری صدیق بوو. ۱

عهلی کوری ئهبووتالیب باوکی رهیحانه کانی پینهه مبه ری خوا و موژده پیدراوی به هه شت و خه لیفه ی چواره می موسلمانانه .

کاتیک فهتمی خهیبهر سهختی تیکهوت، بر شهوهکهی پیغهمبهر (شک فهرمووی (لأعطین الرایة غدا رجلا یفتح علی یدیه، یحب الله ورسوله، ویحبه الله ورسوله)، (سبهینی تالاکه دهدهمه دهست کهسیک که خوا لهسهر دهستی تهو فهتمی خهیبهر دهبهخشیت، تهو کهسه خواو پیغهمبهری خوای خوش دهویت و خوا و پیغهمبهری خواش (شک تهویان خوش دهویت)، ههموو هاوه لان هیوایان وابوو تهوان بن، بر بهیانی پیغهمبهر (شک فهرمووی عهل له کوییه؟ وتیان تازاری چاوی ههیه، پیغهمبهر (شک تفی دا له چاوانی عهلی و نزای خیری بر کرد و عهلی چاک بوویهوه، تینجا تالاکهی دایه دهستی، تینجا پیی خهرموو (انفذ علی رسلک حتی تنزل بساحتهم، ثم ادعهم إلی الإسلام، وأخبرهم بما یجب علیهم، فوالله لأن یهدی الله بک رجلا خیر لک من أن یکون لک حمر النعم)، (لهسه رخق ههنگاو بنی تا ده چیته لایان، دواتر بانگیان بکه بر تیسلام و پییان

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٣، ص ٢٦.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٢٨٦٨، صحيح مسلم، الرقم ٤٥٢٧، صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٤٢، السنن

الكبرى للنسائي، الرقم ٧٨٧٩، مسند احمد بن حنبل، الرقم ٢٢٢١٥.

بلّی چییان لهسهر پیّویسته، جا بهخوا ئهگهر خوا به هوی تووه کهسیّك ریّنموونی بكات زور بوّت باشتره له كوّمه له وشتری سوور).

له سالی سی و چواری کوچیهوه سهرهتاکانی فیتنه دهرکهوتن کاتیك دەستەپەك كەوتنە رەخنەگرتن لە عوثمانى كورى عەففان، سەرەتاى رەخنەكەيان ئەوەبوو وتيان ئەو ھاوەلانىكى زۆرى لە يۆستەكاندا لابردووەو كەسانى ئومەوى لە شوينياندا داناوه، ئەويش ئەو قسەى زۆر لا سەخت بوو و ناردی به شویّن والی ناوچه کاندا و ههموو هاتن بو لای، لهوانه موعاویهی کوری ئەبووسوفیان و عەمرى كورى عاص و عەبدولاى كورى سەعد و سەعیدى كورى عاص و عهبدولای کوری عامیر، لهو بارهوه رای ئهوانی وهرگرت، ههریهکهو رايه كى دەرېرى، عوثمانيش واليه كانى هێشتهوهو ههوڵيدا كهسه نارهزاكانيش به جیهادهوه سهرقال بکات، هۆکاری سهرهکی ئهم بهزمانهش کابرایهکی جوولهکه بوو به ناوی عهبدولای کوری سهبه عکه وای نیشان دابوو موسلمان بووه، ئینجا چوویه میصر و لهوی فیتنه په کی ناپهوهو گومانی بق خه لکه که دروست ده کرد، كورتهى وتهكهى ئەوەبوو ييغهمبهر (ﷺ) وەسىيەتى كردووه بۆ عەلى كورى ئەبوو طالىب، بۆيە عەلى لە عوثمان شياوترە بە دەسەلات، وەك ئەوەي ئەو ههموو هاوه لهی دهوری پیغهمبهر (عَلَيْكُ) ناگایان له شتی وانهبووبیت و نیستا كابرايه كى جووله كهى تازه موسلمان بوو كه ساتنكيش له خزمهت ينغهمبهرى

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٦٧-١٦٨.

خوادا (عَلَيْكُ) نهبووه ئهم مهسهله گرنگهی زانیبین، ئیتر تهنها ئهم لهسهر حهق و ههموو هاوه لان یان نهزان یان فیلباز بووبن.

ئيبن سەبەئى جوولەكە كەوتە تانەدان لە عوثمان و خۆى بە دلسۆزى ئىسلام نیشان دا، خه لکیکی زور به قسه کانی هه لخه له تان و که و تنه شوین راکانی و نه و هەوللەي خۆپان بە فەرمان بە چاكەو رېگرى لەخراپە دەزانى، رۆژ بە رۆژ ئەو بیرهی سهبهئی بلاو دهبوویهوه، تا دوای سالنیك خهلکهکه داوایان کرد له عهلی كورى ئەبووطالىپ بروات لەگەل عوثمان قسە بكات، عەلىش چوو و ينى وت: خه ڵڮێك له دهرهوه سهبارهت به تو منيان دواندووهو نازانم چي بڵێم، چي هه په تۆ نەيزانىت و ئەوەى ئىمە دەيزانىن تۆپش دەيزانىت، يىش تۆ نەكەوتوپى تا شتنكت پي بلنين تق نەيزانيت، به تەنيا لەگەل پيغەمبەر (عَلَيْكُ) نەبوين تا شتیکی تایبهت بزانین و ینت بلاین، شتیکی تایبهتمان بو نهبووه که له تۆشاراوه بنت، تۆ هاوەل و زاواى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) بوويت و فەرموودەت لنّوه بیستووهو بینیوته، کوری ئهبووقوحافه و کوری خهططابیش له تق لەپىشتر نەبون بە شتىك،تۆ لە خزمايەتىدا نزىكترىنىت بە يىغەمبەر (ﷺ) و ئەوەى تۆ ھەتبوو لە زاوايەتى پيغەمبەر (عَلَيْكُ) ئەو دوانە نەيانبوو، لە ھىجدا ييش تق نه كهوتن، دهى بق خاترى خوا ورياى خقت به، نابينات يي بينا ناكريت و نەفامت يى زانا ناكريت، رىگەكە روونەو يايەكانى دىن وەستاون، تۆ دەزانىت ئەي عوثمان چاكترىن بەندەي خوا لاي خوا يېشەوايەكى داديەروەرە رېنموونى کرابیّت و سوننه تیکی روون په پرهو بکات و دوور له بیدعهی دیار بگریّت، به خوا

ههردووكيان رونن و سوننهتهكان وهستاو و بهرچاون و بيدعهكانيش ههروا، خرایترین کەس لای خوا پیشەواپەکی ستەمكاری گومراپه كە خەلكى بەھۆپەوە گومرا بین، ئیتر سوننهتی روون لهناوبهریت و بیدعهی کهنارخراو زیندوو بكاتهوه، ...عوثمانيش وه لامى دايهوهو وتى بهخوا دهمزانى ئهوه دهلنيت، بهخوا ئهگهر تو له شويني من بوويتايه، نه ليت تووره دهبووم و نه تانهم ليدهدايت و نه خرايه يه كم ده كرد، من خزمايه تيم گه ياندووه و درزه كانم گرتووهو يهناى فهوتاوم داوهو لهسهر ههمان شيوهي عومهر كهسهكانم داناوه، ئهي عهلي سويندت دهدهم به خوا ئايا دهزانيت موغيرهي كوري شوعبه ليره نهبوو؟ وتي به لين، وتى دەشزانىت عومەر داينا؟ وتى به لين، عوثمان وتى دەي ئىدى بۆ سەركۆنەي من دەكەن ئەگەر ئىبن عاميرم لەبەر خزمايەتى دانابيت؟ عەلى يني وت عومهر که کهسیکی دادهنا دواتر لاریهکی لی بهدی بکردایه ئهویهری سزای دهدا، به لام تق ئهوه ناكهیت، نهرمی و لاوازیت نواندووه بهرامبهر به خزمانت، عوثمان وتى ئەوانە خزمانى تۆپشن، ياش بريك قسەكردن پيكەوە عەلى لاي عوثمان چوویه دهرهوهو عوثمانیش به دوایدا چوویه دهرهوهو چوویه سهر مینبهر و وتاریّکی ییّشکهش کرد. ٔ

البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٦٨-١٦٩.

بهریکهوتن بهرهو مهدینه و بوون به چوار بهشهوه به سهرکردایهتی عهمری کوری بودهیلی کوری وهرقائی خوزاعی و عهبدوره حمانی بهلوی و کینانهی کوری بیشر و سوودانی کوری حمران، موحهمه دی کوری ئهبووبه کریش لهگه لیاندا هات، به لام موحه ممه دی کوری ئهبووحوذه یفه له میصر مایه وه تا خەلكى تر ھان بدات و بەرگرى لەوانە بكات كە رۆپشتوون، والى مىصرىش نامەيەكى نووسى بۆ خەلىفەو ئاگادارى كردەوە لەو رووداوە و وتى وەك عومره کار دین و وا خویان نیشان دهدهن، که له مهدینه نزیك بوونهوه، خهلیفه فەرمانى كرد بە عەلى كورى ئەبووطالىب تا يىشھاتنىان بى مەدىنە بيانگىرىتەوە بۆ شوپنی خۆیان، عەلیش داوای له عەمماری کوری پاسر کرد هاودهمی بکات، به لام عهممار رازی نهبوو، چونکه ئهویش تووره بوو له عوثمان لهبهرئهوهی پیشتر عوثمانی کوری عهففان سزای دابوو، عهلی خوّی چوو بو لایان و له ناوچهی جوحفه بوون، ئهوانه به چاوی گهورهپیهوه تهماشای عهلی کوری ئەبووطالىبىيان دەكرد، عەلى لىپيان توورە بوو و تەنانەت كەوتە قسە يى وتنيان، ئەوانىش كەوتنە سەركۆنەي خۆيان و وتيان لەسەر ئەمە جەنگى خەلىفە دەكەن؟ عەلى وتى بۆچى نەپارى عوثمانن؟ ئەوانىش چەند رەخنەپەكيان ژمارد، عەلىش يەك يەك وەلامى رەخنەكانى ئەوانى دايەوە، دەستەپەكىشيان چوون گوپیان له وتهکانی عوثمان گرت، که هیچ رهخنهیهکیان نهما، دهستهیهك له خەلكى مەدىنە داوايان لە عوثمان كرد سزاى ئەوانە بدات، عوثمان لېبوردەيى نیشان دا، ئەوانیش گەرانەوە و عەلیش گەراپەوە بۆ لای عوثمان و

بهسهرهاته کهی بق باسکرد و داوایشی لیکرد وتاریک پیشکهش بکات و یقرش بهنننتهوه بق ئهوهی خزمانی خوی پیشخستووهو تهویه نیشان بدات، عوثمانی ش راکهی وهرگرت و له وتاری ههینیدا ئهوهی کرد و نزایه کی تهویهی کرد و چاوهکانی پر بوون له فرمیسك و ههموو موسلمانان گریان، ئینجا مهروانی کوری حهکهم وته یه کی زبری پیشکه ش کرد و دلنی عه لی ره نجاند، دواتر عوثمان به راوپزی ژنهکهی ناردی به شوین عهلیدا تا بیّت بو لای و ویستی دلی بداتهوه، به لام عهلی رازی نهبوو، که خه لکی میصر بهم رووداوهیان زانی لهگه ل خەڭكى كووفەو بەصرە كەوتنە نامە گۆرىنەوەو رىككەوتن لەسەر ئەوەى جهنگی عوثمان بکهن، لهو نیوهندهدا بریك نامه بهدهم هاوه لانهوه ساخته كران، ئەوەبوو ھەمدى شەش سەد سوار لە مىصرەوە بە چوار بەش ھاتن وئيبن سەبەئيشىيان لەگەل بوو، لەو لاشەوە خەلكى كووفە بە چوار بەش ھاتن، خەڭكى بەصرەش بە چوار بەش ھاتن، ھەريەكەو نيازىكيان ھەبوو، مىصريەكان دەيانوت دەبيّت عەلى ببيّت بە خەلىفە، كووفىهكان دەيانوت با زوبەير ببيّت بە خەلىفە، بەصرىەكان دەيانوت با طەلحە ببيت بە خەلىفە، ھەموو لە مانگى شەووالدا لە دەورى مەدىنە خر بوونەوە، مىصىريەكان چوون بۆ لاى عەلى، ئەوپش ھەسەنى كورى ناردبوو بۆ لاى عوثمان و خۆپشى كەنارى گرتبوو، كە هاتن بق لای عهلی تووره بوو لیّیان و دهری کردن، زوبهیر و طهلحهش به ههمان شيوهي عهلي بانگهشه كهراني خويانيان دهركرد ونهفره تيان ليكردن، ئينجا ههموویان نیازی خویان راگهیاند و وتیان داوای ئیمه ئهوهیه عوثمان واز له

خیلافهت بهیّنیّت، جا میصریه کان دهیانوت جاری پیّشوو که چووینه ته وه نیّردراوی عوشمانمان به دیل گرتووه که نامه ی پی بووه و نامه که موّری عوشمانی له سه ر بووه و تیایدا فه رمانی کردووه هه موومان بکوژن و دهست و پیّمان ببین، ئه و نامه شیان له گه ل خوّیان هیّنابوو، که عوشمان ئه وه ی بیست سویّندی خوارد شتی وای نه و تووه و نه نووسیوه، ئه مه ش نامه یه کی ساخته بوو ئاماده کرابوو، هه روه ک نامه به ده م عه لی و زوبه یر و طه لحه وه نووسرابوو که بیّن بوّ له ناوبردنی عوشمان، وه زعه که به و جوّره بوو تا روّژی هه ینی هات و عوشمان وه که جاران و تاری خوّی پیشکه ش کرد، هیّندی دوای ئه وه گه ماروّ درا. (

عوثمان پاش کوّتا وتاری له ههینیدا، تووشی ژانهسهریّك بوو و له هوّش خوّی چوو، خیّرا بردیانهوه بوّ مالهوه، خیّرا نهیارهکانی که لهو شویّنه جیاوازنهوه هاتبوون، هاتن و گهماروّی مالهکهیان دا، بهرامبهر بهوه خیّرا دهستهیهك له مندالانی هاوه لان به فهرمانی باوکیان چوون بوّ مالّی عوثمان تا بهرگری له خهلیفه بکهن، لهوانه حهسهن و حوسهینی کورانی عهلی کوری ئهبوو طالیب، عهبدولای کوری زوبهیر و عهبدولای کوری عهمر.

کاتیک ههوالی شههیدبوونی عوثمان گهیشت به عهلی کوری ئهبووطالیب، عهلی تهواو شله را و هاودهم به طهلحه و زوبهیر و سهعد چوون بو لای عوثمان و بینییان کوژراوه، عهلی توویه بوو له حهسهن و حوسهین و وتی ئیوه لهبهر

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٧٥.

٢ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٧٦.

دهرگا بوون و هیشتتان ئهمیری باوه پداران بکوژریّت؟! ئهوانیش وتیان ئیّمه ئاگادار نهبوین به کوژرانی، عهلی دهستی بهرزکرده وه و بوّگزیّکی دا له حهسهن و دای بهسهر سنگی حوسه پنیشدا، قسه شی و ت به موحه ممه دی کوپی طهلحه عهبدولای کوپی زوبه پر. '

کاتیک عوشان شههید کرا دوای ئهوه بهیعهتی خیلافهت درا به عهلی کوپی ئهبوو طالیب، به لام سهردهمه کهی پر بوو له نارهحه تی و ئهویش حه کیمانه بهرنگاری فیتنه و ناره حه تیه کان دهبوویه وه، به لام دواجار فیتنه که زور لهوه گهوره تر بوو خهلیفه دهره قه تی بیت.

یه کیّك له و فیتنانه ی ده رکه وتن، بریتی بوو له فیتنه ی خه واریجه کان، ئیمامی عهلی به رنگاریان بوویه وه و گورزی کوشنده ی لیّ وه شاندن، ئه وانیش بریاری توله سه نده و ه و اجاریش شه هیدیان کرد.

ئەمىرى باوەرداران عەلى بارىكى سەختى تووش بووبوو، لەلايەكەوە شپرزى سوپاكەى و لەلايەكى ترەوە سەركەشى عىراقىيەكان و لەولاوە كىشەى موعاويەو لەلايەكى ترىشەوە بوونى خەوارىجەكان، ئىتر عەلى واى لىنھات بىزار بوو لە ژيان تا ئەوەى ئاواتى بە مەرگ دەخواست، ھاوكات دلنىيا بوو لەوەى بە شەھىدى دەمرىت نەك بە مردنى ناو جى، تەنانەت كە خەوارىجەكان پىيان وت لەخوا

١ · الثقات لابن حبان، ج٢، ص ٢٦٥.

بترسه تۆیش دهمریت، وتی نابهخوا نامرم به لکو ئهم ریشهم سوور دهبیّت به خویّن. ا

سي کهس له خهواريجه کان که بريتي بوون له ئيبنولمولجهم و بهرکي کوري عەبدولا و عەمرى كورى بەكر كۆبوونەوھو باسى كوشتارى ھاورىكانيان لە نه هره وان کرد، بۆیه بریاری تۆلەیان دا و ریککه وتن لهسه رئه وهی هه رکامیان و يهكيك له سهركردهكان بكوژيت، ئيبنولمولجهم وتى من عهلى دهكوژم، بهرك وتی منیش موعاویه دهکوژم، عهمریش وتی منیش عهمری کوری عاص دهکوژم، ئەوەبوو ھەرسىپيان بەلپنىيان بە يەكدى دا و شىمشىپرەكانيان ژەھراوى کرد و وادهی حه قدهی رهمه زانیان دانا، ئیبنولمولجهم چوو بق کووفه و خقی شاردهوه له خهواریجه کانی ئهوی، جاریك په کیک له کچی خهواریجه کان که ناوی قوطام بوو و باوك و برای له نه هره واندا كوژرابوون و ئافره تنكى زور جوان بوو و چووبوویه مزگهوت و خوی په کلاکردبوویهوه بق پهرستش، ئیبنولمولجهم ئهم ئافرهتهی بینی و داوای کرد، به لام ئهو رازی نهبوو، تا دواجار سی مهرجی بق دانا، ههزار درههم و خزمه تكاريك و رئي كوشتني عهلى، ئهويش وتى دهى بهخوا بهس بق ئهوه هاتوومهته ئهم شاره، ئهوهبوو مارهی کرد و گواستیهوه، قوطامیش بهردهوام هانی دهدا و کهس و پشتیوانیشی بق پهیدا کرد، ئهوهبوو له کاتی دیاریکراودا ئیبنولمولجهم هاودهم به دوو پشتیوانی که (وهردان) و (شەبىب) بوون چوونه سەر ريى عەلى، كە عەلىيان بىنى خەلكى بيدار

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ٣٢٤.

دەكردەۋە بۆ نوێژ، شەبىپ ھەلمەتى بۆ برد و شىمشىرېكى لىدا، ئيبنلمولجهميش شمشيريكي ليدا و خوين ريشي سوور كرد، ئينجا ئيبنولمولجهم دەبوت حوكم تەنها بۆ خواپە ئەي عەلى، نە بۆ تۆ و نە بۆ ھاوەللەكانت، عەلىش هاواری کرد بیگرن، وهردان رایکرد و کابرایهکی حهضرهمهوتی خوّی پیّگهیاند و کوشتی، شهبیبیش رایکرد و رزگاری بوو، ئیبنولمولجهمیش گیرا، جهعدهی کوری هوبهیره نویژهکهی بهیانی بۆ خه لکه که کرد و عهلی برایهوه مالهوه، ئيبنولمولجهميش برا بو لاي، عهلي وتى ئهى دورمنى خوا مهگهر من چاكهم لهگهل نهکردیت؟ وتی با، وتی ئهی بو واتکرد؟ وتی چل روزه ئهو شمشیره ئاماده دهکهم و داوام له خوا کرد خرایترین کهسی یی بکوژیّت، عهلی وتی خۆتىت بەوە دەكوژرىيت، تۆيش خرايترىن كەسەكەيت، ئىنجا وتى ئەگەر مردم ئەوە بىكوژن و ئەگەرىش خۆم ژيام دەزانم چى يى دەكەم، جوندوبى كورى عەبدولا وتى ئەي ئەمىرى باوەرداران بەيعەت بدەين بە ھەسەن؟ فەرمووى نە فهرمانتان یی دهکهم و نه ریگریتان لی دهکهم، خوتان باشتر دهزانن، ئیتر بهردهوام دهیوت لا اله الا الله و هیچی تری نهدهوت. مهمه ش ناماژهیه بهوهی عەلى كورى ئەبوو طالىپ راويْژى يى رەوا بووە نەك دەسەلاتى بنەمالەيى و يشتاويشتى.

پاشان عهلی ههریه ک له حهسه ن و حوسه ینی بانگ کرد و نامور گاری کردن و وهسیه تی بق کردن تا له خواترس بن و دنیا له خشته یان نهبات و قسه ی حه ق

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ٣٢٤-٣٢٨.

بلیّن و کار بکهن بو روّژی دوایی و نهیاری سته مکار و سه رخه ری سته ملیّکراو بن و کار به قورئان بکهن و لهبهر خوا ترسیان له لوّمهی لوّمه کاران نه بیّت، ئینجا به موحه ممه دی کوریشی وت هه مان ئاموّژگاریشم بو تو هه یه و داواشم لیّته ریّز له براکانت بگریت چونکه مافیان به سه رته و زوّره، داوای کرد له حه سهن و حوسه ینیش چاك بن له گه ل موحه ممه د چونکه برایانه و خوشه ویستی باوکیانه، ئینجا روویکرده حه سهن و وتی کوری خوّم وه سیه تت بو ده که مله خواترس بیت و نویژه کان له کاتی خوّیدا بکه یت و زه کات له کاتی خوّیدا بده یت و جوان ده ستنویژ بگریت چونکه نویژ به پاکی قبووله، نویژی زه کات نه ده در دروست نیه، لینبوردنت هه بیّت بو تاوانکار و قین و تووره بیت بخوّره و هویوه ندی خزمایه تیت به تین بکه و له گه ل نه زاناندا له سه رخوّ به و شاره زای په یوه ندی خزمایه تیت به تین بکه و له گه ل نه زاناندا له سه رداوسیّیه تیت چاك بیت و فه رمان بکه به چاکه و ریّگری بکه له خراپه و دوور به له خراپه و داویّن بیسی. دیسی. د

دوای وهسیه ته که ی یه ک قسه ی نه ده کرد جگه له لا اله الا الله تا وه فاتی کرد. ۲

۱ - تاریخ الطبری، ج۳، ص ۱۵۸.

٢ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ٣٢٩.

ئینجا که عهلی وهفاتی کرد حهسهن ههستاو وتاریّکی پیشکهش کرد به خه که که تیایدا وتی: دویّنی کهسیّك جیّی هیشتن که پیش خوّی و پاش خوّیشی هیّندهی ئه و زانستیان نهبوو، پیّغهمبهر (رَوَیِیِیُّ) که تالای دهدایه دهست پشتی ههانهده کرد تا ئه و شویّنهی فهتح ده کرد، جبریل له لای راستیه وه بوو و میکائیل له لای چهپیه وه بوو، تهنها شتیّك پاش خوّی جیّی هی شتبیّت حهوت سهد درهه م بووه که له مووچه کهی پاشه که وتی کردووه، دهیویست به و پارهیه خزمه تکاریّك بکریّت، شهویّك کوژرا که تیایدا قورئان دابه زیوه، تیایدا عیسا به رزگرایه وه، تیایدا مووسا گیانی سپارد)، حهسهن و حوسهین و عهبدولای کوری جهعفه ر ته رمه که ی عهلییان شوّرد، نینجا حهسه ن نویّزی لهسه ر باوکی کرد. تا

شههیدکردنی عهلی له شهوی حهقدهی مانگی رهمهزانی سالای چلی کوچیدا بوو، ماوهی خیلافه ته کهی چوار سال و هه شت مانگ و نیو بوو. أ

١ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٤٦، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨١٣٧، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٦٥٦، المعجم الكبير ١٦٥٦، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٧٥٠، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣١٤٦٥، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٦٥١، حسنه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم ٢٤٩٦، كما حسنه شعيب الأرناؤوط،

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٣٢٩.

٣ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٦٣٦، سكت عنه الذهيي.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٥٦٩.

پێنجهم: مهرگی حهسهنی کوری عهلی (ﷺ)

ئەم ھاوەلەي پىغەمبەرى خوا (ﷺ) يەكىكە لە خۆشەويسىتىرىن و نزىكىرىن و لێکچووترین و پایهدارترینی هاوه لانی یێغهمبهری خوا (ﷺ)، ئهمه حهسهنی کوری عەلیه، کوری فاطیمهی کچی پینغهمبهری خوایه (ﷺ)، کوری ئامۆزای يێغهمبهر(ﷺ)، باوكى موژدهپێدراوى بهههشت و چوارهم خهليفهى موسلمانانه، دایکی کچی پیغهمبهر(عُلِی و گهورهی ژنانی بههه شته، باییره شی موحهممه دی ییغهمبه ری خوایه، براکهی حوسه پنی کوری عهلیه، حهسه ن لێکچووترين کهسه به پێغهمبهری خوا (ﷺ)، رهيحانه خوشهويستهکهی يێغەمبەرى خوايە (ﷺ)، ئەو مندالله چاوگەشەيە كە يێغەمبەرى خوا (ﷺ) ماچی دهکرد، دهیگرته کوش، یاری بو دهکرد، خوشی دهویست و دهیفهرموو من خوشم دەويد، خوايه توش خوشت بويد، ئەو لاوه خوين گەرمه بوو كه له دەورى هاوەلاندا بوو، نزيك و خۆشەويستى خەليفەكانى يېغەمبەرى خوا (ﷺ بوو، ئەو كەلەپياوەيە كە پېغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) موژدەى دا دەبېتە ھۆى چاككردنى نيوانى دوو دەستەي موسلامانان، لە ئالوبەيتى يىغەمبەرە (وَالْكِالْدُ). بهرائی کوری عازب ده لیّت پینه مبه ری خوام (وَالْیَالِیُّ) بینی حه سه نی کوری عه له له له له له له له له نابوو و ده یفه رموو (اللهم إني أحبه فأحبه)، (خوایه من خوشم ده ویّت ده ی تویش خوشت بویّت).

ئهبووهورهیره ده لیّت حهسهنی کوری عهلیم بینی له ژوورهکهی پیّغهمبهردا (وَاللَّهُ اللّٰهُ) و پیّغهمبهردا (وَاللّٰهُ اللّٰهُ) و پیّغهمبهریش (وَاللّٰهُ اللّٰهُ) زمانی دهکرد به دهمیدا، واته زمانی حهسهنی دهکرد به دهمی خوّیدا، ئینجا فهرمووی (خوایه من خوّشم دهویّت، دهی تویش خوّشت بویّت و ئهوه شت خوّش بویّت که حهسهنی خوّش دهویّت).

ئهبی بهکره ده نیّت روّژیّك پینه مبه روسی هینا و لهگه ن خوّی بردیه سهر مینبه رو فه رمووی (ابنی هذا سید و لعل الله أن یصلح به بین فئتین من المسلمین)، آ (ئهم کورهم سهییده و هیوام وایه خوای گهوره به هوّیه و نیّوانی دوو دهسته ی موسلمانان ریّکبخات).

١ - صحيح البخاري، الرقم ٣٥٦٠، صحيح مسلم، الرقم ٤٥٥٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٧٢، سنن
 الترمذي، الرقم ٣٨٠١، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣١٥٥٣، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٨٢٠٩، المعجم

الكبير للطبراني، الرقم ٢٥١٨.

٢ - معجم ابن الأعرابي، الرقم ١٣٢٦، معجم ابن المقرىء، الرقم ٦٣١.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٤٥٠ و اللفظ له، سنن أبي داود، الرقم ٤٠٦٤، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ١٦٩٩، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٩٨٩، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٩٨٩١.

تُهبی سه عیدی خودری ده لیّت: پیّغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمووی (الحسن و الحسین سیدا شباب أهل الجنه)، (حه سهن و حوسه ین گهوره ی گهنجانی به هه شتن).

ئهگەر سەير بكەين ژيانى حەسەن لە خزمەت پێغەمبەردا (وَيَكُوْلُورُ) يەكپارچە بريتى بووە لە وەرگرتنى ناز و خۆشەويستى پێغەمبەر(وَيُكُولُورُ)، دەيگرتە كۆش، ماچى دەكرد، خۆشەويستى خۆى بۆ نيشان دەدا، نزاى بۆ دەكرد، دەيخستە قەلادۆشكانى، زمانى دەمژى، لەگەل خۆيدا دەيبرد بۆ سەر مينبەر، لە نوێژدا كە دەچوويە سەر پشتى بە نەرمى سەرى بەرز دەكردەوە، هتد...، چەندىن بەسەرھات كە لە ھەمووياندا خۆشەويستى خۆى بۆ حەسەن نيشان داوەو داواى كردووه خوا خۆشى بوێت و ئەوەشى خۆش بوێت كە حەسەنى خۆش دەوێت.

چەند شەويكى كەم بەسەر وەفاتى پىغەمبەرى خوادا (وَالْكُلُوْلُ) تىپەر بووبوو، ئەبووبەكرى صدىق نويزى عەسرى كرد بۆ موسلامانان، كە لىبوونەوە ھاتەدەرەوەو عەلىش لەگەلىدا بوو، دەرۆيشتن بە رىدا، ئەبووبەكر حەسەنى بىنى كە لەگەل چەند مندالىك يارى دەكرد، ئەبووبەكر حەسەنى گرتە

السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨٢٥٣، سنن الترمذي، الرقم ٣٧٨٦، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣١٥٣٧، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ١١٣٤، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٥٤٥، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم ٢٩٤٦، حديث حسن صحيح.

قەلادۆشكان و دەيوت لە پىغەمبەرى خوا (وَالْكِالَّهُ) دەچىت نەك لە عەلى، عەلىش يىدەكەنى. \

پاش ئەوەى عەلى كورى ئەبووطالىب شەھىد كرا، بەيعەتى خىلافەت درا بە حەسەنى كورى عەلى، حەسەنى كورى عەلى بريارىدا لەگەلا موعاويەى كورى ئەبوو سوفىياندا رىكبكەوىت، ئەمەشى لە ناچارى و لاوازىدا نەكرد، بەلكو تەنھا لەپىناو كوژاندنەوەى فىتنەو رىكخستنى نىوان دوو دەستەى موسلاماناندا بوو وەك چۆن پىغەمبەر(وَيُولِيُلُولُ) لە فەرموودەيەكدا ئاماۋەى بەوە دابوو حەسەن كارىكى وا دەكات.

حەسەن تا دە سال دواى ئەم رىككەوتنە ژيا

حهسهن ماوه ی چل روّ نه خوّش بوو، دواتر له مانگی رهبیعولئه و له تهمه نی چل و حه وت سالّیدا کوّچی دوایی کرد. 7

له چهند سهرچاوهیه کدا هاتووه که حهسهن ژههرخوارد کراوه و به هوّی ئه و ژههره وه مردووه، ئه وه تا ئیبن حهجه رهیناویه تی که حهسه ن له سهرهمه رگیدا و توویه تی من چهند جار ژههرخوارد کراوم، به لام هیچکام وه ک ئهم ژههره گهمجاره نه بوو، حوسه ین هات بو لای و وتی کی ژههرخواردی کردیت؟ ئه ویش

_

١ - مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٤٣ و اللفظ له، صحيح البخاري، الرقم ٣٣٧٠، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٣٣٠، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٤٦٤، دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ٢٣٩،

٢ - المنتظم لابن الجوزي، ج٥، ص ٢٢٦.

ئاماده نهبوو بلننت كنيه، نهيوت بق چيته ؟ بق ئهوه ى بيكوژيت ؟حوسه ين وتى به لاي مه مناى به لاي مه مناى خوا زور سه ختتره، ئه گهريش ئه و نهبنت حه زناكه م به ناحه ق بكوژريت . نهوه سراى

یان گیرانهوهیه کی تر هاتووه ده لیّت یه زیدی کوری موعاویه به جهعده ی ژنی حه سه نی وت حه سه ن ژه هرخوارد بکه با بمریّت، دواتر خوّم به هاوسه رت ده گرم، کاتیّك ئه وه ی کرد و حه سه ن مرد یه زید و تی ئیّمه بو حه سه ن تومان پی باش نه بوو ئیّستا بو خوّمان.

ئیبن که ثیر ده لیّت به رای من ئه و گیّرانه وه راست نیه، چ ئه وه ی به ناوی یه زیده وه هاتووه که وای کردبیّت، چ ئه و گیّرانه وه ی به ناوی موعاویه و هاتووه که فه رمانی وای کردبیّت. ئ

رايەكىش دەڭيت ژنەكەى ژەھرى پيداوە لەبەر ئەوەى تەلاق دراوە بۆيە وايكردووه. °

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٧٣.

٢ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٦٦٧٥.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٤٣.

٤ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٤٣.

٥ - المنتقى من منهاج الإعتدال لأبي عبدالله الذهبي، ج١، ص ٢٦٦

گێڕانهوهیهکی تر هاتووه که موعاویه فهرمانی کردووه به ئهشعهثی خهزووری حهسهن تا به کچهکهی بلێت حهسهن ژههرخوارد بکات، ئیبن تهیمیهش وهلامێکی یهکلاکهرهوهی دهداتهوهو دهلێت: ئهشعهثی کوپی قهیس له سالێی چلی کوٚچیدا مردووه، بوٚیه له رێککهوتنی نێوان حهسهن و موعاویهدا (که به سالێی کوّدهنگی ناوبراوه) ناوی نههاتووه که ئهویش سالێی چل و یهکی کوٚچیه، .. جا ئهگهر ئهو نزیکهی ده سال پێش حهسهن کوٚچی دوایی کردووه ئیتر چوّن ئهم فهرمانهی کرد به کچهکهی، به به پێیه بێت دهبێت ئهشعهث لهناو گوْپهکهیدا ههستابێتهوهو چووبێت بو لای کچهکهی و پێی وتبێت حهسهن گوْپهکهیدا ههستابێتهوهو چووبێت چووبێت خهوی کچهکهی و پێی وتبێت حهسهن ژههرخوارد بکات، یان دهکرێت چووبێته خهوی کچهکهی و پێی وتبێت!!!

ئیبنولعهرهبی سهبارهت به ژههرخواردکردنی حهسهن به پیلانی یهزید ده لیّت: ئهمه له دوو رووهوه راست نیه، یهکهمیان ئهوهیه که حهسهن ترسی لهسهر نهبوو چونکه خوّی دهسه لاتی دابوویه دهست موعاویه، دووهمیش ئهوهیه که ئهو مهسهلهیه غهیبه و بهس خوا دهیزانیّت، ئیتر چوّن دهیدهنهوه یال کهسیّك.

١ - المنتقى من منهاج الإعتدال لأبي عبدالله الذهيي، ج١، ص ٢٦٦.

٢ - العواصم من القواصم لابن العربي، تحقيق محب الدين الخطيب، ص ١٦٠.

ئیبن خهلدوونیش ئه و تۆمه ته به رپه رچده داته وه که ده لایت موعاویه فه رمانی وایکردووه و ده لایت ئه وه قسه لاکی شیعه یه و موعاویه پاك و به دووره له شتی وایک

حەسەن پیش مردنی حوسەینی بانگ کرد و ئەم وەسیەتەی بۆ کرد:

(براکهم باوکمان بهر رهحمهتی خوا بکهویت که ییغهمبهر(ﷺ) وهفاتی کرد خوّى بق ئهم باره -دهسه لات- دانابوو و هيواي وابوو بق ئهو بيّت، ئهوهبوو خوا دووری گرت لنی و دایه دهست ئهبوویهکر، که ئهبوویهکر سهرهمهرگی هات ههمدی حهزی پیکرد، ئهوهبوو ههمدی دوورخرایهوه لیّی بهر عومهر کهوت، که عومهر سهرهمهرگی هات کردی به شوورا له نیوان شهش که سدا که باوکمان يهكيك بوو لهوان، ئهوهبوو بهر عوثمان كهوت، كه عوثمانيش كوژرا بهيعهتي یپدرا، دوایی ململانیی لهگهل کرا تا شمشیری بو هه لکرد و لهسهری جهنگا، بارهکه بۆی لهبار نهبوو و هیچی لی دهست نهکهوت، سویند بهخوا وانابینم خوای گەورە ينغەمبەرايەتى و خيلافەتىش لە ناو ئىنمەى ئالوبەيتدا كۆبكاتەوه، وادهبینم ههرزهکانی کووفه تؤیش کهم دهگرن و دهرت دهکهن، من داوام له عائيشه كردووه ئهگهر مردم مۆلەتم بدات له مالەكەي ئەودا لەلاي يێغهمبهر(ﷺ) ئەسىيەردە بكرێم، ئەويش رازى بووه، دەڵێم لەوانەيە لە شەرمدا وتبیّتی به لی و رازی بووبیّت، بوّیه ئهگهر مردم برو بو لای و داوای ههمان شتی لىّ بكەرەوە، ئەگەر يني خۆش بوو ئەوە لە ماللەكەى ئەودا ئەسپەردەم بكە،

_

۱ - تاریخ ابن خلدون، ط۵، دار القلم (بیروت- ۱۹۸۶)، ج۲، ص ۹٤۹.

گومانم زۆره خەلكىك نەھىلى ئەوە بكەيت، جا ئەگەر رىگرىيان لىكردىت ئەوا لىيان مەپارىدەو لەسەرى مەرىق و لە بەقىع ئەسپەردەم بكە، چونكە لەويىش كەسانى يىشەنگى لىيە).

ئینجا که حالی سهخت بوو وتی بمبهنه دهرهوه با ئاسمانم لیّوه دیار بیّت، بردیانه دهرهوه، سهیریّکی ئاسمانی کرد و وتی خوایه من لای تو چاوه پیّی پاداشتم. ۲

حوسهینی برای به سه رسه ریه وه بوو، حوسه ینیش به دلگرانیه وه نهیوت برا نازیزه که م خو تو وا ده چیت به ره و لای پیغه مبه روسی با پیره مان و عهلی ازیزه که م خو تو وا ده چیت به ره و لای پیغه مبه روسی دایکمان و قاسم و ساوکمان و خه دیجه ی داپیره مان و فاتیمه ی دایکمان و قاسم و طاهیری خالوانت و حه مزه و جه عفه ری مامت، حه سه نیش پینی و تاای برا نازیزه که م، وا ده چمه حالی که وه که خوا دایناوه هیچکات حالی له و جوّره م نازیزه که م، بری دروست کراوی خوا نه بینم که هیچکات شیّوه ی وه ک نه وانه م نه دیوه ، بری دروسهین خوّی پی رانه گیرا و ده ستی کرد به گریان . آ

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص ٣٩١-٣٩٢.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٤٣.

۳ - تأریخ دمشق، ج۱۳، ص ۲۸۹.

حهسهنی کوری عهلی له سالّی چل و نوّی کوّچیدا وهفاتی کرد، بوّچوونی دهلیّت له سالّی پهنجای دهلیّت له سالّی پهنجای کوّچیدا وهفاتی کردووه، مین که ثیر دهلیّت رای راستتر نهوهیه له سالّی چل و نوّی کوّچیدا وهفاتی کردووه، همروه کیّن خهلدوونیش ههمان رای ههیه. مین کوّچیدا وهفاتی کردووه، همروه کیّن خهلدوونیش ههمان رای ههیه.

۱ - تاریخ ابن خلدون، ج۲، ص ۹٤۹.

٢ - المنتظم لابن الجوزي، ج٥، ص ٢٢٦.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٤٥.

٤ - تاريخ ابن خلدون، ج٢، ص ٦٤٩.

دهکریّت، دهبیّت ری بدریّت لهگهل باوکیدا (واته مهبهستی پیّغهمبهری خوا (وَایُّویُّهُ) بوو) کفن بکریّت، ئهو کچهزای پیّغهمبهره (وَایُّویُّهُ)، ئینجا چوو بو لای حوسهین و قسهی لهگهل کرد و سویّندی دا وازبهیّنیّت، وتی مهگهر براکهت نهیوت ئهگهر زانیت جهنگی لیّدهکهویّتهوه ئهوا بمبهنهوه بو گورستانی موسلّمانان؟ زوّر لیّی پارایهوه تا حوسهین رازی بوو و حهسهنیان برد له گورستانی بهقیع ئهسپهردهی بکهن، حوسهین حهزی دهکرد خوّی نویّری مردوو لهسهر تهرمی حهسهنی برای کرد، به لاّم سهعیدی کوری عاصی والی مهدینهی پیش خست و وتی ئهگهر سوننهت نهبوایه توّم رانهدهسپارد بو ئهو بهرنویژیه، سهعیدی کوری عاصی نویژ و شهمیری مهدینه بوو ئامادهی مهراسیمی نویژ و ئهسپهردهکردنی تهرمی حهسهن بوو، ههروهها خالیدی کوری وهلیدیش ئهسپهردهکردنی مهراسیمی ئهسپهردهکردنهکهی بوو، گورهکهی حهسهن لهپال گوری فاطیمهی دایکیدا بوو.

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص ٣٩٢.

شهشهم: مالناوایی حهمزهی کوری عهبدولموتهلیب (علیه ا

حهمزهی کوری عهبدولموطهلیب مام و برای شیری پیخهمبهر (ﷺ) و گانیا گهوره ی شههیدانه، کیشهوای یالهوان و شیری خوا، له هاشمیهکان. ک

حهمزه له سالّی دووهمی پیّغهمبهرایهتیدا موسلّمان بوو، کوّچی کرد بوّ مهدینه و لهوی له جهنگی بهدردا بهشداری کرد و روّلیّکی گهورهی تیّدا بینی، نواتریش له غهزای نوحوددا بهشداری کرد و تیایدا شههید بوو.

له جهنگی ئوحوددا حهمزه له بهردهم پینههمبهردا (وَالْوَالِیُّ) بوو و به دوو شمشیرهوه دهجهنگا و دهیوت من شیری خوام، دهچووه پیش پینههمبهر (وَالْوَالِیُّ) و پشت پینههمبهر(والْوَالِیُّ) و دهجهنگا، خوای گهوره لهسهر دهستی حهمزه سی و یه که بیباوه ری لهناو برد. ۲

١ - أسد الغابة، ج٢، ص ٦٦.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٧٢.

٣ - أسد الغابة، ج٢، ص ٦٦.

٤ - أسد الغابة، ج٢، ص ٦٧.

٥ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٢٨، صححه الذهبي في التلخيص.

٦ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٦٠٦٦.

٧ - الآحاد و المثاني لابن أبي عاصم، الرقم ٢٣٧٤، مسند الشاميين للطبراني، الرقم ١١٤٧، معرفة الصحابة
 لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ١٧١٥.

كۆپلەپەك بە ناوى وەحشى حەمزەى شەھىد كرد، وەحشى دەلنىت من لاى جوبهیری کوری موطعیم بووم، جا جوبهیر له غهزای بهدردا مامی کوژرابوو، ینی وتم ئەگەر مامى موجەممەد بكوژیت ئەوە ئازادت دەكەم، ئەوەبوو لە رۆژى جەنگى ئوحوددا منيش چووم بۆ جەنگ، سيباع وتى كەس ھەيە جەنگى بهرامبهریم لهگهل بکات؟ حهمزه هات بوی و قسهیه کی ناشیرینی وت به سیباع و وتى ئايا دژايەتى خواو يېغەمبەرى خوا دەكەيت؟ ئىنجا ھەلىكوتايە سەرى، أ تاكه خهم و خهيالم ئهوه بوو ئازاد بيم، بۆيه چاوم لهسهر حهمزه بوو، له یشت بهردیکهوه خوم بو مه لاس دا تا دهرفهتی چاکم دهست کهوت و به رمه کهم لیّمدا و دام له ورگی، ٔ حهمزه ههولّیدهدا ههستیّتهوه به لام نهیتوانی و كەوت، منیش گەرامەوھ بۆ مەككەو ئازاد كرام، ئینجا كە فەتحى مەككە كرا منيش چووم بق طائيف و لهوئ مامهوه، كاتنك خه لكى مهككه ريككهوتنيان له گه ل ينغه مبه ر(ﷺ) كرد بارم سه خت بوو و دهموت باشه مل بق كوى بنيم؟ له و خهمه دا بووم که که سیک منی بینی و وتی چیه وا خهمبار ده تبینم؟ منیش وتم وه لا من مامى موحهممه دم كوشتووه وا دهبينم ئهم خه لكهش له گه لى

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٢، ص ٤٢.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٩٥٧٥.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم٢٨٧٨، مسند الطيالسي، الرقم ١٣٩٦، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم .1791

٤ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٩ ١٥٧٥.

١ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٨، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩١٥.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٥٧٥٩.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٨، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩١٥.

٤ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٥٧٥٩.

٥ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٨، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩١٥.

٦ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٥٧٥٩.

که حهمزهم پی کوشتبوو دام له موسهیلهمه، رمهکهم دا له نیّوهندی مهمکهکانی و له پشتهوه رمهکه دهرچوو، پشتیوانیهکه ش به شمشیر لیّیداو دای له سهری، تیتر خوا زاناتره کاممان کوشتمان، نهگهر من کوشتبیّتم نهوه چاکترین که س و خراپترین که سیشم کوشتون (واته حهمزه و موسهیلهمه).

وهحشی کاتیّك له جهنگی ئوحوددا تهرمه کهی حهمزه ی بینی چوو به رمیّك یان به خهنجه ریّك سکی حهمزه ی هه لّدری، نینجا جهرگی حهمزه ی هه لّگرت و بردی بق هیند، چونکه ئه و ئافره ته هه ر له کاتی کوژرانی باوکیه وه له جهنگی به دردا به دهستی حهمزه نه زری کردبوو جهرگی حهمزه ی دهست بکه ویّت، نهوه بوو که جهرگه که و ته دهست هیند، هیند جهرگه که ی جوی و دواتر تفیه و ه، ئینجا هاته لای ته رمه که ی حهمزه و ته رمه که ی زیاتر شیّواند. آ

کوژرانهکهی حهمزهش له روّژی شهممهو له نیوهی مانگی شهوالدا بوو. ^{V}

١ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٨، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩١٥.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٥٧٥٩.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٨، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩١٥.

٤ - مصنف إبن أبي شيبة، الرقم ٣٦٠٦٦.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٧٩.

٦ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٠.

٧ - أسد الغابة، ج٢، ص ٦٨.

کاتیک پیغهمبه را رسیسی چوریه سه رته رمه که ی حه مزه و بینی چی لیها تو وه و چین ته رمه که ی شیوین راوه ، فه رمووی (لولا أن تجد صفیة فی نفسها لترکته حتی تأکله العافیة حتی یحشر من بطونها) ، (ئه گه ردلی صه فیه به رگه ی بگرتایه و پی دلته نگ نه بوایه به دلنیاییه وه ته رمه که یم وا جیده هیشت تا گیشت خیره کان بیانخواردایه تا له ریزی دواییدا له ناو سکی ئه واندا حه شر بکرایه) ئه وه بوو له پیستی پلنگیکدا کفنی کرد، مینده که م بوو که کاتیک سه ری پی داده پیشی قاچه کانی ده رده که و تن و کاتیک شه ری ده رده که و تا پیغه مبه را بی فه رمووی سه ری دابیوشن و قاچه کانیشی ده رده که و و کوژراویش زیر بوو، بی به گوژالک داپیوشن، ئه و ریزه جل و به رگ که م بوو و کوژراویش زیر بوو، بی به گوژالک داپیوشن، ئه و ریزه جل و به رگ که م بوو و کوژراویش زیر بوو، بی به گه س و دوو که س و سی که س له یه که به رگدا کفن ده کران. ئ

١ - سنن أبى داود، الرقم ٢٧٤٥، سنن الترمذي، الرقم ٩٧٣، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٢٠٥٨،

٢ - المستدرك على الصحيحين، قال الذهبي صحيح على شرط مسلم، كما صححه الألباني.

٣ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ١٢٨٥، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٦٠٦٨.\، سنن الدارقطني، الرقم ٣٦٠٨، صححه الألباني الرقم ٣٦٨٢، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٢٠٥، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٨٧٠، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ٢٠١٦.

٤ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٦٠٦٨، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم
 ١٠١٦.

پێغهمبهر(وَالْوَالْوَالُهُ) که تهرمی حهمزه ی بینی وا شێوێنرا بوو، فهرمووی (ئهگهر سهرکهوم بهسهر قورهیشدا به دلنیاییهوه تهرمی سی دانهیان دهشێوێنم)، هاوه لانیش که بینییان پێغهمبهر(وَالْوَالُوْلُهُ) چهنده دلگرانه، دهیانوت ئهگهر سهرکهوین بهسهریاندا وا تهرمیان دهشێوێنین هیچ عهرهبێك شتی وای نهکردبێت، ئهوهبوو خوای گهوره ئایهتی دابهزانده خوارهوه (وإن عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به). تا

صهفییهی خوشکی حهمزه گهیشت به عهلی و زوبهیر و ههوالی حهمزه ی پرسی لیّیان، ئهوانیش وایان نیشاندا که ههوالّی نازانن، صهفییه چوو بوّ لای پیّغهمبهر(وَّ اللَّهُ اللهٔ)، ئهویش فهرمووی (من دهترسم صهفیه عهقلّی لهدهست بدات) بوّیه دهستی خسته سهر سنگی صهفییه و نزای بو کرد و داوای کرد بگهریّتهوه، صهفییهش دهگریا. نا

١ - سنن الدارقطني، الرقم ٣٦٨١، وفيه عبد العزيز بن عمران و هو ضعيف، المعجم الكبير للطبراني، الرقم
 ١٠٨٤١.

٢ - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ١١٦٣.

٣ - سنن الدارقطني، الرقم ٣٦٨١، وفيه عبد العزيز بن عمران و هو ضعيف، المعجم الكبير للطبراني، الرقم
 ١٠٨٤١.

٤ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٤٨، قال الذهبي سعه أبوبكر بن عياش من يزيد و هما ليسا
 بعتمدين.

صهفییه که هات دوو جلی حهمزه ی پی بوو، کاتیک پیغهمبهر(وَیُویِیُّ) صهفییه بینی حهزی نهکرد صهفییه حهمزه بهو شیّوازه ببینیّت، بیّیه زوبهیری نارد تا ری نهدات حهمزه ببینیّت، کاتیک زوبهیر گهیشته لای صهفییه وتی دایه گیان راوهسته، نهویش وتی لهسهر ریّم لاچوّ، کاتیک بینی صهفییه واز ناهیّنیّت وتی پیخهمبهر(وَیُویِیُ) منی نارد بو لات، صهفییه که نهوه ی بیست خیرا وهستا و دوو جلهکهی گرته دهست و جلیّکیان بو کفنی حهمزه بوو و نهوی تریشیان بو کفنی پشتیوانییه و بوو. ا

پینه مبه ری خوا (عَالِیْ شیری خوا و گهوره ی شههیدانی به ههشتیشی لیناوه، پینه مبه ر(عَالِیْ) ده فه رمویت (سید الشهداء حمزة بن عبدالمطلب و رجل قام إلی إمام جائر فأمره و نهاه فقتله)، (گهوره ی شههیدان حهمزه ی کوری عهبدولموطه لیبه، ههروه ها پیاویک که بچیته لای ده سه لاتداریکی سته مکار و فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه ی لی بکات و ده سه لاتداره که ش به و پیاوه بکوژیت).

سەبارەت بەوەى ئايا نوێژى لەسەر كراوە، ھەرچەندە برێ دەق ھاتووە كە حەمزە نوێژى لەسەر كراوەو لەلايەن ھاوەلانەوە حەفتا جار نوێژى لەسەر

١ - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ١١٧٠.

٢ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٣٧، المعجم الأوسط للطبراني، الرقم ٤١٧٢، صححه الألباني في سلسلة الاحاديث الصحيحة، الرقم ٣٧٤، لكن ضعفه الذهبي في سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٧٣.

ههریهك له حهمزه و عهبدولای خوشکهزای (عهبدولای کوری جهحش) له یهك گوردا ئهسیهرده کران. ۲

ههریهك له ئهبووبه کر و عومه ر و عهلی و زوبه یر دابه زینه ناو گۆره که و پیغه مبه ریش (عَلَیْلِیُّ) له لیواری گۆره که دا دانیشتبوو. ت

۱ - صحيح البخاري، الرقم ۱۲۹۱، صحيح ابن حبان، الرقم ۳۲۵٦، سنن ابن ماجة، الرقم ۱۵۰۹، سنن الترمذي، الرقم ۹۹۳، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ۲۰۵۸، سنن الدارقطني، الرقم ۹۹۳، السنن الكبرى للبيهةي، الرقم ۱۵۰۸.

٢ - أسد الغابة، ج٢، ص ٧٠.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص١٠.

حهوتهم: مالْئاوایی عائیشهی کچی ئهبووبهکر (رضي الله عنها)

عائیشه ی کچی ئهبووبه کری صدیق، باوکی یه کیکه له نزیکترین هاوه له کانی پیغه مبه ری خوا (عَلَیْتُ) و موژده پیدراوی به هه شت و یه که م خهلیفه ی موسلمانان.

 ackprime عائیشه زاناترینی نیّو ئافرهتانی ئوممهتی ئیسلامه

دوای وهفاتی خهدیجه، پینههمبهر (ﷺ) سهودهی به هاوسهر گرت و ماوهیه که تهنها سهوده خیزانی بوو، ئینجا عائیشهی بههاوسهرگرت. آ

عائیشه ده لیّت جاریّك لهگهل پیخه مبهر (شیر) پیشبرکیمان كرد، من لیّم برده وه، دوای ماوه یه ك قه له و بووم، هه مدی پیشبرکیمان كرد و پیخه مبهر (شیری) لیّی بردمه وه و فه رمووی ئه مه یان به وی تر. ۲

عائیشه ده لیّت جاریّك پیّغه مبهر (عَلَیْ) پیّی فه رمووم (إنی لأعلم إذا كنت عنی راضیة، وإذا كنت علی غضبی)، (من ده زانم تو كهی لیّم رازیت و كهی لیّم توورهیت) منیش وتم چوّن ده زانیت؟ فه رمووی (أما إذا كنت عنی راضیة، فإنك تقولین لا ورب محمد، وإذا كنت علی غضبی قلت لا ورب إبراهیم)، (ئهگهر لیّم

^{&#}x27; - سير أعلام النبلاء للذهبي، ج٢، ص ١٣٥.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢٦٥.

[&]quot; - صحيح ابن حبان، الرقم ٤٧٦٤، سنن أبي داود، الرقم ٢٢٧، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨٦٦٩، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٥٧٠٤، صححه شعيب الأرناؤوط، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم ٢٥٧٨.

هاوه لآن دهیانزانی پینههمبهر (ایگی چهنده عائیشهی خوشده ویت، بویه ههرکات بیانویستبا دیاریه کی بو ببهن، دهوه ستان تا بچیت بو مالی عائیشه ئینجا دیاریه که یان بو دهبرد.

کاتیک پیغهمبهر (شیک) نهخوش کهوت دهیفهرموو (أین أنا غدا؟)، (سبهی له مالی کام هاوسهرمم؟) چونکه حهزی دهکرد له مالی عائیشه بیت، ئهوهبوو هاوسهرهکانی تری موّلهتیان دا تا کام مالی پی خوّشه لهوی بمیّنیّتهوه، ئهوهبوو پیّغهمبهر (شیک) له مالی عائیشه مایهوه تا وهفاتی کرد.

کاتیک عائیشه له سهرهمهرگدا بوو، ئیبن عهبباس هات بو لای، عائیشه وتی دواجار هاتیت؟ عهبدولای برازایشی له لای سهریهوه بوو، وتی ئهوه ئیبن عهبباسهو داوای موّلهت ده کات، عائیشه وتی وازم لیّ بیّنه پیّویستم به هاتن و تهزکیهی ئهو نیه، عهبدولا وتی دایه گیان ئیبن عهبباس له کوره چاکه کانتهو هاتووه بو مالئاوایی و سه لام لیّکردنت، ئهویش وتی ئهگهر حهز ده کهیت

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٢٤٦٢، سنن الترمذي، الرقم ٣٨٩٦، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨٦٢٤، قال الذهبي في سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٤٣ متفق على صحته.

_

^{&#}x27; - صحيح البخاري، الرقم ٤٩٣٣، صحيح مسلم، الرقم ٤٥٧٣، صحيح ابن حبان، الرقم ٧٢١٩، مسندأحمد بن حنبل، الرقم ٢٣٧٦٠.

[&]quot; - صحيح البخاري، الرقم ٤١٩٤.

مۆلەتى بده، ئيبن عەبباس ھات و دانيشت و وتى موژدەت لى بيّت، بهخوا تەنها دەرچوونى رۆحت لە جەستەت ريّگرە لە گەيشتنت بە موحەممەد و ئازيزان، ئەويش وتى وايە ئيبن عەبباس، ئيبن عەبباس وتى تۆ خۆشەويستترين ھاوسەرى پيۆھەمبەر (عَيْنَ)، ئەويش تەنها كەسى پاكى خۆشدەويست، ئينجا بەسەرھاتى دابەزينى ئايەتى تەيەمومەكەى بۆ گيرايەوه، ئينجا وتى دواتر خواى گەورە ئايەتى تايبەت بە پاكى تۆى دابەزاند و گيرايەوه، ئينجا وتى دواتر خواى گەورە ئايەتى تايبەت بە پاكى تۆيش باس لەوسا بەدوا چى مزگەوتى يادى خواى تيدا بكريّت تيايدا پاكى تۆيش باس دەكريّت، عائيشە وتى وازم لى بينه ئيبن عەبباس خۆزگە باسم بېرايەتەوەو ناوم لەناوانا نەبوايه.

له سهرهمهرگیدا بوو که داخی رووداوی جهمهلی لهیاد نهدهچوو چی کردووه، بۆیه وتی من دامنابو لهگهلا پیغهمبهر (عَلَیْتُ) له مالی خوّمدا ئهسپهرده بکریّم، به لام دوای وهفاتی پیغهمبهر (عَلَیْتُ) بهزمم سازاند، بوّیه بمبهن لهگهالا هاوسهرهکانی تری پیغهمبهر (عَلَیْتُ) ئهسپهردهم بکهن، ئیتر برا له بهقیم ئهسیهرده کرا.

کاتیّك وهفاتی كرد ئەبووهورەيرە نویّژی له سەر تەرمەكەی كرد و دواتر تەرمەكەی لە بەقىع ئەسىھەردە كرا. ۲

^{&#}x27; - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٨٠.

^۲ - سير أعلام النبلاء، ج۲، ص ۱۹۳.

[&]quot; - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٩٢.

ههریه ک له عهبدولای کوری زوبه یر و عوروه ی کوری زوبه یر که خوشکه زای بوون و قاسم و عهبدولای کورانی موحه ممه د که برازای بوون و عهبدولای کوری عهبدوره حمان که ئهویش برازای بوو تهرمه که یان خسته ناو گوره که وه . ا

سهبارهت به سالّی وهفاتی عائیشه دهسته یه ده ده ده ده سالّی په نجاو حهوتی کوچیدا جووه، دهسته یه کیش ده لاّین له سالّی په نجاو هه شتی کوّچیدا بووه، کاته که شی له شهودا بوو، له شهوی سیّ شهممه حه قده ی مانگی رهمه زاندا بوو، پاش ئه وه ی نویّری ویتر کرا وهفاتی کرد، خوّیشی فه رمانی کردبوو هه رشه و ته رمه که ی ئه سپه رده بکه ن.

كاتيك وهفاتى كرد تهمهنى شهست و سىي سال و چهند مانگيك بوو. أ

عائیشه ئافرهتیکی زور زانا بوو، گهوره هاوه لان سهبارهت به فهرزو سوننه ته کان پرسیاریان له و دهکرد، نهوهش نامو نیه، چونکه نزیکترین کهس و خوشه ویستترین کهسی پیغهمبهر (عملی بووه.

۱ - أسد الغابة، ج۷، ص ۲۰۸.

۲ - أسد الغابة، ج۷، ص ۲۰۸.

[&]quot; - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٩٢.

¹ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٩٣.

^{° -} سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ١٨٠ -١٨٣.

ههشتهم: مالناوایی حوسهینی کوری عهلی (ﷺ)

ئهم هاوه لهی پیغهمبهری خوا (عَلَیْ پیغهمبهری الله خوشه ویستترین و نزیکترین و لیکچووترین و پایه دارترینی هاوه لانی پیغهمبه ر(عَلَیْ الله)، ئهمه حهسهنی کوری عهلیه، کوری فاطیمه ی کچی پیغهمبهری خوایه (عَلَیْ الله)، کوری ئاموزای پیغهمبهر(عَلَیْ الله)، باوکی موژده پیدراوی بههه شت و چواره م خهلیفه ی موسلمانانه، دایکی کچی پیغهمبهر(عَلی الله) و گهوره ی ژنانی بههه شته، باپیره شی موحه ممه دی پیغهمبهری خوایه، رهیجانه خوشه ویسته که ی پیغهمبهری خوایه (عَلیْ الله الله عاوگه شه یه پیغهمبهر و علی الله عاده الله چاوگه شه یه پیغهمبهر و الله الله عاده که پیغهمبهر کوش.

کاتیک پیغهمبه ر(سیکی ههوالی بیست فاطیمه ی کچی مندالی بووه خیرا چوو بو مالیان، فهرمووی (أرونی ابنی ما سمیتموه)، (ئاده ی کورهکه م نیشان بدهن، ناوی چیتان لی ناوه؟) عهلی کوری ئهبوو طالیبیش وتی ناوم ناوه حهرب، پیغهمبه روسیالی فهرمووی (بل هو حسین)، به لکو ناوی حوسهینه.

ئوسامهی کوری زهید ده لیّت: شهویّك دام له ده رگای مالّی پیّغه مبه روسیّالیّهٔ)، پیّغه مبه روسیّالیّهٔ)، پیّغه مبه روسیّالیّهٔ) به جوریّك شتیّکی له خوّی گرموّله كردبوو كه نه مده زانی چیه، جا كه ئیشه كه م ته واو بوو وتم به پیّغه مبه روسیّالیّهٔ) ئه وه چیت پیّیه وا

- صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٦٨، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٧٢٢، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم

⁻ صحيح ابن حبان، الرقم ٧٠٦٨، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٧٢٢، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١١١٤١، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٧٤٦، ضعفه الألباني في سلسلة الاحاديث الصحيحة، الرقم ٣٧٠٦، لكن حسنه شعيب الأرناؤوط، و صححه الذهبي في التلخيص.

بهرگت بۆ گرمۆله كردووه؟ پێغهمبهر(ﷺ) كه بهرگهكهى لابرد بينيم حهسهن و حوسهينى له باوهش ناوهو فهرمووى (هذان ابناي و ابنا ابنتي اللهم أحبهما فأحبهما و أحب من يحبهما)، (ئهوه دوو كورهكهمن، كورانى كچهكهمن، خوايه من ئهم دوانهم خۆش دهوين دهى تۆيش خۆشت بوين و ئهوهشت خۆش بويت كه ئهم دوانهى خۆش دهوين).

رۆژنك پنغهمبهر(وَيَكُولُورُ) له مالى عائيشه دهرچوو و داى به لاى مالى فاتيمهى كچيدا، تهماشاى كرد حوسهين دهگرى، پنغهمبهر(وَالْكُولُورُ) فهرمووى ئهرى نازانيت گريانى حوسهين ئازارم دهدات؟!

روٚژیّك پینهمبهر(ﷺ) له مالّی ئوممو سهلهمه بوو، فهرموی با کهس نهیه ته ژوورهوه، حوسهین هات و دهستی کرد به گریان، ئومموسهلهمه ریّی دا بچیّته ژوورهوه، چوویه ژوورهوه لای پینهمبهر(ﷺ) دانیشت، جبریل فهرمووی ئوممهته کهت دواتر دهیکوژن، پینهمبهر(ﷺ) فهرمووی ئهوانه دهیکوژن و باوه پرداریشن؟(یقتلونه و هم موّمنون) فهرمووی بهلیّ، ئینجا خوله کهی یی نیشان دا. آ

١ - سنن الترمذي، الرقم ٣٧٨٧، حسنه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ٣٧٦٩، صحيح
 ابن حبان، الرقم ٧٠٧٧.

٢ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٧٧٨.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٢٨٩ و قال الذهبي إسناده حسن.

خەڵكى كووڧە ھەر لە سەردەمى موعاويەوە نامەيان دەنووسى بۆ حوسەين و داوايان لێدەكرد بچێت بۆ لايان تا بەيعەتى پێبدەن، بەلام حوسەين رازى نەدەبوو، ئينجا خەڵكێكيان ھاتن بۆ لاى ئيبنولحەنەڧيەو داوايان لێكرد بچێت بۆ لايان، ئەويش رازى نەبوو، ئينجا ئيبنولحەنەڧيە ھات بۆ لاى حوسەين و ھەوالەكەى بۆ باسكرد، حوسەينيش وتى ئەو خەڵكە دەيانەوێت نان بەسەر ئێمەوە بخۆن.

کاتیک موعاویه مرد یهزید نامه ی نارد بۆ وهلیدی کوپی عوقبه که والی مهدینه بوو، داوای لیکرد بهیعه تی بۆ وهربگریّت، ئینجا وتی سهره تا له که سه به ناوبانگه کانه وه دهست پی بکه و لهگه ل حوسه ین نهرمونیان به، وهلیدیش ناردی به شویّن حوسه ین و ئیبن زوبه یردا، ئه و کاته ش هیشتا شه و بوو، داوای کرد له ههردووکیان بهیعه ت بده ن به یهزید، ئه وانیش و تیان با به یانی بیته وه بزانین خه لکی چی ده که ن، ئه وه بو و هه ر ئه و شه وه له مه دینه ده رچوون به ره و مه ککه . آ

دواتر حوسهین بریاری دا بهرنگاری یهزید ببیّتهوه، پرسی به هاوه لان و کهسایه تیه دیاره کان کرد و خه لکی عیّراقیش پشتگیری خوّیان بوّ نیشاندا، هاوه لان تکایان لیّکرد ئه و هه نگاوه نه نیّت و به گویّی خه لکی عیّراق نه کات

١ - البداية والنهاية، ج٨، ص ١٦١.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٢٩٥.

چونکه پیشتر به رامبه ر به عهلی باوکی و حهسهنی برای ناپاك بوون و ئه مجاره ش به رامبه ر به حوسه بنیش هه ر وا ده بن، به لام حوسه بن به داواکه یان رازی نه بوو و به مال و مندال و ده وروبه ره که یه وه به ره و عیراق به ری که وت.

له خاکی کهربهلادا حوسهین بهرهبهره ههستی کرد به ناپاکی بهلیّنهکانی عیّراقیهکان، له شویّنی مانهوهی خوّی دانیشتبوو و سهرقالی خویّندنی قورئان بوو و فرمیّسکیش بهسهر کولّمهکانیدا دهخلیسکا، کابرایهك هاته ژوور و پیّی وت به دایك و باوکمهوه به قوربانت بم نهی کچهزای پیّغهمبهری خوا (وَالْوَالِیْنُ بِهِی هاتویتهته نهم ولاته، نهویش وتی نهوه ههمووی نامهی خهلکی کووفهیه که بوّیان ناردووم کهچی نیّستا وا دهبینم نیازی کوشتنی منیان ههیه، نهگهریش نهوه بکهن هیچ سنووریّکی خوا نامیّنیّت نهیبهزیّنن و خوای گهورهش کهسی وا زال دهکات بهسهریاندا که سهرشوّریان بکات. ا

شهوی عاشوورا بوو، حوسهین هاوه لآنی کۆکردهوهو سوپاسی خوای کرد و وتی من وایدهبینم ئهو خه لکه سبهینی لهگه لتان دهجه نگن، منیش مۆله تی ههمووتانم داوه و گهردنتان ئازاد بینت، کام له ئیوه هیز و توانای ههیه با یه کیک له ئالوبه یتم بباته لای خوی و ههموو بلاوه ی لی بکه ن، چونکه ئه وان ته نها بو

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ١٦٩.

-

من دهگهریّن، به لام که سوکاره که ی وتیان دوای تق ژیانمان ناویّت به خوا لیّت جیا نابینه وه، هاوه له کانی تریشی هه مان شتیان وت. ا

ئەو شەوە تا بەيانى حوسەين و يارانى سەرقالى نوێژ و پەرستش بوون \cdot

به یانی هات و حوسه ین ئه م نزایه ی کرد: خوایه تق متمانه ی منیت له هه موو ناره حه تیه ک و ده ربازکه ری منیت له هه موو سه ختیه ک که باره ی تووشم بووه تق په نای منیت، تق خاوه نی هه موو به خششیک و خاوه نی هه موو چاکه یه کیت.

ئینجا روویکرده عومهری کوپی سهعید و پنی وت: پهله مهکهن، سویند بهخوا من تهنها به نامهی کهسانی وهك ئیوه هاتوم که دهیانوت سوننهت مردووهو دووروویی زال بووهو سنوورهکانی شهریعهت پهیپهو ناکرین دهی وهره بو لامان به لکو خوا به هوی تووه باری ئوممهت چاك بكات، بویه منیش هاتوم، جا ئهگهر حهز بهوه ناکهن ئهوه من دهگه پیمهوهو ئیوهش بزانن دروسته من بکوژن یان خوینم حه لال بکهن؟ مهگهر من کچهزای پیغهمبهرهکهتان نیم، کوپی ئاموزای پیغهمبهر(سیالی نیم، مهگهر حهمزهو عهبباس و جهعفهر مامهکانم نیم؟ مهگهر نهتانبیستووه پیغهمبهر(سیالی سهبارهت به من و براکهم دهیفهرموو ئهم دوانه گهوره ی گهنجانی بهههشتن؟

١ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣٠١.

۲ - المنتظم لابن الجوزي، ج٥، ص ٣٣٨.

له کهربه لائی خاکی جه نگه که دا ژماره ی ئه وانه ی له گه ل حوسه ین بوون نزیکه ی چل و پینج ئه سپ سوار و سه د که سی پیاده بوون ا

حوسهین لهوی دوا وته کانی خوّی بو هاوه لانی پیشکه ش کردو وتی گویم لی بگرن و پهلهم لی مهکهن تا ناموزگاریتان بکهم و پوزشتان بو بهینمهوه به هوّی نهم هاتنهمهوه، نینجا که قسه کانی ته واو بوو خوشکه کانی ده ستیان کرد به گریان، حوسه ین عه بباسی برای و عه لی کوری نارد تا بیده نگیان بکات. آ

حوسه ین دانیشتبوو و تیر به ملاوبه ولایدا ده هاویّژرا، یه کیّک له تیره کان به کوریّکی سی ساله ی که وت، ئه وکات ئیتر حوسه ین جلی جه نگی پوشی و دهستی کرد به جه نگ کردن هه تا هه موویان کوژران، عه لی کوریشی به شداری جه نگه که بوو، حوسه ین تینووی بوو، که سیّک ئاوی بن هیّنا و دایه دهستی، له ولاوه

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٨١، سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣٠٨.

٢ - الكامل في التاريخ، ج٣، ص ٤١٨.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣٠٢.

٤ - الكامل في التاريخ، ج٣، ص ٤٢١.

حوصه پنی کوری تهمیم تبریکی وهشاند و تبرهکه دای له ناو دهمی حوسهین و خوین له دهمیهوه دهچورایه ناو دهستی، حوسهین سویاسی خوای دهکرد و روویکرده ئاوی فورات تا خوی بگهیهنیته ئهوی، سهربازان رییان لیگرت بچیت بهرهو ئاوهکه، کهسیکی تر تیریکی بو وهشاندو ییکای، دواجار گهمارو درا ههرچهنده ئه و ههر بهرده وام بوو له جهنگ کردن و دووری ده خستنه وه، دواجار شیمر هاواری کرد دایکتان رؤله رؤتان بۆ بکات چاوهریی چین بیکوژن، ئەوەبوو زورعهی تهمیمی چووه پیشهوهو شمشیریکی دا له بالی، حوسهینیش شمشیریکی دا لهسهر شانی، ئینجا سینانی نهخهعی هاته پیشهوهو دوو شمشیری لیداو خستی، دواتر دابهزی تا سهریشی لیبکاتهوه، به لام خهولی ئهصبهحی هات و سەرى حوسەينى لێكردەوەو بردى بۆ عوبەيدولاى كورى زياد، هيواى وابوو خەلاتى بكات، بەلام عوبەيدولا ھىچى يىنەدا، جەستەي حوسەين ھەمووى شوين پٽِکان بوو نزيکه *ي سي و سي* جار پٽِکرابوو. [']

سهبارهت به کاتی شههید بوونی له رۆژی عاشوورای سالی شهست و پهکی كۆچىدا بوو، دەوترىت ئەو رۆۋە شەممە بووە، رايەكى تر دەلىت بەلكو رۆۋى دووشهممه يوو. ٔ

١ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣٠٢.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٨١.

سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣١٨.

له گه ل حوسه يندا ئه م كه سه نزيكانه شى له گه ليدا شه هيد بوون:

جهعفه رو حوسه ین و عه بباس و موحه ممه د و عوشان و ئه بووبه کر که برای حوسه ین بوون، عه لی ئه کبه رو عه بدولای کو پانی حوسه ین نه بووبه کری کو پانی حوسه ین نم برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی حه سه نی برای ته بووبه کری کو پانی خوبه کری کو پانی که برای ته بووبه کری کو پانی که برای ته برای ته برای ته برای ته بووبه کری کو پانی کو پانی

شینی دروزنانه ی عیراقیه کان خوّی دهنواند، یه کیّك له سه ربازانی عیراقی جلوبه رگه که ی فاتیمه ی کچی حوسه ینی دهبرد و ده شگریا، فاتیمه پیّی و ت بوّچی ده گریت؟ سه ربازه که و تی چوّن ده بیّت که لوپه لی نه و ه ی پینه مبه رروسی پینه مبه رروسی به تالان به رم و نه گریم؟ فاتیمه و تی ده ی مه یبه و دایبنی، سه ربازه که و تی ناخو ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی شریم ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی شریم ده تر بیبات. نامی ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی ده ترسم که سیّکی تر بیبات. نامی ده تر بیبات که نامی ده ترسم که سیّکی تر بیبات که نامی ده ترکیم که نامی ده تر بیبات که نامی ده تر نامی ده تر نامی ده تر بیبات که نامی ده تر بیبات که نامی نامی ده تر نامی ده ترکیم که تر نامی داد. نامی ده تر نامی داد. نامی ده ترکیم که تر

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ١٨٩.

۲ - تاریخ الطبری، ج۳، ص ۳٤۳.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ١٨٩.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج٣، ص ٣٠٣.

نۆيەم: مالائاوايى سەلمانى فارسى (رَفَيْكُنه)

سه لمانی فارسی هاوه لی نزیکی پینه مبهر (رَصِّ الله و نه وه ی فارسه کانه ، هاوه لیّکی زور ناسراو و دلسور به ئیسلامه .

سهبارهت به شوینی لهدایکبوون و گهورهبونی ههریهك له رامهورمز و ئهصفه هان هاتووه، ' به لام له زوربهی گیرانه و هکاندا ناوی گوندیکی سهر به ئه صفه هان ها تووه.

سه لمانی فارسی ده لیّت: له گه ل پینه مبه روسی به تازادی به شداری غه زای خه نده ق بووم، دوای ئه وه یه ک غه زاش له پینه مبه روسی که وانه که و ته هموویاندا به شدار بووم. ۲

جاریّك ئەبووسوفیان دای بەلای سەلمانی فارسی و بیلال و صوھەیب و چەند كەسیّكی تردا، ئەوانیش تانەیان لیّدا، ئەبووبەكر وتی ئەوە پیاوماقولّی قورەیشه، وای پی دەلیّن؟! دواتر ئەبووبەكر ھات بۆ لای پیٚغەمبەر (وَالْمِیْنُّ) و بەسەرھاتەكەی بۆ گیرایەوە، ئەویش فەرمووی (ئەی ئەبووبەكر لەوانەیە توورەت كردبن، ئەگەر ئەوانت توورە كردبیّت ئەوە پەروەردگارتت توورە

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ١٤١.

٢ - سير أعلام النبلاء، ١، ص ٥١٠-٥١١.

کردووه)، خیرا ئهبووبه کر چوویه وه بق لایان و وتی برا ئازیزه کانم ئهری ئیوه م تووره نه کرد؟ وتیان نا ئهی ئهبووبه کر خوا لیّت خوش بیّت. ا

جاریّك سهلمان لهگهل سهعدی كوری ئهبی وهقاص دهمهبوّلهیهكی بوو، سهعد وتی ئهی سهلمان ئادهی رهچهلهكی خوّتم بوّ بلّی، سهلمان وتی من باوكیّكم نیه له ئیسلامدا بووبیّت، من سهلمانی كوری ئیسلامم، ئینجا ئهو قسهیه گهیشتهوه دهمی عومهر، دوای ماوهیهك عومهر ریّی كهوته سهعد، وتی ئهی سهعد ئادهی رهچهلهكی خوّتم بوّ بلّی، خیّرا سهعد زانی عومهر بهسهرهاتهكهی بیستووهتهوه، بوّیه وتی توخوا ئهی ئهمیری باوهرداران وازم لیّ بهیّنه، ئهویش وتی ههر دهبیّت بیلیّیت، سهعد رهچهلهكی خوّی وت، عومهر وتی قورهیش دهزان خهططاب شكودارترینیان كهس بوو له سهردهمی نهفامیدا، دهی من عومهری كوری ئیسلامم برای سهلمانی كوری ئیسلامم، بهخوا ئهگهر لهبهر شتیّك نهبوایه سزام دهدایت.

سهبارهت به کاتی مردنی سهلمانی فارسی رای جیاواز ههیه، رایهك دهلیّت له سهردهمی عومهری کوری خهططابدا وهفاتی کردووه، رایهکی تر دهلیّت له کوّتاییهکانی سهردهمی عوثمانی کوری عهففاندا وهفاتی کردووه، رایهك دهلیّت

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٥٤٠.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٥٤٤.

له سالی سی و پینجی کۆچی بووه، رایه کیش سهره تای سالی سی و شه شی کۆچی دینیت، مردنه که شی له مه دائین بوو. آ

کاتیک سهلمان له سهرهمهرگدا بوو، سهعد و ئیبن مهسعوود چوون بۆ سهردانی، سهلمان دهستی کرد به گریان، وتیان بۆچی دهگریت؟ وتی پیغهمبهری خوا (وَالْمَالِلَالِهُ) بهلیّنیکی پی بهخشین کهچی نهمانپاراست، فهرمووی (با تویّشووی ههرکامتان له دنیادا وهك تویّشووی سواریّك بیّت).

سهلمان به خوّی دهوت (سلمان بمیر) ئهمه ی به فارسی دهوت، واته سهلمان بمره. ئ

ئینجا سه لمان ژنه که ی خوّی بانگ کرده ژووره که ی ژووره که ی او به رزاییه که و و چوار ده رگای هه بوو، وتی ئه و ده رگایانه بکه ره وه، چونکه ئه مروّ میوانم دیّت، نازانم له کام ده رگاوه دیّن، ئینجا داوای میسکی کرد و وتی بیکه ره که میّك ئاو و بیرژه به ده وری جیّگه که مدا، ژنه که ی ده لیّت دواتر چوومه وه بو لای ده بینم گیانی سپارد بوو. "

١ - البداية و النهاية لابن كثر، ج٥، ص ٣١٧.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٥٥٤.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٥٥٢.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٤، ص ٩٠.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٥٥٣.

سەلمان ئەو بۆنى مىسكەى بە دەستكەوتى غەزا دەستكەوتبوو و ھەلىگرتبوو بۆ كاتى مەرگى، دەيوت فريشتەكان دىن بۆ لام، ئەوان نان ناخۆن، بەلام بۆن دەكەن.\

تێڕوانینی ئیسلام بۆ مەرگ تێڕوانینێکی ترس و نامۆیی نیه، وهك چۆن تێڕوانینی بۆ ژیان دیدی بێزاری و تاسهی مهرگ نیه، ئیسلام پێمان دهڵێت تا له ژیاندایت بهختهوهر بژی، چی پاکه بۆ خواردن وپۆشین و نۆشین و هاوسهرگیری کهمتهرخهم مهبه تیایدا، مافی جهستهو روخسار و ناخت بده، خۆشی ببهخشه به چواردهورت، هیچ کاتئاوات به مهرگ مهخوزاه، ئاوات خواستن به مهرگی قهدهغه کردووه، به لام که مهرگ هات پێشوازی لێدهکات، پێت دهڵێت مهرگ مهرگی جهستهیه و گواستنهوهی روّحته بو دنیای ئاخیرهت، لهو ساتهدا گهشبین به، زمانت به یادی خوا رام بێنه، سهلمان ئاسا ماڵت بوٚنخوش بێت، که کهسهکهش مرد، با بشوٚردرێت و به بهرگی پاك کهن بکرێت، بوٚنخوش بکرێت، نوێژی لهسهر بکرێت، کهس له پێش تهرمهکهوه نه پوات، ههرکهس دانیشتووه نوێژی لهسهر بکرێت، کهس له پێش تهرمهکهوه نه پوات، ههرکهس دانیشتووه و نزای خێری بو بکرێت، واز له خراپهکانی بهێنن و باسی چاکهکانی بکهن، و نزای خێری بو بکرێت، واز له خراپهکانی بهێنن و باسی چاکهکانی بکهن،

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٤، ص ٩٢-٩٣.

دەيەم: مالئاوايى فاتيمەي كچى ييغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ)

فاطیمه کچی موحهممهدی کوری عهبدولایه، باوکی سهرداری مرؤفایهتی و ئازیزی ئیماندارانه، موحهممهدی نیردراوی خوایه. ا

دایکی ناوی خهدیجه ی کچی خوه یلیده، دایکی باوه پرداران و موژده پیدراوی به هه شت و یه که م و خوشه ویستترین هاوسه ری پیغه مبه ری خوایه (عَلَيْنَ فَهُ).

کاتیک عهلی کوری ئهبوطالیب فاطیمه ی کچی پیغهمبه ری خوای (وَالِیْکُمُ) به هاوسه رگرت، بر مالّیک دهگه را تا تیایدا نیشته جی بیّت، به لام خانوویه کی دوور له مالی پیغهمبه ری خوای (وَالِیْکُمُ) دهست که وت و له وی گواستیه وه، پیغهمبه روی گیاه مالی بیغهمبه روی گواستیه وه مالی خوی از وَالِیْکُمُ هات بر مالّیان و پیی فه رموون ده یه ویّت نزیکیان بکاته وه له مالی خوی هاطیمه ش و تی داوا له حارثه بکه تا شوینه که ی بگوریته وه له گه لمان تا نزیک بینه وه، پیغهمبه ریش (وَالِیُهُ) فه رمووی (حارثه هینده شوینی خوی بر جو لکردوین ئیتر رووم نایه ت پیی بلیّم)، حارثه ئه وه ی بیسته وه و هات بر لای پیغه مبه ری خوا (وَالِیُهُ) بیستوومه ده ته ویّت فاطیمه لیّته وه نزیک بیّت و ئه وه ش خانو وه کانی منن، من خوّم و ئه وه شی هه مه فاطیمه لیّته وه نزیک بیّت و ئه وه ش خانو وه کانی منن، من خوّم و ئه وه شی هه مه

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ٤، ص ١٨٩٣.

۲ - سير أعلام النبلاء، ج۲، ص ۱۱۹.

بۆ خوا و پێغەمبەرى خوايە، سوێند بەخوا ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوەى تۆ لێم وەردەگرىت لام زۆر خۆشترە لەوەى وازى لى دێنىت بۆم، پێغەمبەرىش (ﷺ) فەرمووى (راست دەكەيت، خوا بەرەكەت بڕڗێت بەسەرتدا)، ئەوەبوو فاطیمه هاته ناو خانوویەكى حارتە كە نزیك مزگەوتى پێغەمبەر (ﷺ) بوو، حارتە لە نزیك مزگەوتى پێغەمبەر (ﷺ) بود، حارتە لە نزیك مزگەوتى پێغەمبەر (ﷺ) چەند خانوویەكى ھەبوو، ھەر جارەو يەكێك لەو خانووانەى چۆل دەكرد بۆ خۆشەويستێكى پێغەمبەر (ﷺ) تا ھەموو خانووەكانى ئەو شوێنەى دا بە پێغەمبەر (ﷺ)

له غهزای ئوحوددا که پیغهمبهر (عَلَیْشُ) بریندار بوو، فاطیمهی چی پیغهمبهری خوایان پیغهمبهری خوایان (عَلَیْشُ) و عهلی کوری ئهبووطالیب برینهکهی پیغهمبهری خوایان (عَلَیْشُ) دهشورد، عهلی ئاوی دهکرد به دهستی فاطیمهدا و فاطیمهش برینهکهی دهشورد. ۲

۱ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۸، ص ١٦٦.

 ⁻ صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٥، صحيح مسلم، الرقم ٣٤٣٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٦٦٨٣.

دهستی کرد به پیکهنین، منیش وتم تا ئیستا نهمدیوه خهم و خوشی ئاوا لهیهك نزیك بن، وتم چون بوو واگریایت و دواتر پیکهنیت؟ فاتیمهش وتی نهینی پیغهمبهر (شیک) ئاشکرا ناکهم، دواتر که پیغهمبهر (شیک) وهفاتی کرد، چووم ههمان پرسیارم کردهوه له فاطیمه، ئهویش وتی چپاندی به گویمدا (جیبریل ههموو سالیک یه جار قورئانی لهگهل دهور دهکردمهوه، ئهمسال دوو جار لهگهلم دهوری کردهوه، وادهزانم ئهمه ئاماژهی مهرگمه، تویش یهکهم کهسیت به من دهگهیتهوه)، منیش دهستم کرد به گریان، دواتر فهرمووی (ئایا رازی نابیت تو گهورهی ژنانی بهههشت —یان گهورهی ژنانی باوه پداران بیت؟) منیش بهوه پیکهنیم. دهنیش بهوه پیکهنیم. منیش بهوه پیکهنیم.

پاش وهفاتی پینهمبهر (شیک و بهیعهتدان به نهبووبهکری صدیق، فاطیمهی کچی پینهمبهر (شیک و عهبباسی مامی پینهمبهریش (شیک) چوون بز لای نهبووبهکرو داوای میراتییان کرد، نهبووبهکریش پینی راگهیاندن که پینهمبهری خوا (شیک) فهرموویهتی دوای خوی میراتی جیناهیلیت و ههرچی جیهیشت نهوه صهدهقهیه، کهبووبهکردا دروست بوو.

۱ - صحيح البخاري، الرقم ٣٤٤٦.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٢، ص ٣١٥.

فاطیمه پینج مانگ یان شتی له و چهشنه دوای وهفاتی پیغهمبه (ایسی و چواریان ژیاو له تهمهنیکی کهمدا کوچی دوایی کرد، ده وتریت تهمهنی بیست و چواریان بیست و پینج یان بیست و نو سال بووه، به لام راستتر ئه وه یه تهمهنی بیست و چوار سال بوو که کوچی دوایی کرد. (

راستتریش ئەوەیە شەش مانگ پاش وەفاتی پیغەمبەری خوا (اَسَّالُمُ اَ) كۆچی دوایی كرد. آ

کاتیک فاطیمه نهخوش کهوت، ئهبووبهکر چوو بو لای و داوای مولهتی کرد تا فاتیمه ببینیّت، عهلی وتی ئهی فاطیمه ئهوه ئهبووبهکره هاتووه بو لات و داوای مولهت دهکات، ئهویش وتی حهز دهکهیت مولهتی بدهم؟ عهلی وتی بهلی، فاطیمهش مولهتی پیدا، ئهبووبهکر هاته ژوورهوه ههولی دهدا دلی فاطیمه بهیننیّتهوهو وتی سویّند بهخوا چی سامان و کهسوکار و عهشیرهتم وهلاناوه تهنها لهبهر رهزامهندی خواو پیخهمبهرهکهی و رهزامهندی ئیّوهی ئالوبهیت بووه، ئیتر دلی فاطیمهی دههیّنایهوه ههتا فاطیمه رازی بوو.

^{&#}x27; - سير أعلام النبلاء للذهيي، ج٢، ص ١٢١.

^٢ - صحيح البخاري، الرقم ٢٩٤٣.

[&]quot; - السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١١٩١٣ و قال إسناده صحيح.

فاطیمه پیش مردنی تووشی نهخوشیه کی سهخت بوو، لهو کاته شدا خه می ئه وه ی بوو که چون ببریت به ره و گورستان، ئه وه بوو کاتیک ئه سمائی کچی عومه یسی لابوو، به ئه سمائی وت چه نده پینی ناخوشه به قوماشیکه وه ببریت و جه سته ی ده دربکه ویت؟ ئه سمائیش و تی به خوا داره مه یتیکت بو دروست ده که وه ک ئه وه ی که بینیم له حه به شه دروست ده کرا، فاطیمه ش و تی ئاده ی نیشانم بده چونه، ئه ویش بوی دروست کرد، فاطیمه ش پیکه نی، ئه وه ش تاکه پیکه نینی بوو پاش وه فاتی پیغه مبه ر (سیسی کید).

کاتی وهفاتی کرد عهلی هاوسه ری ته رمه که ی شورد، به شهو ئه سپه رده کرا و عه بباسی مامی پیغه مبه ر (عَلَیْ اَلْ) نویزی له سه ر ته رمه که ی کرد و هه ریه ك له عهلی هاوسه ری و فه ضل دابه زینه ناو گوره که ی ۲

به لام له صهحیحی بوخاریدا هاتووه که عهلی خوّی نویّری لهسهر کرد و به شهو ئهسپهرده ی کرد و ئهبووبه کری بانگ نه کرد. "

ئەسمائى كچى عومەيس دەڭيت فاطيمە پيى وتم زۆرم پى ناخۆشە كە قوماشيك دەدريت بەسەر ئافرەتدا و جەستەى دەردەكەويت، منيش وتم ئەى

^{&#}x27; - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٧١٢،

٢ - سير أعلام النبلاء للذهبي، ج٢، ص ١٢٨.

[&]quot; - صحيح مسلم، الرقم ٣٣٩١.

.

^{&#}x27; - سير أعلام النبلاء للذهيي، ج٢، ص ١٢٨-١٢٩.

يانزهههم: مانئاوايي مهرگي خاليدي كوري وهليد (رهي ا

خالید له سهردهمی نهفامیدا لهناو قورهیشدا پیکهیه کی گرنگی ههبوو، ئهویش بریتی بوو له بهرپرسیاریّتی سهربازی، له جهنگی ئوحوددا یه که ههنگاوی دژایه تی خالید دژ به موسلمانان دهرکهوت، تیایدا خالید سهرکردایه تی سوارهی بیّباوه رانی ده کرد که نزیکه ی سهد سواره بوون، له جهنگی خهنده قیشدا دووباه ر خالید سهرکردایه تی سواره ییّباوه رانی ده کرد.

پاش ریککهوتنی حوده بییه خالیدی کوری وه لید موسلمان بوو، خالید ده لیّت: که چوومه خزمه ت پینه مبه ر (ریکی این که پینه مبه ری خوا (ریکی کی که پینه مبه ری خوا داوا ده زانیت من له چه ند جه نگ و هه لویستدا د ژایه تیم کردویت، بویه له خوا داوا بکه له وانه م خوش بیّت، پینه مبه ر (ریکی کی فه رمووی: (ئیسلام ئه وهی پیش خوی ده سریته وه)، منیش و تم ئه ی پینه مبه ری خوا (ریکی که نه و نزایه م بو بکه یت، پینه مبه ریش (ریکی که نه و نزایه م بو بکه یت، پینه مبه ریش (ریکی که نه و نزایه م بو بکه یت، پینه مبه ریش (ریکی که نه و نزایه م بو به من صد عن سبیل که که خوا به و ریگریانه ی خالید خوش به که خستیه به رده م ری و بانگه وازه که ت).

خالیدی کوری وهلید ناسراوه به شمشیری خوا، کونیهکهی ئهبوو سولهیمانه، تهکیکه له هاوه له زور گهوره و ناسراوهکانی پیغهمبهری خوا

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ١٣.

٢ - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ١٦٨٢، البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢٤٠.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥١.

(عَلَيْكُمُّ) که له میزووی ئیسلامیدا روّلیّکی کارای ههبووه، یهکیّك بوو له ریّبهرانی فتووحاتی ئیسلامی.

پێغهمبهر (عَلَيْكُمُّ) له كاتى جهنگى موئتهدا دەيفهرموو (خوايه خاليد شمشێرێكه له شمشێرهكانى خۆت، خوايه لهسهر دەستى سهركهوتن ببهخشى)، لهو رۆژەوە خاليد ناوى نرا شمشمێرى خوا (سيف الله). د

ههروه ها دهیفه رموو (لا تؤذوا خالدا فإنه سیف من سیوف الله صبه الله علی الکفار)، (ئازاری خالید مهدهن، چونکه ئه و شمشیریکه له شمشیرهکانی خوا که بهرووی بیباوه راندا هه لیکردووه).

خالید ماوهیه ک پیش مردنی جاریک چوویهوه بن مهککه و عومرهیه کی کرد و گهرایه و میمص، آله وی مایه و ه تا کنچی دوایی کرد.

خالیدی کوری وهلید له سالّی بیست و یه کی کوّچیدا وه فاتی کرد، نه و کات تهمه نی شه ست سالان بوو. °

١ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٥٧، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٧٩٧٦، مسند أحمد بن حنبل، الرقم

٢١٩٥٠، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٦٢٨٦، صححه شعيب الأرناؤوط، حسنه الألباني في أحكام الجنائز (٣٣/١).

٢ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧٢٠٠، المعجم الصغير للطبراني، الرقم ٥٨١، صححه شعيب الأرناؤوط.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٨٣.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٧، ص ٣٩٧.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٦٧.

کاتیک خالید له سهرهمهرگدا بوو دهیوت به شداری ئه و ههموو جهنگهم کرد که چی قهدهرم وابوو لهسهر جیدگهکهم بمرم، دواتر وتی ئهگهر مردم چه و ئهسپهکهم دابنین بزریی خوا. ا

خالید که له سهرمهرگیدا بوو ته نها شتیک له ژیاندا هه یبوو بریتی بوو له ئه سپه که ی و چه که که ی و کویله یه که یه مهواله دواتر گهیشت به عومه ری کوری خه ططاب، وتی ره حمه تی خوای لی بیت ناوا نه بوو که نیمه گومانمان پی ده برد واته سامانی بی خوی دانه نابوو - $^{\prime}$

خالید دهگریاو دهیوت له ئهوهنده جهنگدا به شداریم کرد، جهسته م بستیکی بی برینی پیوه نهماوه، یان شمشیری بهرکهوتووه یان رم یان تیر، که چی وا لهسه ر جیگه که م دهمرد."

خالید پیش مردنی به وباره نهخوشیه ی سهرهمهرگیه وه قسه ی ده کرد بو ئه وانه ی که له لای بوون و دهیوت: لهم سهرزه ویه دا هیچ شتیک نیه هینده ی ئه وه لام خوشه ویست بیت که له شه ویکی سارددا له ناو دهسته یه کی سوپایی کوچه راندا بم که به رامبه ر دوژمن له چاوه روانی جه نگدان، ده ی گرنگی بده ن به جیهاد. ئ

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥٥.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٧، ص ٣٩٧.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٨٢.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥٤.

کاتیک خالید له سهرهمهرگدا بوو وهسیهتیکی کرد بن عومهر، عومهریش وهسیهته کهی جیبه جی کرد—ئهمهش به نگهیه که خالید له مهدینه مردووه— و باسی خالیدی ده کرد و دهیوت ره حمه تی خوا له خالید، که سیک ئاماژه ی به عومه ر دا بنچی کاتیک مابوو لاتبرد؟ عومه ر وتی من ته نها له به رئه وه لامبرد چونکه ده ستوالایانه هه نگاوی ده نا و ده ستوالایانه ش سامانی ده به خشیه وه . ا

خالید پیش مردنی دهیوت سهرقال بوونم به جیهاد بووه هو کاری دواکهوتنم له فیربوونی زوربه ی قورئان. ۲

کاروانیّکی حاجیانی شام هاتنه مهدینه و ههوالّیان دا به عومهر که کاتیّك نهوان هاتون خالید مردووه، عومهر دلّگرانیهك دایگرت و زوو زوو ره حمه تی بق دهنارد. °

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥٥.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥٥.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٥٥.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٨٤.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٨٣.

دوانزهههم: مانئاوایی بیشری کوری بهرائی کوری مهعروور (عظیه)

بیشری کوری بهرائی ئهنصاری لهگهل باوکیدا بهشدار بوو له بهیعهتی عهقه به دا. ۱

له جهنگی بهدر و ئوحود و خهندهقیشدا بهشداری کرد، که ریککهوتنی حودهیبیه شدا به شدار بوو. ۲

بیشری کوری بهرائی کوری مهعروور له پشتیوانانه له خهزرهجیهکان، ³ یهکیّك بوو له پیاوماقوول و کهسه دیارهکانی ناو هوزهکهی، ⁶ بیشر تیرهاویّژی نزیك له پیّغهمبهر (وَیَکِیْکُ) بوو، ⁷ له جهنگی بهدر و توحود و خهندهقیشدا بهشداری کرد، ^۷ له ریّککهوتنی حودهیبیهشدا بهشدار بوو. ^۸

له جهنگی خهیبهردا کاتیّك ئافرهته جوولهکهکه گوشتی به دیاری هیّنا بوّ پیّغهمبهر (ﷺ) و ژههری پیّوه کردبوو، بیشر لهو گوشتهی خوارد و بههوی

١ - تأريخ الإسلام للذهيي، ج١، ص٣٠٦-٣٠٧.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص١٦٧.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص٥٧٠.

٤ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص١٦٧.

٥ - سير أعلام النبلاء للذهيى، ج١، ص٢٦٩.

٦ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص٥٧٠.

٧ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص١٦٧.

۸ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص٥٧٠.

ئەو خواردنەوە مرد، ئەوەبوو دواى مردنى بىشر پىغەمبەر (ﷺ) فەرمانى كرد بە كوشتنى ئەو ژنە جوولەكە. أ

بەسەرھاتى ئافرەتە جوولەكەكەش بەمجۆرە بوو: كاتنىك يىغەمبەر (عَلَيْكُرُ) فه تحی خه پیه ری کرد و ژماره په کی زور له جووله که کان کوژران، زهینه بی کچی حارث که ئافرهتیکی جووله که بوو بهرخیکی برژاوی ژههراوی به دیاری هینا بق ييّغهمبهر (ﷺ)، زوربهی ژههرهکهی له بال و شانی بهرخهکهدا دانا چونکه بیستبووی یینهمبهر (عُلِی نهو یارچهی بهرخی له ههموو پارچهکانی تر لا به چیزتره، کاتیك ئه و به رخه ی هینا بیشری کوری به رائی کوری مه عروور لای ييّغهمبهر (عُلِيَّالُهُ) بوو، ييّغهمبهر (عُلِيَّلُهُ) بهشي له شاني بهرخهكهي ههلكرت تا بيخوات، بيشريش بەشى<u>ن</u>ك لە گۆشتەكە*ى ھ*ەلگرت، كە يىغەمبەر (ﷺ) پارووه کهی خوارد بیشریش پارووه کهی خوارد، یینغه مبهر (وَلَیْكِیدٌ) فهرمووی دەست ھەلگرن چونكه شانى ئەم بەرخە ھەوالم يى دەدات چى يىدا كراوه، بیشر وتی ئهی پیفهمبهری خوا (عُیالیه سویند بهوهی ریزداری کردیت من ئهوهم له خواردنه که مدا به دیکرد، به لام ته نها له به رگهورهیی و ریّزی تق نه متفانده وه چونکه چهزم نهکرد خواردنهکهت لا بیزراو بکهم، کاتیک بینیم پاروهکهت خوارد خوّم له توّ لا لهييشتر نهبوو و حهزم نهكرد جيا له توّ خوّم رزگار بكهم، بوّيه هیوام وابوو ئهوهی خواردت ژههراوی نهبیّت، بیشر ههر لهو شویّنهیدا رهنگی

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص١٦٧.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص٢١٠.

تێؼچۅۅۅ مرد، پێۼهمبهری خوا (ﷺ) له پشتی شانیهوه کهڵهشاخی گرت، پێغهمبهری خوایش (ﷺ) ئافرهتهکهی بانگ کرد و پێی فهرموو چی وایکرد وا بکهیت؟ ئهویش وتی وتم ئهگهر پێغهمبهر بێت ئهوه زیانی پێ ناگهیهنێت، ئهگهریش پێغهمبهر نهبێت ئهوه له کوٚڵی ههموانی دهکهمهوه، پێغهمبهر (ﷺ) فهرمانی کرد ئهو ژنه جوولهکهیه کوژرا، دواتر سی سال بهو ئازارهیهوه مایهوه تا ههر بهو ئازارهوه وهفاتی کرد وهك له روٚژی وهفاتیدا فهرمووی (ما زلت أجد من الأکلة التی أکلت من الشاة یوم خیبر عددا حتی کان هذا أوان انقطع الأبهر منی)، (هێشتا به بری دهردی ئهو خواردنهوه دهنالێنم که له روٚژی خهیبهر له بهرخهکهم خوارد، ئیتر ئیستا توانای پی نههیشتم ی، ئهوهبوو پێغهمبهر (ﷺ)

_

١ - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ١٦١٢، البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص٢١٠.

٢ - سنن أبي داوود، الرقم ٣٩٣٣، الطبقات الكبرى لابن سعد، ج١، ص١٧٢، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داوود، الرقم ٤٥١٤.

⁷ – وشهی أبهر واتای شاخوینبهر دهدات و پیغهمبهر () ناماژهی بهوه داوه که ژههرهکه کاری کردوّتهسهری و شاخوینبهری برپوه، به لام واتایه کی تر که له زمانه وانی عهرهبیدا به و رستهی سهره وه دیّت واته توانا و هیّزی پی نه هیشتووه و له ناوی دهبات. بوّیه لیّره دا ناماژه مان داوه به هه ردوو واتا که .

3 - دلائل النبوة للبیه قی، الرقم ۱۹۱۲.

سيانزهههم: مالئاوايي ثابتي كوري قهيس (صَالَحُتُهُ)

ثابتی کوری قهیس هاوه لی دیاری ناو پشتیوانان و وتاربیّژیان بوو، ههروهك وتاربیّژی خزمه ت پینه مبهر (عَلَیْلاً) بوو. ا

ثابت له غهزای ئوحود و غهزاکانی دواتریشدا بهشداری کرد و تا دوای وهفاتی پیغهمبهریش (رسیکی شیکی ژیا. ۲

ههروهها ثابتی کوری قهیس نووسهری پینغهمبهر (ﷺ) بوو

ثابت له سهردهمی خیلافهتی ئهبووبهکری صدیقدا له جهنگی یهمامهدا دژ به ههلگه راوهکان به شداری کردو تیایدا شههید بوو. ۲

له رۆژى يەمامەدا ئالاى پشتيوانان لە دەستى ثابتى كورى قەيسىدا بوو. 1

ثابت له رۆژى يەمامەدا كاتێك دەيبينى موسلٚمانان كەمتەرخەميەكيان ھەبوايە ھاوارى دەكرد خوايە لاى تۆ خۆم دوور دەگرم لەوەى ئەوانە دەيكەن—واتە مەبەستى بێباوەرەكان بوو— كە دژ بە موسلٚمانان دەجەنگان و دەيانويست ئيسلام لەناوبەرن، ھەروەھا وتى خوايە لاى تۆ خۆم دوور دەگرم

٢ - أسد الغابة، ج١، ص ٣٣٩.

١ - أسد الغابة، ج١، ص ٣٣٩.

٣ - أسد الغابة، ج١، ص ٣٣٩.

³ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٦، ص ٣٢٤.

لهوهی ئهمانه ش ده یکه ن واته موسلمانان چونکه ههندی له موسلمانان له کشانه وه خودزینه وه دا بوون، ئینجا ثابت به سه ختی جهنگا تا شه هید بوو. '

١ - أسد الغابة، ج١، ص ٣٤٠.

٢ - أسد الغابة، ج١، ص ٣٤٠، البداية والنهاية لابن كثير، ج٦، ص ٣٣٥.

چواردهههم: ماٽئاوايي جهعفهري کوري ئهبووتاڻيب (ﷺ)

جەعفەرى كورى ئەبووطالىبى ھاشمى، ئامۆزاى پىغەمبەرى خوايە (رَالْكُولْدُ)، كونىيەكەي ئەبووعەبدولايە، يەكىكە لە يەكەمىن دەستەي موسلمان بوان.

جهعفه رهه رله قوناغی مه ککه و له سه ره تاوه موسلمان بوو، ده و تریت بیست و شه شهمین که س بووه موسلمان بووه، رایه کی تر ده لیّت سی و دووه م که س بووه موسلمان بووه.

ئەبووھورەيرە دەيوت دواى پيغەمبەر (وَالْكُلُوْلُهُ) جەعفەر چاكترين كەس بوو، ھەروەھا دەيوت جەعفەر چاكترين كەس بوو بۆ ھەژاران، لەگەل ھەژاراندا ھەلسوكەوتى دەكرد و خزمەتى ھەژارانى دەكرد و ئەوانىش خزمەتيان دەكرد، ئىتر واى لينهات پيغەمبەر (وَالْكُلُوْلُ) بە ئەبولمەساكين (باوكى ھەژاران) ناوى دەبرد. دەبرد.

جهعفه ر له رووی شیوه ی روخساری و پهیپهوی رهوشتیه وه زور له پیغه مبه روشیالی و پهیپهوی رهوشتیه و خلقی و خلقی و خلقی و خلقی و خلقی و خلقی این ده فه رموو (أشبهت خلقی و خلقی) (له شیوه و روخسارو رهوشتدا له من ده چیت).

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص ٤٨٦.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٢٥٧٣، صحيح ابن حبان، الرقم ٤٩٥١.

عائیشهی دایکی باوهرداران ده لیت کاتیک جهعفهر و بارانی گهیشتنه مەدىنە، يىغەمبەر (ﷺ) نىوچاوانى جەعفەرى ماچ كرد، ' ئىنجا فەرمووى نازانم به کامیان دلّخوّش بم، به هاتنی جهعفهر یان به فهتحی خهیبهر. $^{ extsf{Y}}$

ماوهیه کی کهم دوای ئهوه پینهه مبهر (وَاللَّهُ عَهُم عَهُم کوری ئهبووطالیبی نارد بق شەرى موئته له خاكى شام، ئەوەبوو له مانگى جەمادىلئوولاي سالى هه شتهمى كۆچىدا لەو غەزايەدا شەھىد بوو.

موئته له خوارووي بهلقا بوو ماوهیهك دوور بوو له شام، ئهوهبوو له مانگی جەمادىلئوولادا يېغەمبەر (رَّاكِيالاً) بە نامەيەكەوە حارثى كورى عومەيرى ئەزدى نارد بۆ لاى ياشاى بومىرا، كەچى كە گەيشتە موئتە شورەحبىلى كورى عەمرى غهسانی ریّی پی گرت و کوشتی، پینغهمبهر (ﷺ) ئهوهی لهسهر سهخت بوو، بۆپە سوپايەكى نارد كە نزىكەي سىي ھەزار كەس دەبوون، يىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى (ئەمىرى خەلكەكە زەيدى كورى حارثەيە، ئەگەر كوژرا ئەوە جەعفەرى كورى ئەبوتالىپ ئەمىرە، ئەگەر ئەوپش كوژرا ئەوە عەبدولاي كورى رەواحە ئەمىرە، ئەگەر ئەوپش كوژرا با موسلامانان بە رەزامەندى خۆيان لەنيو خۆياندا كەسىك ديارى بكەن و بىكەنە ئەمىريان)، پىغەمبەر (رَالْكَاللهُ) ئالايەكى

١ - سنن أبي داوود، الرقم ٤٥٦٤، البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢٠٦.

٢ - السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٢٦٩٧، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٤٥٣،مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣١٥٦٧، مسند البزار، الرقم ١٩٨١، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ١٣٥١، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤١٩٣، صححه الذهبي في تعليقاته على المستدرك،

سپی دایه دهست زهیدی کوری حارثه و وهسیه تی کرد بوّیان تا بچنه شویّنی کورژرانه که ی حارثی کوری عومه یر و خه لکی نه وی بانگ بکه ن بو نیسلام، نه گه ر موسلامان بوون باشه، نه گه رنا پشت به خوا ببه ستن و درّیان بجه نگن، خوّیشی بوّ به ریّکردنیان له گه لاّیان چوو تا گه پشته (ثنیة الوداع)، نیتر له وی وهستا و مالاً اوایی کرد لیّیان، موسلامانانیش نزایان ده کرد بوّیان و ده یانوت خوا بتانپاریّزی و به چاکی و ده ستکه و ته و بتانگیریّته وه، دورژمنیش نه م هه واله ی بیست و سوپای کوکرده و هو شوره حبیل نزیکه ی سه د هه زار سه ربازی کرکرده و هو ده سته ی پیشره و ی نارد.

کاتیک موسلمانان گهیشتنه خاکی شام و ههوالی زوری سوپای دورژمن و هاتنی هیرهقلیشیان به سوپایهکهوه بیست که نزیک لهو ناوچه بوو، وتیان با نامه بنیرین بو پیغهمبهر (وَالَیْکُوْ) تا بزانین فهرمان به چی دهکات، بهلام عهبدولای کوری رهواحه موسلمانانی هاندا تا دریژه بدهن به چوونهکهیان، ئهوهبوو دریژهیان دا به چوونهکهیان تا گهیشتنه موئته، دورژمنیش به سوپایه کی گهورهوه هاتن و جهنگ لهنیوانیاندا روویدا، زهید به ئالاکهوه جهنگا تا رمیکی بهرکهوت و شههید بوو، ئینجا جهعفهری کوری ئهبووطالیب ئالاکهی گرتهدهست و لهسهر ئهسپهکهی دابهزی و دهماریکی پیی ئهسپهکهی بری تا گرتهدهست و لهسهر ئهسپهکهی دابهزی و دهماریکی پیی ئهسپهکهی بری تا نیشانی بدات راکردن نیه، ئینجا جهنگا تا سهربازیکی روّمی به شمشیر لیدا و الییدا کردی به دوو بهشهوه، یه کیک له بهشهکانی جهستهی نزیکهی سی و ئهوهنده برینداری پیوه بوو، به ههموو جهستهیهوه نزیکهی حهفتاو ئهوهنده

برینداری بینرا چ له بهرکهوتنی شمشیر یان رم بیّت، ئینجا عهبدولای کوپی ره واحه ئالاکهی ههلگرت و ئهویش جهنگا تا کوژرا، ئینجا موسلمانان ئالاکهیان دایه دهست خالیدی کوپی وهلید و ئهویش به پلانیّکی سهرکهوتوو توانی پاشهکشه بکات به سوپای موسلمانان.

کاتیک جهعفه ر ئالاکه ی به دهستی راسته وه گرتبو شمشیریک درا له دهستی و دهستی برا، بزیه به دهستی چه پ ئالاکه ی گرته دهست، پاش که میکی تر درا له دهستی چه پیشی و هه ردوو ده ستی برا. ۲

كاتيك ئەم رووداوانە رووياندەدا پيغەمبەر (ﷺ) لە مەدىنە لەلايەن پەروەردگارەوە ھەوالى پيدەدراو دەيگيرايەوە بۆ ھاوەلان. آ

ئهسمائی ژنی جهعفه رده لایت جاریک ههویرم شیلا بوو و منداله کانم شوردبوون و رونم دابوو له قریان و پاکو پوختم کردبوونه وه، پیغهمبه ررسی شوردبوون و رونم دابوو له قریان و پاکو پوختم کردبوونه وه، پیغهمبه ررسی هات بی لامان و فه رمووی (منداله کانی جهعفه رم بی بهینه)، منیش ئه وانم هینا، پیغهمبه ریش (سیلی بی بینه می بینه می بینه وانی ده کرد و فرمیسک به چاوانیدا ده ها ته خواره وه، وتم ئه ی پیغهمبه ری خوا (سیلی به دایک و باوکمه وه به قوربانت بم بیستووه؟ بیستووه؟ بیستووه؟ به ده گریت، ئایا هیچت سه باره ت به جهعفه رو هاوه لانی بیستووه؟ فه رمووی (نعم أصیبوا هذ الیوم)، (به لین ئه میری کوژران)، ئه سمائی کچی

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٢، ص ١٢٨ - ١٢٩.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢٤٦.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٣٨٤٣.

عومه یس ده لیّت منیش هه ستام ده ستم کرد به شیوه ن و ژنان له ده ورم کوّبوونه و پیٚغه مبه ر (عُنِیْنِ که رایه وه بو ماله وه و به ژن و خیّزانه کانی فه رموو (لا تغفلوا آل جعفر من أن تصنعوا لهم طعاما فإنهم قد شغلوا بأمر صاحبهم)، (بنه ماله ی جه عفه ر پشتگوی مه خه ن و چاوتان لیّیان بیّت خواردنیان بو ئاماده بکه ن چونکه ئه وان خوّیان په شوّکاون به مردووه که یانه وه).

له گێڕانهوهیهکی تردا هاتووه پێغهمبهر (ﷺ) به خهڵکی فهرموو (اصنعوا لاّل جعفر طعاما فإنه قد أتاهم أمر شغلهم)، (خواردنێك ئاماده بكهن بۆ خێزانی جهعفهر چونكه بارێكیان تووش بووه كه پهشۆكاوی كردون).

١ - مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٦٤٧٥، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٠٢٣٤، ضعفه شعيب الأرناؤوط.

٢ - سنن أبي داوود، الرقم ١٧٤١، سنن ابن ماجة، الرقم ١٦٠٥، المستدرك على الصحيحين، الرقم ١٦٨٥، سنن الدارقطني، الرقم ١٦١٥، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩٠، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٦٨٥، مسند الشافعي، الرقم ١٥٤٤، مسند الطيالسي، الرقم ١٠١٤، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ١٦٥٠، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٤٥٦، حسنه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داوود، الرقم ٣١٣٢، كما حسنه شعيب الأرناؤوط في تعليقه على مسند أحمد بن حنبل.

ناکهم ههر دهگرین، جاری سیّیهمیش ههر وا بوو، عائیشه دهلیّت پیّغهمبهر (مُثَالِثُ) به کابرای فهرموو (فاحث فی أفواههن التراب)، (دهی خوّل بپرژینه به دهموچاویاندا). دهموچاویاندا). د

پینه مبه ررسی اسی روز موله تی دا خیزانی جه عفه ر ما ته مینی بگین، دواتر پینه مبه ررسی اسی روز موله تی دا خیزانی جه عفه ر ما ته مینی بگین، دواتر پینه مبه ررسی اسی اسی الیوم و الیوم الیوم به دواوه مه گرین به سه ر براکه مدا)، ئینجا فه رمووی (برازاکانم بو بانگ بکه ن)، ئه وانیش هاتن، ئینجا داوای سه رتاشی کرد و سه رتاش هات، پینه مبه رسی الیکه کرد سه ری کوره کانی جه عفه ری چاك کرد.

پێغهمبهر (ﷺ) دهیفهرموو (رأیت جعفرا یطیر فی الجنة مع الملائکة)، ﴿ جِهِ عَفْهُ مِ بِینِی له به هه شتدا لهگه ل فریشته کاندا ده فری).

١ - صحيح البخاري، الرقم ١٢٥٠، صحيح مسلم، الرقم ١٦٠٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٣٢٠٤، السنن

الكبرى للنسائي، الرقم ١٩٥٣، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ٦٦٧٨، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٣٧٥. ٢ - سنن أبي داوود، الرقم ٣٦٧٨، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨٣٣٠، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٦٨٤، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٤٤٥، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن النسائي، الرقم ٢٢٧٥.

٣ - سنن الترمذي، الرقم ٣٧٨٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٢١٥٦، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ٣٧٦٣.

يانزهههم: مالناوايي حهنظهله (عليه الله عليه عليه الماوايي الماواي الماوايي الماواي الماوايي الماوايي الماواي الماواي الماوايي الماواي الماوايي الماواي الماوايي الماوايي الماوايي الماواي الماوايي الماواي الماواي الماواي الماواي الماواي الماواي الماوايي الماواي الماوايي الم

حەنظەلەی كورى ئەبى عامير لە پشتيوانانە لە ئەوسىيەكان، ناسراوه بە غەسىلولمەلائىكە، چونكە كاتىك شەھىد بوو فرىشتەكان ئەويان شۆرد. لا

بهm sppaبه m sppaم حه نظه له ی کوری موسلمان بوو و به جوانیش موسلمان بوو. $m ^\circ$

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص ٣٨٠.

٢ - صحيح ابن جبان، الرقم ٧١٣٥، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٧٠ سكت عنه الذهبي في التلخيص، السنن الكبرى للبيهةي، الرقم ٦٤٢٦، صححه شعيب الأرناؤوط، حسنه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم ٣٢٦.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ١٣٧.

٤ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢١.

٥ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ١٣٧.

ژنهکهی حهنظه اله ناوی جهمیلهی کچی ئوبهی کوری سهلوول بوو، الهم ژنهکهی مندالیکی بوو به ناوی عهبدولا، به لام کورهکهی خوّی نهدی، چونکه ئهو شهوه ی چوویه لای ژنهکهی، بو بهیانیه کهی شههید بوو، ئهوه بوو پاش نو مانگ له شههید بوونی ئهم مندالهی لهدایك بوو. ا

قهده ری خوا وابوو حه نظه له کوری بیباوه ریکی لاسار بوو که دو ژمنایه تی پیغه مبه ری خوای (ریکی شه لبرار دبوو، جه میله ش کچی سه رگه وره ی دوورووه کان بوو، ئه م دوو پاکه به یه کگه یشتن و نه وه یه کی پاکیان لیکه و ته وه دوو پاکه به یه کگه یشتن و نه وه یه کی پاکیان لیکه و ته وه یه کی پاکیان لیکه و ته و دوورووه کان بوو، نه م دوو پاکه به یه کگه یشتن و نه و ه یه کی پاکیان لیکه و ته و دوورووه کان بوو، نه م دوو پاکه به یه کگه یشتن و نه و ه یه کی پاکیان لیکه و ته و دوورووه کان بوو، نه م دوو پاکه به یه کگه یشتن و نه و ه یه کی پاکیان لیکه و ته و دوورووه کان بوو، نه م دوو پاکه به یه که یک پاکه یا که دوورووه کان بوو، نه م دوو پاکه به یه که یک پاکه یا که دو پاکه به یه که یک پاکه یا که دو پاکه یا که دو پاکه یا که یک پاکه یا که یک پاکه یا که یک پاکه یا که یک پاکه یک پاکه یا که یک پاکه یک

حهنظه له جهنگی ئوحوددا به شداری کرد، واته در به بهرهکهی باوکی وهستا و ریزی پیغهمبهری خوای (عَلَیْلِیُّ) در به باوکی هه لبرارد، له غهزای ئوحوددا به شداریه کی کارای کرد و تیایدا شه هید بوو."

پیش جهنگی ئوحود حهنظه او عهبدولای کوری عهبدولای ئوبه ی کوری سهلوول که ژنبرای حهنظه اه بوو هاتن بو لای پیغهمبهر(ریکی شهری ایکرد موّله تیان بدات تا باوکی خوّیان بکوژن، حهنظه اله الهبهرئهوه ی بینی باوکی بهره ی دژ به پیغهمبهری خوای (ریکی گرتووه ته به و شمشیری الهدژ هه لکردووه، عهبدولاش الهبه رئهوه ی بینی باوکی بووه ته ریبه ری دورووان و دژ

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج٤، ص ١٨٠٢.

۲ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٥، ص ٦٦.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ١٣٧.

به پێغهمبهر(ﷺ) خهبات دهكات، به لام پێغهمبهر(ﷺ) رێی نهدا به هيچكاميان. ٔ

شهویک پیش غهزای ئوحود حهنظه اه ژنی گواسته وه، حهنظه له پیشتر داوای مۆلهتی کرد له پیغه مبهر(وییی ا شهو لای ژنه کهی بیت چونکه ده یگوازیته وه، پیغه مبه ررویی ا شهو لای ژنه کهی بیت چونکه ده یگوازیته وه لای پیغه مبه ررویی ا بیش نویزی به یانی هه مدی چوویه وه لای جه میله ی ژنی و جیماعیان کرد، دواتر که گویی له بانگه وازی جیهاد بوو چوو خوی گهیاند به سوپاکه ی پیغه مبه ررویی آن پیش ئه وه ی بکه ویته ری جه میله ی ژنی چوار که س له هوزه که ی خوی بانگ کرد و کردنی به شاهید که حه نظه له چووه ته لای، ئه وانیش لییان پرسی بوچی شاهیدت لیگرت؟ جه میله وتی خه و بینی ئاسمانی بو کراوه و حه نظه له چوویه ئاسمان و دواتر ئاسمان داخرایه وه، منیش و تم ئه مه شه هید بوونی حه نظه له یه بویه شاهیدم له سه رگرت که هاتوه ته لام، ئه وه بوو و دواتر سکی کرد. ئ

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ١٣٧.

٢ - دلائل النبوة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ٤٠٦.

٣ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٦٩، قال الذهبي إسناده مظلم.

٤ - دلائل النبوة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ٤٠٦.

حەنظەلە كە گەيشتە ئوحود بىينى پىغەمبەر(ﷺ) سەرقالە رىزەكانى سوپاكەى رىك دەكات، كاتىك جەنگ روويداو موسلىمانان لە ئوحوددا شكان و دواتر گەرانەوە بى لاى پىغەمبەر(ﷺ)، حەنظەلە رىلى كەوتە ئەبووسوفىيان و ويستى بىكوژىت و خەرىك بوو بىكوژىت، بەلام لەو كاتەدا شەدادى كورى ئەسوەد—يان كورى ئەوس — ھات و حەنظەلەى شەھىد كرد، ئىغەمبەر(ﷺ) فەرمووى فرىشتەكان حەنظەلەى ھاورىتان دەشۆن، ئادەى برۆن پرسىيار بكەن لە ژنەكەى، ئەويش وتى حەنظەلە كاتىك لە ژنەكەى، ئەويش وتى حەنظەلە كاتىك ھاوارى جىھادى بىست لەشى گران بوو، بۆيە بە لەشگرانيەوە چوو بى جىھاد، پىغەمبەر(ﷺ) فەرمووى دەى ئەوەيە فرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىلىدى بىست لەشى گران بوو، بىلىدى بىست لەشى گران بود، بىلىدى ئەرىيان. ئىلىلىدى بىست لەشى گران بود، بىلىدى ئەرىيان. ئىلىدى بىست لەشى گران بود، بىلىدى ئەردىيان. ئىلىدى بىست لەشى گران بود، بىلىدى ئەردىيان. ئىلىدى بىلىدى بىلىدى ئەرمودى دەي ئەرەدىيە فرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىدى بىلىدى بىلىدى ئەرمودى دەي ئەرەدىيە فرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىدى بىلىدى بىلىدى بىلىدى ئەرەدىيە فرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىدى بىلىدى بىلىدى بىلىدى ئەرەدىيە فىرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىدى بىلىدى بىلىدى بىلىدى بىلىدى ئەرەدىيە فىرىشتەكان شۆردىيان. ئىلىدى بىلىدى ب

کاتیک حهنظه ه گهیشت به ئهبوو سوفیان، ئهبووسوفیان لهسهر ئهسپیک بوو، حهنظه به شمشیره کهی دای له ئهسپه کهی و ئهبووسوفیان کهوته سهر زهوی، ئهبووسوفیان هاواری ده کرد ئهی گرؤی قوره یشیه کان ئهمه منم ئهبووسوفیانی کوری حه رب، حه نظه له شده ده یویست به شمشیره کهی گهردنی

١ - السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٨٧١.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢١.

٣ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٧٠.

^{3 -} صحيح ابن جبان، الرقم ٧١٣٥، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٧٠ سكت عنه الذهبي في التلخيص، السنن الكبرى للبيهةي، الرقم ٦٤٢٦، صححه شعيب الأرناؤوط، حسنه الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة، الرقم ٣٢٦.

لیبکاته وه، بری له قوره یشیه کان ده نگی ئه بووسوفیانیان بیست و له تاو سه ختی جه نگه که نه چوون به ده میه وه، به لام شه داد چوو به ده میه وه، به رمیک دای له حه نظه له و رمه که له پشتیه وه ده رچوو و ئه بوو سوفیانیش رایکرد. تا

بیباوه په کانی قوره پیش ته رمی شه هیدانی ئو حودیان ده شیواندن، ته نها ته رمی حه نظه له یان نه شیواند چونکه باوکی له ناو سوپای قوره پیشیه کاندا بوو و بق د لاراگرتنی باوکی ده ستکاری ته رمه که ی ئه ویان نه کرد، ده شوتریت به لکو ئه بی عامیری باوکی له سه ر ته رمی کوره که ی وه ستا و به قاچی پالی نا به سنگی کوره که یه وه و و تی دوو قه رزم له سه ره ، من پیشتر هاتمه سه رلاشه که ت ئه ی پیس و بوگه ن، هه روه ها سویند به خوا تق له گه ل باوکتدا زور چاکه کار بوویت. "

١ - السنن الكبرى للبيهقى، الرقم ١٦٨٧١.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢١.

٣ - السنن الكبرى للبيهقى، الرقم ١٦٨٧١.

٤ - أسد الغابة، ج٢، ص ٦٨.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٧٩.

شانزهههم: مالْئاوایی خوبهیبی کوری عهددی (نظیه)

خوبهیبی کوری عهددی یهکیکه له پشتیوانان له ئهوسیهکان، ههروهها یهکیکه له بهشداربوانی غهزای بهدر. ۲

بنغهميهري خوا (ﷺ) ده كهسي له هاوه لاني به سربهيهك نارد، عاصيمي كورى ثابتى ئەنصارى كرد به ئەمىريان، كە گەيشتنە ناوچەيەكى نيوان عوسفان و مهککه، دهستهی بهنوولیحیان به نزیکهی دووسهد کهسهوه هاتن و كەوتنە شوپنىيان، كە گەيشتنە شوپنەكەيان بىنىيان ناوكى خورما جىماوە، وتیان ئهم ناوکه هی خورمای مهدینهیه، بۆیه کهوتنه شوینیان، کاتیك عاصیم و هاوه له کانی ئه وانیان بینی هه ستیان به مهترسی کرد و له شویننیك خویان یه نا دا، به لام بهنولیحیان گهمارویان دان و وتیان خوتان بدهن به دهستهوه له یهنادا دهبن و کهستان ناکوژین، عاصمی ئهمیری سریهکه وتی بهخوا من خوّم نادەمە بەر يەناى بېباوەر، خوايە ھەوالى ئىمە بگەيەنەرە يىغەمبەرەكەت، ئەوەبوو بەنولىحيان تىربارانيان كردن، ئەوەبوو عاصم و حەوت كەسى تريان شههید بوون، سی کهسه کهی تر که مابوونه وه خوّیان دا به دهسته و هو داوای يهنايان كرد، يهكيك لهو سي كهسه خوبهيب بوو، كاتيك گهيشتنه لاى بەنولىچىان خىرا ئەوانىان بەستنەرە، يەكىك لە سىيانەكە وتى ئەمە سەرەتاى ناياكيهكهيانه، بهخوا من لهگه لتان نايهم، ئهو كوژراوانهمان پيشهنگي رهوان،

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٦٢.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٦٢.

ئەوانىش بە زۆر راياندەكىشا تا لەگەلىان بچىت بەلام ئەو نەدەچوو، بۆيە ئەوپىشىيان كوشت، ئىنجا خوپەپ و ئەو كەسەكەي تريان برد و ئەوانيان فرۆشتن به خەلكى مەككە، ئەرەبور بەنو حارثى كورى عامير خوبەيبيان كړى، چونکه خوبهیب له جهنگی بهدردا باوکی ئهوانی کوشتبوو، خوبهیبیان کری و به ديلي لاي خۆيان هێشتيانهوه، له ماڵهوه له شوێنێك بهنديان كردبوو تا ئهو كاتهى بيكوژن، خوشكهكهيان لهوي ياسهواني بوو، خوبهيب داواي گويزاني لهو ئافرەتە كرد تا خۆى يى ياك بكاتەرە، كورىكى ئەو ئافرەتەش لاى خوبەيب بوو، خوبهیب لهسهر ئه ژنزی خوی داینیشاندبوو، ئافرهتهکه دهیوت منیش ترسام به مووسه که ئهو کورهم ئازار بدات، بۆپه به ترسهوه بهرهو ئهوی چووم، خوبه يب كه منى بينى زانى ترساوم، وتى ترسايت ئهم منداله بكوره؟ من شتى وا ناكهم، ئافرەتەكە دواتر دەيوت بەخوا ھىچ بەندىەكم نەدىبوو ھىندەى خوبهیب چاك بیّت، سویّند به خوا روّژیّك بینیم ههرچهنده لای ئیّمه بهندكراو بوو كهچى تريّى دەخوارد لەكاتىكدا بە زنجىر بەسترابوويەوە و لەو كاتەشدا لە هەموو مەككە ترى دەست نەدەكەوت، بۆيە دلنيام ئەوە رۆزيەكى خوايى بوو ناردبووی بۆ خوبەیب، ئەوان خوبەیبیان به بەند كراوی هیشتەوه تا مانگه حەرامەكان تەواو بوون، خوبەيب به يەكنك لەوانەي وت كە بەنديان كردبوو سى ت داواکاریم لیّت ههیه، ئاوی سازگارم بو بهیّنیت و گوشتی به حهرام سهربراوم بوّ

^{· -} صحيح البخاري، الرقم ٢٩٠١، سنن أبي داود، الرقم ٢٣٠١

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٦٧.

نههینیت (گوشتی قوربانی کراو بو بتهکان) ئهگهریش ویستیان بمکوژن پیم بلیّیت، نینجا هاتن و خوبهیبیان برد تا بیکوژن، خوبهیب وتی دهرفه به بده ن تا دوو رکات نویژ بکهم، ئهوانیش موّله تیان دا، خوبهیب دوو رکات نویژی کرد، دواتر که تهواو بوو تی ئهگهر لهبهر ئهوه نهبوایه که وابزانن له ترسا نویژه که دریژ دهکهمهوه زوّر نویژه کهم دریژه پیدهدا، ئهمه ش بوو به یهکهم سوننه تی دوو رکات نویژی پیش کوشتنی موسلمانان که خوبهیب ئه نجامی دا، ئینجا نزای کرد لیّیان و وتی خوایه ههموویان کوکهرهوه و به جاری له ناویان بهره و تاقیان مههیله، نینجا ئهم شیعره ی وت:

ولست أبالى حين أقتل مسلما

على أى شق كان لله مصرعى 1

هیچ باکم نیه وهك موسلمانی کاتی ده کوژریم له به رخودایه، به هه رجوری بی با له ناو بریم

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٤٨.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٢٩٠١، سنن أبي داود، الرقم ٢٣٠١.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٧٨٨، مسند احمد بن حنبل، الرقم ٢٧٢٢، المعجم الكبير للطبراني، الرقم
 ١٤٣٥.

٤ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٤٩.

جۆرى كوشتنهكەى بە وجۆرە بوو لەخاچدرا و ئىنجا لىخى دەدرا تا دەمرد، كاتىك بەرزىان كردەوە بۆ سەر دارخورماكە تا بىبەستنەوە خوبەيب ئەم شىعرەى دەوت:

ههموان له دهورم تینیان گرتوه هفرز و دهسته کان پهنگیان خواردووه ژن و مندالیان خر بوون له و لاوه منیش هه لواسراو به دار خورماوه ناله ی بیکه سی و ناهی ههر ژانی بین نهم کوشتنه م خودا دهیزانی بهروه ردگارم! صهبریکی ههبی پهروه ردگارم! صهبریکی ههبی ناسه منیان دهوی ناسه منیان دهوی ناسه منیان دهوی بیز جهسته ی لهت بووم گهر ویستی ههبی خوی ده بیارینزی و ریزی لی دهنی نام دهنی نام دهنی ده بیارینزی و ریزی لی دهنی نام دهنی نام دهنی ده بیارین دهنی و ریزی لی دهنی نام دهنی نام دهنی ده بیارین دهنی نام دهنی نام دهنی ده بیارین و ریزی لی دهنی نام دهنی دهنی نام دهنی نام

-

۱ - صحیح البخاری، الرقم ۲۹۰۱، سنن أبی داود، الرقم ۲۳۰۱، السنن الکبری للنسائی، الرقم ۸۵٦۵،
 ۲ - المعجم الکبیر للطبرانی، الرقم ۵۱٤۳، ئهگهرچی وتهکان دهقی تهواوی عهرهبیهکه نین، بهلام کروّکی واتای عهرهبیهکهن، بزیه کردمان به کوردی تا خویّنهر ناهی سهرهمهرگی ئهو هاودله تیبگات.

ئینجا خوبهیب وتی: خوایه وا ئیمه پهیامی پینههمبهرهکهتمان گهیاند، دهی تویش ههوالی ئیمه به پینهمبهرهکهت بگهیهنه. ا

جا له و کاته ی تیریان بن ده هاویشت پنیان ده وت حه زت نه کرد نیستا موحه ممه د له شوینی تن دا بیت؟ نه ویش ده یوت نه سویند به خوای گهوره، حه زناکه م له بری نه م له ناوچوونه ی من درکیکیش بچیت به پییدا، نه وانیش پیده که نین. ^۲

کاتیّك خوبهیب کوژرا دەموچاوی خوبهیبیان به پیّچهوانهی کهعبهوه وهرچهرخاند، کهچی دواتر تهماشایان کرد دهموچاوی روو به کهعبهیه، چهند جار وایان لیّکرد کهچی ههر دهموچاوی رووی دهکردهوه بهرهو قیبله، بوّیه وازیان لیّهیّنا.

موعاویهی کوری ئهبوو سوفیان ده لیّت: من ئهو روّژه ئامادهی کوشتنه کهی خوبه یب بووم، له ترسی نزاکهی خوبه یب وام ده زانی زهوی قووتم ده دات. ئ

پێغهمبهری خوا (عَلَیْ که ههواڵی خوبهیبی پێ گهیشت، ههریه که میقداد و زوبهیری نارد تا تهرمی خوبهیب له دارخورماکه دابگرن، که گهیشتنه ناوچهی تهنعیم دهبینن چل کهس لهوین، ههرچونیک بیت تهرمهکهی خوبهیبیان داگرت،

١ - حلية الاولياء، ج١، ص ١١٣.

٢ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٥١٤٣.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٦٣.

٤ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٦٦.

زوبهیر تهرمه که ی خسته سه ر ئه سپه که ی و ته رمه که شی هیچ تیّك نه چووبوو، به لام بیّباوه په کان پیّیان زانین، کاتیّك که وتنه شویّنیان زوبهیر ته رمه که ی خسته خواره وه، زهوی ته رمه که ی خوبه یبی قووتدا و ته رمه که ی دیار نه ما و نه که و ته ده ست بیّباوه پان . ا

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٦٣.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٦٧.

حەقدەھەم: مانئاوايى روقىيەي كچى يېغەمبەر (ﷺ)

روقییه کچی پیغهمبهری خوا (سیس بود) بود روقییه هاوسهری کوریکی ئهبوو لههه بود که ناوی عوتبه بود نهمه ش پیش ماده ی پیغهمبهرایه تی بود به لام کاتیک پیغهمبهر (سیس بود هات و ئهبووله هه به درایه تی کرد، فهرمانی کرد به کوره که ی تا روقییه ته لاق بدات، ئه وکات هیشتا روقییه نه گوازرابوویه وه، ئه وهبوو ته لاقی دا، دواتر عوثمانی کوری عهففان روقییه ی به هاوسه رگرت و له گه لیدا خوشی و ناخوشیه کانی به شکرد، پیکه وه کوچیان کرد بو حهبه شه و پیکه وه گه رانه وه و کوچیان کرد بو مهدینه و له مهدینه ش تا وهفاتی روقییه عوثمان هه رله لای روقییه بود. ا

کاتیک عوثمان و روقییه کۆچیان کرد بۆ حەبەشه، پیغهمبهر (وَیَکیَیُرُهُ) ماوهیه کهوالنی ئهوانی نهزانی، ههولنی دهدا ههوالنیان بزانیّت، ئهوهبوو ئافرهتیک هات بۆ لای و ههوالنی عوثمان و روقییهی پی بوو، پیغهمبهر (وَیکیِیْرُهُ) فهرمووی: (إن عثمان أول من هاجر إلی الله بأهله بعد لوط)، (عوثمان یهکهم کهسه دوای پیغهمبهر لووط لهپیناو خوادا به خوی و ژنیه وه کوچی کردبیّت).

روقییه له عوثمانی کوری عهففان کوریکی ههبوو به ناوی عهبدولا، به لام ئه و کوره ی مرد و ئیتر دوای ئه وه روقییه مندالی تری نهبوو، تمهدولای کوری

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٦٤٨-٩٤٩.

٢ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٤١.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٦٤٨-٩٤٩.

تهمهنی گهیشتبوویه شهش سالآن که که له شیریک دهنووکی دا له دهموچاوی و مرد. ۱

کاتیک پیغهمبهر (وَالْمَالِیُّ) دهرچوو بر غهزای بهدر روقییه نهخوش بوو، بریه عوثمانی کوری عهفان لای روقییهی خیزانی مایهوه، ئه و روژهی زهیدی نیردراوی پیغهمبهر (وَالَّلِیُّ) به موردهوه هاتهوه بهرهو مهدینه تا ههوالی سهرکهوتنی بهدر بدات، روقییه کوچی دوایی کرد. ۲

مانهوهی عوثمان لای روقییهو نهچوونی بۆ غهزای بهدر به فهرمانی پینههمبهری خوا (وَالْفِیْدُ) بوو. آ

کاتیک عوثمان و هاوه لان سه رقالی ئه سپه رده کردنی ته رمی روقییه بوون، عوثمان ده نگیکی الله أکبری بیست، وتی ئهی ئوسامه ئه وه چیه، که ته ماشایان کرد زهیدی کوری حارثه یه له سه روشتره که ی پیغه مبه ری خوایه (رَایی الله علی الله شکستی بیباوه رانی پییه. ئ

کاتیک روقییه وهفاتی کرد پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: (الحقی بسلفنا عثمان بن مظعون)، (پهیوهست به به پیشینمان عوثمانی کوری مهظعوون)، پیشتر که عوثمانی کوری مهظعوون وهفاتی کردبوو، ژنهکهی وتی بهههشتت لی پیروز

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٦٤٩.

١ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢٥١.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص ٣٤٧.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٦٤٩.

بیّت، پینهمبهر (عَیْالِیُّ) به توورهبیهوه تهماشای کرد و فهرمووی: تو چووزانیت؟ ئهویش وتی ئهو سوارچاك و هاوه لی تو بوو، پینهمبهر (عَالِیْ فهرمووی: (سویند به خوا نازانم چی پی ده کریّت)، ئیتر هاوه لان ئهوهیان زور لهسهر سه خت بوو که چون پینهمبهر (عَیْالِیُّ) بو عوثمان وای فهرموو، به لام کاتیک روقییه مرد و پینهمبهر (عَیْالِیُّ) ئهوه ی فهرموو ئیتر هاوه لان تیگهیشتن. ا

ژنان بۆ مەرگى روقىييە دەگريان و عومەرى كوپى خەتتابىش رێگرى دەكرد لێيان، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: وازبێنه ئەى عومەر، پاشان فەرمووى: (إياكن ونعيق الشيطان، فإنه مهما يكون من العين والقلب فمن الرحمة، وما يكون من اللسان واليد فمن الشيطان)، (خۆدوور بگرن له قيژهى شهيتان، چونكه تا له چاو و دلاهوه بێت ئەوە له رەحم و سۆزەوەيه، ئەوەش له زمان و دەستەوە بێت ئەوە له شهيتانەوەيه)، فاطيمهى خوشكى له كەنارى گۆپى روقىييەوە بۆروقىييەى خوشكى دەگريا، پێغەمبەرى خوايش (ﷺ) به لايەكى جلەكەى فرمێسكى چاوانى فاطيمەى دەسپى.

لهبهرئهوهی کاتیک روقییه وهفاتی کرد پیغهمبهر (رَالِیَّالِیُّ) له بهدر بوو، دیاره ئه و رووداوانه دوای هاتنهوهی بووه له بهدر.

١ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٨١٩٣، مسند الطيالسي، الرقم ٢٨٠٧.

٢ - مسند الطيالسي، الرقم ٢٨٠٧، قال الذهبي هذا منكر.

هه ژدهههم: ما لئاوایی زهیدی کوری ثابت (ﷺ)

زەيدى كورى ثابت لە پشتيوانانە لە خەزرەجيەكان، كاتنك پنغەمبەر (ﷺ) كۆچى كرد بۆ مەدىنە زەيد موسلمان بوو، ئەوكات ھنشتا تەمەنى يانزە سال بوو. \

ههروه ها زهید نووسه رهوه ی سروش بوو و ماوه یه ک موفتی مهدینه بوو و یه کیک بوو له قورئان خوینه گهوره کان. ۲

زهید ده لیّت: من دراوسیّی پیخه مبه ری خوا (ﷺ) بووم، کاتیک پیخه مبه روشی بی داده به زی داده به نیخه مبه روشی بی داده به نی داده به نیز داده به نی داده به نیز دانی ده کرد، به گه ریش باسی قیامه تمان بکردایه به ویش له گه لماندا باسی قیامه تی ده کرد، کاتیک باسی خواردنمان بکردایه باسی خواردنی له گه لی ده کردین. "

١ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٢٨.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٢٧.

٣ - السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٢٤٦٣، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٤٦٤٦، الشمائل المحمدية للترمذي، الرقم ٣٣٥.

جاریّك ئیبن عهبباس رهشوّی ولاخه کهی زهیدی گرت ، زهید وتی کهنار بگره ئهی ئاموّزای پیّغه مبهری خوا (عُلَیْلُ)، ئهویش وتی ئیّمه بهرامبهر زاناو گهوره کانمان واده کهین. \

سهبارهت به سالّی وهفاتی زهید چهند رایهك هاتووه، ههریهك له سالّی چل و پینج و چل و شهش و پهنجاو یهك و پهنجا و پینج و پهنجاو شهش هاتووه. ۲

کاتیک زهید کوچی دوایی کرد مه پوانی کوپی حه که م نویزی له سه رکد و هه رچی نافره تی شار بوون نه وانیش هاتنه ده ره وه، خاریجه ی کوپی نافره تانی هو شیار ده کرده وه تا له سه رزهید نه گرین، که چی نافره تان ده یانوت قسه کانت ناچنه گویمان و تا سی روژی ماته مینی بو ده گرین.

مەروان فەرمانى كرد وشتريك سەربرا بۆ دروستكردنى خوان و خەلكى نانيان خوارد. أ

کاتیک زهید کوچی دوایی کرد، سالم وتی ئهمرو زانای خه لکی مرد، ئیبن عومه ر لهوی بوو وتی ره حمه تی خوای لی بیت، ئه و له سه رده می عومه ردا زانای خه لکی بوو، عومه ر زانایانی به ناوچه کاندا بلاو ده کرده و هو ریگری ده کرد لیّیان

١ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٣٧.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٤١.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٤٠.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٤٠.

لەخۆوە فەتوا بدەن، زەيدىشى لە مەدىنە ھۆشتەوە تا فەتوا بدات بۆ خەلكى مەدىنه. \

ئیبن عهبباس له کاتی ئهسپهردهکردنی زهیددا وتی ئاوایه مهرگی زانایان، ئهمرپ زانستیکی زور ژیر گل نرا. ۲

ئەبووھورەيرە وتى ئەمرۆ مەرەكەبى ئەم ئوممەتە(زاناى ئوممەت) مرد بەلكو خواى گەورە ئىبن عەبباس بكاتە جىڭرەوەى.

١ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٤٣٤.

٢ - سير أعلام النبلاء، ٢، ص ٤٤٠.

٣ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٣٣.

نۆزدەھەم: ماڭئاوايى زەيدى كورى خەتتاب (ﷺ)

زهیدی کوری خهطاب له سهری باوکیهوه برای ئهمیری باوه پداران عومه ری کوری خهطابه، ئهم هاوه له کوچهرانه، دهید براگهورهی عومه ربوو، پیش عومه ری برایشی موسلمان بوو.

زهید له غهزای بهدرو ئوحود و خهندهق و حودهیبیهو ههموو غهزاکانی دواتریشدا بهشداری کرد.^۲

له غهزای ئوحوددا ههریهك له عومهر و زهید پیکهوه به شداری غهزاکه بوون، له گهرمهی جهنگهکهدا بوون که عومهر قه لفانهکهی خوّی دا به زهید و وتی براگیان ئهم قه لفانه بگره، زهیدیش وتی منیش ههمان ئهو شههیدیهم دهویّت که توّ ده ته ویّت، بوّیه هیچکامیان قه لفانه که یان به کارنه هیّنا.

له سهردهمی خیلافهتی ئهبووبه کری صدیقدا ئالای موسلمانان بهدهست زهیده وه بوو، له جهنگی یهمامه دا به شداری کرد و تیایدا شه هید بوو. ئ

کاتیک جهنگه که دهستی پیکرد، زهید ئالاکهی بهدهسته وه بوو و به سهختی دهجهنگا، کاتیک خهریک بوو موسلمانان شکستیان دهخوارد، زهید هاواری دهکرد خوایه من لهبهردهمتدا پۆزش دینمه وه بهرامبه ربهم راکردنه ی هاوه لانم و

١ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٤١.

٢ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٤١.

٣ - المعجم الاوسط للطبراني، الرقم ٢٠٥٥.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٠٤.

دوورهپهریزیش دهنوینم لهوهی موسهیلهمه دهیلیّت، لهو نیّوهندهدا چاوی کهوت به رهجالی کوری عونفوه که سهره تا هاتبوو و موسلّمان بووبوو و دواتر ههلگهرایهوه و چوویه لای موسهیلهمه و دروّی دهکرد به دهم پیّغهمبهری خواوه (عُلَیْتُ و دهیوت من بیستوومه له پیّغهمبهری خوا (عُلیْتُ دهیفهرموو: موسهیلهمه لهم پهیامبهریهدا هاوبهشمه، ئیتر ئهوه گهورهترین فیتنه بوو بو خهلکهکه، زهید که ئهم کابرای بینی خیّرا ههلمهتی بو برد و کوشتی، پاشان زهید بریّك قسهی کرد بو موسلّمانان تا دری دورثمن بجهنگن، ئینجا وتی ئیتر یهك قسه ناکهم تا ئهوهی یان خوا دورثمن دهشکینیّت یان من دهگهمهوه به خوا و ئهكات بهلگهی خوّم لای خوا دهخهمهروو، بهدهوام دهجهنگا تا شههید کرا و نالاکهی دهستی کهوت، ئهوهی زهیدی شههید کرد کهسیّك بوو به ناوی سهلهمهی کوری صبیح، خیّرا سالم که مهولای ئهبی حوذهیفه بوو ئالاکهی ههلگرتهوه. آ

رایه کی تر ده نیّت ئهبوومه ریه می حه نه فی زهیدی کوشت، دواتر که ئهبوومه ریه می خزمه ت پیّغه مبه ر (عَیْکِیْکُ)، عومه ر پیّی وت زهیدت کوشت؟ ئهویش وتی خوا زهیدی به دهسته کانی من ریّزدار کرد شه هیدبوو منی به دهسته کانی ئه و سه رشوّر نه کرد به بیّباوه ری بکوژریّم - . "

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٦، ص ٣٢٤.

٢ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٤١-٣٤٢.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٣٧٨.

جا که زهید شههید بوو عومهری برای دهیوت زهید له ههردوو چاکهکهدا پیش من کهوت، پیش من موسلمان بوو، پیش منیش شههید بوو. ا

عومهر زۆر خەفەتى خوارد بە مەرگى براكەى، دەيوت لە ھەركويوە با ھەلدەكات من بۆنى زەيدى برامى ليدەكەم. أ

عومهری کوری خهططاب موتهممیمی کوری نوهیرهی بینی، موتهممیم شیعریّکی بر مهرگی براکهی خوّی هونیبوویهوه که مالیکی کوری نوهیره بوو، عومهر دهیوت ئهگهر منیش شیعرم بزانیایه به دلنیاییهوه وهك تو شیعرم دههونیهوه بهسهر زهیدی برامدا، موتهممیم وتی جا ئهگهر براکهی من وهك براکهی تو بروکهی تو بروکه بروک

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٠٤.

٢ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٤١.

٣ - أسد الغابة، ج٢، ص ٣٤٢.

بيستهم: ماڭئاوايي زەينەبى كچى جەحش (رضي الله عنها)

زەينەبى كچى جەحش لە ئەسەدىيەكانە و ھاوسەرى پىغەمبەر (وَالْكُلُّهُ) و دايكى باوەردارانه.

زهینه برزور روو موسلمان بوو و یه کیکیشه له کوچه ران، هاوسه ری زهیدی کوری حارثه بوو، به لام دواتر زهید ته لاقی دا و پیغه مبهر (رَصِیَاتُهُ) ئه وی به هاوسه رگرته وه . در دورت کرته و به هاوسه رگرته و ه . در دورت کرته و به هاوسه رگرته و م . در دورت کرته و م در دورت کرته و م . در دورت کرته و م . در دورت کرته و م دورت کرته و م در دورت کرته و م دورت کرته و م در دورت کرته و در دورت کرته دورت کرته و در دورت کرته و در دورت کرته و در دورت کرته و در دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرته دورت کرت کرته دورت کرته کرته دورت کرته دورت

دوای وهفاتی پینهمبهر (عَیَالِیُمُ جاریک عومهری کوری خهططاب مووچهکهی زهینهبی نارد بوی، ئهویش وتی خوا له عومهر خوش بینت، کهسی تر ههیه له من شیاوتره بهم ههمووه، پییان وت ئهوه ههمووی بو تویه، وتی سوبحانه لا، ئینجا به پارچه قوماشیک دایپوشی و وتی دایپوشن و جلیکی پیدا بدهن، ئینجا

١ - أسد الغابة، ج٧، ص ١٣٨.

٢ - صحيح مسلم، الرقم ٤٥٩٤، صحيح ابن حبان، الرقم ٣٣٧٣.

زهینه ب که نهخوش که وت و سه رهمه رگی هات، به وانه ی ده وروبه ری وت من کفنی خوم ئاماده کردووه، جا ئهگه رعومه رکفنی بو ناردم یه کیکیان بکه ن به خیر، یان ئه وه ی خوم یان ئه وه ی عومه ر. آ

زەينەب لە سەردەمى خىلافەتى عومەرى كورى خەططاب و لە سالى بىستى كۆچىدا وەفاتى كرد، مىلى بەردەش يەكەم ھاوسەرى پىغەمبەر (رَّالَيْلِيُّ) بوو دواى وەفاتى پىغەمبەر (رَّالَيْلِیُّ) كۆچى دوايى كرد. ئ

کاتیک زمینه و وه فاتی کرد، عومه و فه رمانی کرد که سیک هاوار بکات ته نها که سه مه حره مه کانی بچن بی لای ته رمه که ی، ئینجا کچه که ی عومه یس وتی ئه ی ئه میری باوه پرداران بی شتیکت پی نه لیم که ئه زموونی خه لکی حه به شه بوو له گه ل ژنه کانیان، ئینجا تابووتیکی ئاماده کرد و به جلیک دایپی شی، عومه ریش وتی شتیکی زور باشه، عومه و فه رمانی کرد به که سیک هاواری کرد له گه ل ته رمی دایکتان بچنه ده رهوه . °

١ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢١٢.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢١٧.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢١٢.

٤ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٦، ص ٢٠١.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٢١٣.

دواتر عومهری کوری خهتتاب نویّژی لهسهر تهرمهکهی کرد، ئینجا برا بق گۆرستانی بهقیع و لهوی ئهسپهرده کرا. ا

بیست و یهکهم: مالناوایی زوبهیری کوری عهووام (ﷺ)

زوبەيرى كورى عەووام كونيەكەى ئەبووعەبدولايەو بە حەوارى پێغەمبەر (ﷺ) ناسراوه، پوورزاى پێغەمبەرى خوايه(ﷺ)، يەكێكە لەو ھاوەلانەى شايەتى بەھەشىتى بۆ دراوه.

زوبهیر له دوای ئهبووبه کر موسلمان بوو و چواره م یان پینجه م که س بوو موسلمان بوو. ۲

زوبهیر لهپیناو ئیسلامدا ناره حه تی زوری چه شت، مامی زوبهیر که زانی زوبهیر موسلامان بووه که وته ئازاردانی، له سهر حه سیریک رایده کیشا و دواتر دووکه لی به سهردا ده کرد، ههر ئازاو ئه شکه نجه یه کی ده دا تا زوبه یر وازبهینیت له ئیسلام، ئه ویش ده یوت ههرگیز بیباوه پر نابم.

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ١٤٩.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٠١.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٥٥٥.

عائیشه ی دایکی باوه پداران که به عوروه ی خوشکه زای وت خوشکه زاکه م هه ردوو باوکت زوبه یرو ئه بووبه کر له وانه ن که خوا باسی کردون (اُلَّذِینَ اُسْتَجَابُواُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِن بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرِّحُ لِلَّذِینَ أَحْسَنُواْ مِنْهُمْ وَاُتَّقَواْ أَجُرُ عَظِیمٌ)، لله وَالرَّسُولِ مِن بَعْدِ مِن أَصَابَهُمُ الْقَرِّحُ لِلَّذِینَ أَحْسَنُواْ مِنْهُمْ وَاتَّقَواْ أَجُرُ عَظِیمٌ)، کاتیک پیغه مبه ر (وَیُولِیُنْ) تووشی ئه و باره سه خته ی ئوحود بوو و بیباوه پان له دوری بلاوه یان کرد، پیغه مبه ر (ویُولِیْنَ) ترسی هه بوو هه مدی بگه پینه وه، بویه فه رمووی: (کی ده که ویته دوایان؟) حه فتا که س که وتنه دوایان، له نیویاندا ئه بو و به یریش هه بوون. آ

عومهری کوری خهططاب ده نیت: جاریک بینیم پیغهمبهری خوا (وَالْمِیْنِیْ) خهوتبوو و زوبه پریش له کهناریه وه دانیشتبوو و باوه شینی ده کرد و میشووله ی دوورده خسته وه، ههتا پیغهمبهر (وَالْمِیْنِیْ) له خه و هه ستا زوبه پر ههر وایکرد، که پیغهمبهر (وَالْمِیْنِیْ) هه ستا فهرمووی: (تا ئیستاش ههر به رده وامیت ئهی ئه بوو عهبدو الا؟) ئه ویش وتی به نی به دایك و باوکمه وه به قوربانت بم، پیغهمبهر (وَالْمِیْنِیْ) فهرمووی: (ئه وه جیبریله سه لامت لیده کات و ده فه رمویت: : من له روژی دواییدا له گه ند ده بم و گری دوزه خ له ده موچاوت دوور ده گرم). آ

١ - آل عمران: ١٧٢.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٦٧،

٣ - المطالب العالية لابن حجر، الرقم ٤٠٧٤.

جاریک پیغهمبهر (ﷺ) لهسهر کیّوی حیرا ء وهستابوو، کیّوهکه لهریهوه، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: (ئارام بگره حیرا ء چونکه ئهوهی بهسهرتهوهیه یان پیغهمبهر (ﷺ) پیغهمبهره یان صدیقه یان شههیده)، ئهو دهمهش ههریه ک له پیغهمبهر (ﷺ) و ئهبووبه کر و عومهر و عوثمان و عهلی و طهلحهو زوبهیر و سهعدی کوری ئهبی وهقاص لهسهر کیّوه که بوون. ا

کاتیک عوشانی کوری عهففان کورژرا، ههریه ک له زوبهیر و طهلحه شداوای مۆلهتیان کرد تا بچن بۆ مهککه و عهلیش مۆلهتی پیدان و ئهوانیش چوون بۆ مهککه، خهلکیکی زۆریش شوینیان کهوت، له به صره و مهدینه و یهمه ن و چهند شوینی ترهوه خهلکیکی زۆر روویکرده مهککه و لهوی ژمارهیه کی زۆری هاوه لان و دایکانی باوه پرداران و جهماوه ریک کۆبوونه وه و داوای خوینی عوشانیان دهکرد، عائیشه ی دایکی باوه پردارانیش جله وی مهسهله که ی گرتبوویه دهست، آلهویوه چوون به ره و به سوپایه که وه خویان ئاماده کرد بۆ تۆلهسه ندنه وه خوینی ئیمامی عوسمان.

عهلی کوری ئهبووتالیب هات و لهگه لیّان ریّککهوت و وتاریّکی پیشکه ش کرد، کاتیّك له وتارهکهی عهلیه وه دهستهی ئاژاوه گیّران زانییان خهریکه ریّکده کهون، کهوتنه خوّ، لهوانه ئه شته ری نه خه عی و عهبدولای کوری سهبه عو شریح و سالم و چهندیّکی تر که هیچ هاوه لیّکیان تیّدا نهبوو نزیکه ی دوو هه زار و

١ - صحيح مسلم، الرقم ٤٥٤٣.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢٣٠ - ٢٣١.

يننج سهد كهسنك دهبوون كهوتنه خن و وتيان ئهم ريككه وتنه در به ئيمه يهو رثماره شمان کهمه و ریککهوتنی ئهوان تهنها لهسهر خوینی ئیمهیه، بویه دهبیت عەلىش وەك عوثمان لێېكەپن، خەڵكەكەش رازى بوون، بەلام عەبدولاي كورى سهبه عوتى راكهتان زور خرايه، چونكه ئهوكات ههردوولا دهبنه دوژمن و ليتان دەدەن، بەلكو دەبيت جەنگ لەنيوان ئەم دوو دەستەپەدا ھەلگىرسىنىن، كاتىك زوبەير و طەلحە چوون بۆ لاي عەلى تا رېكېكەون، دەستەي سەبەئيەكان خۆيان بهشکرد بهسهر ههردوولادا و جهنگیان ههلگیرساند، ههردوولا وایانزانی بهرامبهر ناپاکی نواندووه، بۆپه کەوتنە هێرش، سوپای عەلی نزیکهی بیست هەزار کەس و سویای عائیشهش نزیکهی سی ههزار کهس دهبوون، جهنگیکی قورس روویدا، عهلی هاواری دهکرد دهست ههلگرن، بهلام کهس نهیدهبیست، لەولاشەوە عائىشە بە سوارى وشترىكەوە بۆ ھەمان نياز ھات، عەلى ھىندە بىزار بوو به حهسهنی کوری دهوت کورم خۆزگه باوکت بیست سال لهمهوبهر دهمرد، عهلي چو تا زوبهير و طهلحه بدويننيت، وتي ئهم سويايهتان ئاماده كردووه، بيانووشتان بق قيامه تتان ئاماده كردووه؟ دهى لهخوا بترسن، من خوينى ئێوەم حەلال نەكردووە، ئێوە ھىچ بەلگەيەكتان پێيە بۆ رەوايى خوێنى من؟ ْ

عهلی به زوبه یری وت سویندت ده دهم به خوا تق گویت له پیغه مبهر (وَالْكُولُاُ) نه بوو که پینی ده فه رموویت تق لهگه ل عهلی ده جه نگییت و تقیش سته می

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢٣٨ - ٢٤١.

لیده که یت؟ ئه ویش وتی به لیّ، به لام ئه وه ئیستا ئه و فه رمووده یه م بیرده که و یته و ه که ناری گرت. ا

زوبهیر که چوو دای به لای سهربازگهکهی ئهحنهفدا، ئهویش وتی کی دهچینت ههوالنیکی ئهمهم بق وهربگرینت، ئیبن جرمووز وتی من، ئهوهبوو کهوته شوین زوبهیر، که گهیشت به زوبهیر، زوبهیر زور تووره بوو، وتی چیته؟ ئیشت چیه؟ وتی هاتوم تا پرسیاریکت لی بکهم، عهطیه که خزمهتکاریکی زوبهیر بوو و لهگهل زوبهیر بوو وتی ئهو چهکی پییه، بهلام زوبهیر گویی پی نهدا، ئیبن

١ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٥٥٣.

٢ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٥٥٢، حسنه الألباني بل صصحه للوجه الثاني للسند في سلسلة
 الاحاديث الصحيحة، الرقم ٢٦٥٩.

جرمووز وتی کاتی نویزه، ئهوهبوو دابهزین تا نویز بکهن، کهچی ئیبن جرمووز خوی خسته پشتی زوبهیر و له پشتهوه کهلهبهری زریپوشهکهی کرده ئامانج و دای له زوبهیر و کوشتی و ئهسپ و چهکهکهشی برد، دواتریش وازی له خزمهتکارهکهی هینا، خزمهتکارهکهشی تهرمی زوبهیری ئهسپهرده کرد و دواتر چوو ههوالهکهی بردهوه بر خهلکهکه.

له سهرهتای جهنگهکهوه زوبهیر عهبدولای کوری بانگ کرد و وتی کوری شیرینم ئهمرق ههرکهس دهکوژریّت یان وهك ستهمکار دهکوژریّت یان وهك ستهملیّکراو، وادهزانم ئهمرق من وهك ستهملیّکراو دهکوژریّم، گهورهترین خهفهتیشم قهرزهکانمه، چیم ههیه بیفرقشهو قهرزهکانم بدهرهوه، ئهگهر شتیّکی مایهوه ئهوه سیّ یه کی بق مندالهکانت، کوری شیرینم ئهگهر له دانهوهی قهرزهکاندا گیرقده بوویت ئهوا پهنا ببه بق لای مهولاکهم، عهبدولا وتی باوکه گیان مهولاکهت کیّیه؟ وتی خودا.

ئیبن عهبباس ده لیّت: له جهنگی جهمه لدا به زوبه یرم وت ئهری هاتویت له گه ل کوری عهبدولموطه لیبدا بجهنگیت؟ ئیتر زوبه یر گهرایه وه، که چی ئیبن جرمووز خوّی گهیاند پیّی و کوشتی، دواتر ئیبن عهبباس هات و پرسیاری کرد له عهلی ئهری بکوژه کهی زوبه یر سهره نجامی به ره و کوییه ؟ عهلی وتی دوّزه خ.

١ - تاريخ الطبري، ج٣، ص ٥٥.

٢ - المنتظم لابن الجوزي، ج٥، ص ١٠٩.

کوژرانی زوبهیری کوری عهووام له جومادیلئوولای سالی سی و شهش بوو، ئه و کهسهش که کوشتی ناوی عهمری کوری جرمووز بوو و له شوینیک به ناوی وادی سباع به ناپاکی کوشتی، هاوکات ههریه ک له فوضاله ی کوری حابس و نوفهیع هاوکاری عهمریان کرد له کوشتنی زوبهیردا.

کاتیّك باره که هیّور بوویه وه، ئینجا عهبدولا دهستی کرد به دانه وه یقهرزه کانی باوکی، زوبه پر ده لیّت حسابم کرد قهرزه کانی نزیکه ی ملیوّنیّك و دووسه د ههزار دهبوو، گهیشتم به حهکیمی کوپی حیزام، وتی برازاکه م قهرزه که ی براکه م چهنده؟ منیش حهزم نه کرد بیلیّم چهنده، وتم دووسه د ههزار، وتی ده ی بروا ناکه م ئه وه ی ههتانه به شی دانه وه ی بکات، منیش وتم ئه ی ئه گهر ملیوّنی و دووسه د ههزار بیّت چی؟ وتی وا نابینم بتوانن بیده نه وه ئه گهر په کت که وت پیّم بلّی یارمه تیت ده ده م، عهبدولا باخه که ی زوبه یری فروشت به ملیوّنیّك و شه ش سه د ههزار، ده یوت کی قهرزی لای زوبه یر بووه با بیّت باخه که مان لی بکریّت، عهبدولای کوپی جهعفه ر هات که چوارسه د ههزاری بیّت باخه که مان لی بکریّت، عهبدولای کوپی جهعفه ر هات که چوارسه د ههزاری طی زوبه یر بوو، وتی حهز ده که ن مهمده نه وه، حهزیش ده که ن دوای خه ن، عهبدولا وتی نا، ئه ویش وتی ده ی پارچه یه کی باخه که م بده نیّ، به وجوّره باخه که ی به ش به ش فروّشت و ههمو و قهرزه که ی دایه وه و زیاد له چوارسه د ههزاریشی بو مایه وه . *

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٥٥٧.

٢ - المنتظم لابن الجوزي، ج٥، ص ١١٠.

بیست و دووهم: مانناوایی سهعدی کوری موعاذ (رفیه ا

سه عدی کوری موعاذی کوری نوعمان، له پشتیوانانه له ئهوسیه کان و گهوره ی ئهوسیه کانه، کونیه کهی ئهبووعه مره ، ۱

سه عدى كورى موعاذ يهكيّكه له به شداربوانى غهزاى بهدر، لهو غهزايه دا ئالاى ئهوسيه كان بهده ست ئهوه وه بوو. ٢

کاتیّك پینه مبه ررسیّی دهرچوو بو به در، پیش غهزاکه رای خه لکی وه رگرت و فه رمووی راتان چیه ؟ نه بووبه کری صدیق وتی نهی پینه مبه ری خوا (سیّی به بیستوومانه نه وان - قور هیش - له فلانه شویّنن، هه مدی پینه مبه ررسیّی به خه لکه که که فه رموو راتان چیه ؟ نه مجار عومه ری کوری خه ططاب هه مان قسه ی نه بووبه کری کرد، هه مدی پینه مبه ررسی هاوه لانی وه رده گرت و فه رمووی راتان چیه ؟ نینجا سه عدی کوری موعان قسه ی کرد و وتی: (مه به سه تت نیمه یه سویند به وه ی ریزداری کردویت و قورنانی بو دابه زاندویت، من ریی وام هه رگیز سویند به وه ی ریزداری کردویت و قورنانی بو دابه زاندویت، من ریی وام هه رگیز نه گرتوه ته به روسایان وت نه گرتوه ته به وه ک نه و به نوئیسرائیلیانه نین که به مووسایان وت هاوده م به تو دینی، نیمه وه ک نه و به نوئیسرائیلیانه نین که به مووسایان وت (انهب أنت و ربك فقات لا إنا هاهنا قاعدون) (خوّت و خواکه ت بروّن بجه نگن و به روه ردگارت بجه نگن و په روه ردگارت بجه نگن و

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ٨٤.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٤٢١.

دوای غهزای خهنده ق پیغه مبه ری خوا (وَالْمَالِلَّهُ) سه عدی کوری موعادی هاوده م به سه عدی کوری موعاده نارد تا هه والی جووله که کانی به نی قوره یظه ی بۆ وهربگرن، ئه وانیش هه والیان هینایه و ه که ناپاکییان نواندووه.

له وغهزایه دا له کاتی هیرش بن سهر جووله که کان تیریکی به رکه و و پاش ماوه یه ک به و هنیه و هرد. نام مرد. نام مرد که و م

عائیشه ی دایکی باوه رداران لهگه لا دایکی سه عددا پیکه وه بوون، سه عد درعیّکی پوشیبوو که هه موو بالی ده رکه و تبوو، ده چوو به رهو جه نگه که، دایکیشی ده یوت روّله گیان خیرا که دوا که و تبت نه وه بوو کابرایه ک به ناوی

_

⁻ مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٣٥٩٧٨.

٢ - تاريخ الإسلام للذهبي، ج٢، ص ٥٢.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ١٠٣-١٠٤.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٨١.

ئیبنولعرقه تیریکی بو هاویشت و وتی بیگره من ئیبنولعرقهم، سهعد وتی خوا له دوزهخدا عارهقهی نیو چاوانت بینی ئهگهر من لهم جهنگهی قورهیش رزگارم بیت دهبیت بنهومه ئیوه، خوایه ئاواتمه در به دهستهیه بجهنگم که ئازاری پیغهمبهرهکهی تویان داوهو به درویان خستووهتهوه، خوایه ئهگهر جهنگ کهوته نیوانمانهوه شههیدیم پی ببهخشهو مهشممرینه تا تاسهم بو بهنی قورهیضهش دهشکیت.

ئه و تیره ی به ر سه عد که و ت به ر ده ماریکی بالی که و ت، پینه مبه ر (وَالْوَالِیُّ) خوی به سه ره تیریک ده ماره که ی بی داخکرد، به لام هه مدی خوینی لی چوو، پینه مبه ر (وَالْوَالِیُّ) جاریکی تر داخکردنی ده ماری بی به کارهینا، سه عد و تی خوایه گیانم ده رمه که تا ده روونم به به نو قوره یضه ش نارام ده گریت، نه وه بوو خوینه که ی وه ستا تا نه وه ی جووله که کان رازی بوون به بریاری سه عد و نه ویش بریاری خوی دا له سه ریان، دوای نه وه جاریکی دی ده ماری خوینی تووشی خوین به ربوون بو و تا به و هی هو هی مرد. آ

١ - تأريخ الإسلام للذهيي، ج٢، ص ٢٩٢.

٢ - صحيح مسلم، الرقم ٤١٨٤.

٣ - صحيح ابن حبان، الرقم ٤٨٥٧، سنن الترمذي، الرقم ١٥٩، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٤٤٨٥ صححه شعيب الارناؤوط، صححه الالباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ١٥٨٢، صحه الذهبي في تاريخ الإسلام ج٢، ص ٣١٩.

کاتیک پینه مبهر (عَیَالِیُّمُ) هات بن لای سه عد، باوه شی پیدا کرد و خوین به سهر پینه مبهردا (عَیَالِیُّمُ) ده چورا، که ئه بووبه کر هات و ئه وه ی بینی وتی وه ی پشتی شکاوم، پینه مبهر (عَیَالِیُّمُ) فه رمووی وس ئهی ئه بووبه کر، ئینجا عومهر هات که ئه و حاله ی بینی وتی إنا لله و إنا إلیه راجعون. ا

که جهنگهکه تهواو بوو، پینهمبهر (وَالْکِلَیْدُ) به موسلمانانی راگهیاند خوا فهمانی کردووه هیرش بکهنه سهر بهنی قورهیضه، گهماروّی دان، ماوهیه کی زور مانه وه تا دواجار رازی بوون سه عدی کوری موعاذ حوکمیان لهسهر بدات، چونکه ئهوان پیشتر لهگه ل سه عد و ئه وسیه کاندا هاو پهیمانییان هه بوو. آ

پێغهمبهر (وَالْكِلُوْلُهُ) ناردی به شوین سهعددا، سواری گویدریزژیک کرا و هات، کاتیک له مزگهوت نزیک بوویهوه، پیغهمبهر (وَالْکِلُوْلُهُ) به پشتیوانانی فهرموو (لهبهر گهورهکهتان—یان لهبهر چاکترینتان— ههستن)، پیغهمبهر (وَالْکُولُهُ) فهرمووی (ئهوانه—جوولهکهکان— رازی بون به حوکمی تق)، ئهویش وتی بریارو حوکمی من ئهوهیه جهنگاوهرهکانیان بکوژرین و ژن و مندالیشیان به سهبی بگیرین، پیغهمبهر (وَالُولُهُمُنُهُ) فهرمووی (به حوکمی خوا حوکمت دا)."

١ - فضائل الصحابة لأحمد بن حنبل، الرقم ١٤٤٩.

٢ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٢، ص ٣٠٩.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٩١١، صحيح مسلم، الرقم ٣٤٠١، صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٣٦، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٧٩٤٩، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٧٥١، مسند احمد بن حنبل، الرقم ١١٤٥٤، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ١١٥٥، المعجم الكبي للطبراني، الرقم ١١٨٢٥.

کاتیک سهعد ده هات به ره و لای پیغه مبه ر (ﷺ) کابرایه ک له گه لّی بوو باسی فه زلّ و چاکه ی به نی قوره یضه ی بر ده کرد، ده یوت ئه وان ته نها توّیان هه لبرژاردووه به و هیوای ره حمیکت هه بیت به رامبه ریان، به رده وام ئه و قسانه ی بر ده کرد، سه عدیش هیچ قسه ی له گه ل نه ده کرد و وه لامی نه ده دایه وه تا نزیک بوونه و ه، کابرا و تی ئه ری وه لامم ناده یته وه ؟ سه عد و تی ئیستا کاتی ئه وه یه له به رکونه ی سه رکونه کاران نه ده م، کابرا بیه یوا بوو و جینه یشت. ا

پیش ئهوهی سهعد حوکم بدات پییان وت ئهی ئهبووعهمر پیغهمبهری خوا (رَوْمَالِیْ) تو راسپاردووه تا حوکم بدهیت لهسهریان، ئهویش وتی بهلاینی خوا دهده ن که به حوکمه کهم رازی بن؟ وتیان بهلیّ، ئینجا وتی ئهمانهی ئهم لاش (ئهو لایهی که پیغهمبهری خوای (رَمَالِیْ) تیدا بوو) به لام له شهرمی پیغهمبهر (رَمَالِیْ) تیدا بوو) به لام له شهرمی پیغهمبهر (رَمَالِیْ)، پیغهمبهریش (رَمَالِیْ) فهرمووی به لیّن ا سهعد وتی حوکمی من ئهوهیه جهنگاوهرهکانیان بکوژرین و ژن و مندالیان به سهبی بگیرین. ا

کاتیک سهعد وهفاتی کرد، دایکی دهستی کرد به گریان و قیژه، پیغهمبهر و هات کرد به گریان و قیژه، پیغهمبهر و هات کرد بینی فهرموو:(ئهری ئیتر بوچی فرمیسکت ناوهستینیت و خهفهتت استان مینی فهرموو:(ئهری نیتر بوچی فرمیسکت ناوهستینیت و خهفهت

١ - تاريخ الإسلام للذهبي، ج٢، ص ٣١٥.

٢ - تاريخ الإسلام، ج٢، ص ٣١٤.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٢٨٩٩ و ٣٦١٦، صحيح مسلم، الرقم ٣٤٠١.

لانابهیت، خو کورهکهت یهکهم کهسه خوا بوی پیکهنی و عهرشی خوا بوی لهریهوه). ۱

پیّغهمبهری خوا (ﷺ) پاش مهرگی سه عدی کوری موعاذ فهرمووی (اهتز عرش الرحمان لموت سعد بن معاذ)، (عهرشی پهروهردگار بو مهرگی سه عدی کوری موعاذ لهرزی).

سه عد داوای کردبوو له خوای گهوره تای لهگهل بیّت بق نهوه ی پاداشتی بق بنووسریّت، نهوه بوو تا مرد تای لهگهل بوو. نموه بنووسریّت، نهوه بوو تا مرد تای لهگهل بوو. نموه بود بای نموه بود تای نمو تای نموه بود تای نموه بود تای نموه بود تای نموه بود تای نمود تای ن

٢ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٤٤، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٧٦، ضعفه شعيب الأرناؤوط،
 صححه الذهيي في التلخيص.

١ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٤٨٧٧، صححه الذهبي في التلخيص.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٦١٥، صحيح مسلم، الرقم ٤٦١٦، صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٤١، سنن ابن ماجة، الرقم ١٥٦، سنن الترمذي، الرقم ٣٨٦٥، مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ٢١٦٧٢، مسند احمد بن حنبل، الرقم ١٤١٥، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ١٨٨٦، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٩٦٥.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٤٢١.

ئەنەسى كورى مالىك دەلىّت جارىّك جبەيەكى چاك و ناوازە بە دىارى ھىندا بۆ پىغەمبەر (رَّالَالْكُ)، خەلكى زۆر پىلى سەرسام بوون، پىغەمبەر (رَّالَالْكُ) فەرمووى (والذي نفس محمد بىدە، لمنادىل سعد بن معاذ فى الجنة أحسن من ھذا)، (سويّند بەوەى گيانى موحەممەدى بەدەستە دەستەسىرەكەى سەعدى كورى موعاذ لە بەھەشتدا زۆ لەوە باشترە).

مەسەلەى رووداوى بەنوقورەيضە مشتومرپكى زۆرى لەسەرەو ھەندى بە ئەفسانەى دەزاننو ھەندىكىش زىدەپۆيى دەكەن لە وردەكاريەكانىدا، ئەو رووداوە حەقىقەتىكى مىنۋوويى ھەيە، بەلام نەك بەو جۆرەى لە سەرچاوەكانى مىنۋوودا باس كراوە، چونكە ھەم لە كوشتارى كەسەكانو ژمارەى كوژراوەكانىشدا زىدەپۆيى ھەيە، ئەوەى دەقى صەحىحەو لە بوخارىو موسلىمدا ھاتووە، بريار دراوە تەنھا جەنگاوەرەكانيان بكوژرین، ئەمەش نابیت بە چاوى جموجوولدىكى رۆۋانە تەماشا بكریت، بەلكو باسوخواسەكە تايبەتە بە مەيدانى جەنگو ئاسايشى نىشتىمانيەوە.

۱ - صحيح البخاري، الرقم ۲٤٩٤، صحيح مسلم، الرقم ٢٦٩٩، صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٤٨، سنن الترمذي، الرقم ١٦٩٠، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٩٢٩٤، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٩٠، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٣٠٢٩، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٥٠٠٦.

طهلحه ی کوری عوبه یدولا له کوچه رانه و یه کیکه له و هه شت که سه ی که یه که مین موسلمان بوان بوون، یه کیکیشه له ده موژده پیدراوی به هه شت. ا

طه لحه که سیّك بوو مووى زوّر بوو و دهموچاویّکى جوانى هه بوو، رهنگى سپى و سوور بوو، روّیشتنى خیّرا بوو. ۲

کاتیک ئەبووبەکر موسلامان بوو خیرا چوو بۆ لای عوثمانی کوری عەففان و طەلحەی کوری عوبەيدولا و زويەيری کوری عەووام و سەعدی کوری ئەبی وەقاص و باسی ئیسلامی کرد بۆیان و بانگهیشتی کردن بۆ ئیسلام، هەموو ئەوانەش موسلامان بوون.

طهلحه له غهزای ئوحوددا بهشداری کرد و روّلیّنکی کارای بینی، کاتیّك خهلکی له دهوری پیّغهمبهر (عَلَیْمُ) بلاوهیان کرد، تهنها دوانزه کهس له دهوری مانهوه، یه کیّك لهوانه طهلحه بوو، جا بیّباوهران دهیانویست خوّیان بگهیهنن به پیّغهمبهر (عَلَیْمُ)، پیّغهمبهر (عَلَیْمُ) فهرمووی کی بهرامبهریان دهوهستیّت؟ طهلحه وتی من، پیّغهمبهر (عَلَیْمُ) فهرمووی وه کهیت (له شویّنی خوّت به)، طهلحه وتی من، پیّغهمبهر (عَلَیْمُ) فهرمووی دهی توّ

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ٥٢٩.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٤-٢٥.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص ٣٠.

بجهنگه، کابرا جهنگا تا شههید بوو، دواتر تهماشای کرد هیشتا بیباوه ران دین، فهرمووی کی رئیان پی دهگریّت؟ طهلحه وتی من، پیغهمبه (شیر) ههمان شدی پی فهرموو و ئهمجاره ش کابرایه کی پشتیوانی چوو تا ئهویش شههید بوو، بهرده وام به و جوّره بوو تا ههموو پشتیوانیه کانی دهوری شههید بوون و تهنها مایه وه پیغهمبه (شیر) و طهلحه ی کوری عوبهیدولا، پیغهمبه (شیر) فهرمووی کی رئیان پی دهگریّت؟ طهلحه وتی من، جهنگی یانزه که سی کرد تا شمشیر به ردهستی که وت و په نجه کانی برا، طهلحه وتی ئاخ، پیغهمبه (شیر) فهرمووی ئهگه ربتوتایه به ناوی خوا فریشته کان به رزیان ده کردیته و هو خه لکیش فهرمووی ئهگه ربتوتایه به ناوی خوا فریشته کان به رزیان ده کردیته و هو خه لکیش تهماشایان ده کرد، دواتر خوای گهوره بیباوه رانی تیکشکاند. (شیر)

ههروهها له غهزای خهندهق و سهرجهم غهزاکانی دواتریشدا بهشداری کرد. ^{T}

پیغهمبهر (عَلَیْکَ) زوّر ریّزی له توانا و چاکی طهلحه دهنا، ئهوهبوو ههرجارهو نازناویّکی لیّدهنا، له غهزای ئوحودا ناوی نا طهلحهی خیّر، له غهزای نیلعوشهیرهدا ناوی نا طهلحهی فهییاض، له غهزای خهیبهریشدا ناوی نا طهلحهی جوود—سهخاوهت—.

السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٤٢٢٦، المعجم الاوسط للطبراني، الرقم ٨٨٧٢، حسنه الألباني في صحيح
 و ضعيف سنن النسائي، الرقم ٣١٤٩.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٢١٧.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٣٠، قال الذهبي إسناده لين.

جاریّك پیّغهمبهر (اَلَّهُ) فهرمووی (ههرکهس حهز دهکات سهیری شههیدیّک بکات که بهسهر زهویدا دهچیّت به ریّدا، نُهوه با تهماشای طهلحهی کوری عوبهیدولا بکات). ا

کاتیّك عوشانی کوری عهففان کورژرا، ههریهك له زوبهیر و طهلحهش داوای مۆلهتیان کرد تا بچن بۆ مهککهو عهلیش مۆلهتی پیّدان و ئهوانیش چوون بۆ مهککه، خهلکیّکی زوریش شویّنیان کهوت، له بهصرهو مهدینهو یهمهن و چهند شویّنی ترهوه خهلکیّکی زور روویکرده مهککهو لهوی ژمارهیه کی زوری هاوه لان و دایکانی باوه پرداران و جهماوه ریّك کوبوونه وه داوای خویّنی عوشمانیان دهکرد، کهویه چوونه بهصره و به سوپایه کهوه خویان کوکردبوویه و ههتا داوای خویّنی ئیمامی عوسمان بکهن.

عهلی کوری ئهبووتالیب هات و لهگه نیان ریککهوت و وتاریکی پیشکه ش کرد، کاتیک له وتاره کهی عهلیه وه ده ستهی ئاژاوه گیران زانییان خهریکه ریکده که ون، که و تنه خو، له وانه ئه شته ری نه خه عی و عهبدو نایی کوری سه به و شریح و سالم و چهند یکی تر که هیچ هاوه نیکیان تیدا نه بوو نزیکه ی دوو هه زار و پینج سهد که سیک ده بوون که و تنه و و و تیان ئه م ریککه و تنه د ژبه ئیمه یه و ماره شمان که مه و ریککه و تنی ئه و ان ته نها له سه رخوینی ئیمه یه ، بو یه ده بیت

 ١ - سنن الترمذي، الرقم ٣٧٥٨، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٩١، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن الترمذي، الرقم ٣٧٣٩.

_

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢٣٠ - ٢٣١.

عهلیش وهك عوثمان لیبکهین، خه لکه که ش رازی بوون، به لام عهبدولای کوپی سهبه عوتی راکه تان زور خراپه، چونکه ئه وکات هه ردوولا ده بنه دوژمن و لیتان ده ده ن، به لکو ده بیت جه نگ له نیوان ئه م دوو ده سته یه دا هه لگیرسینین، کاتیک زوبهیر و طهلحه چوون بو لای عه لی تا ریک بکه ون، ده ستهی سهبه ئیه کان خویان به شکرد به سه ره ه دردوولادا و جه نگیان هه لگیرساند، هه ردوولا وایانزانی به رامبه رناپاکی نواندووه، بویه که و تنه هیرش.

که جهنگی جهمهل روویدا، عهلی کوری ئهبووطالیب طهلحهی دواند و ههندی لهو قسانه ی پی وت که به زوبهیری وتبوو، طهلحه ش کهناری گرت له جهنگه که و دواتر تیریکی بهرکهوت و کوژرا، مهروانی کوری حه کهم طهلحه ی کرده چاو، چونکه ئهوی به بکوژی عوثمانی کوری عهففان دهزانی و دهیوت ئهمه پشتیوانی نهیارانی عوثمان بوو، بویه تیریکی تیگرت و دای له ئهژنوی، بهردهوام خوینی لیده چوو تا کوشتی، نمه شه له روژی پینج شهمه و دهی جومادیلئوولای سالی سی و شهشی کوچیدا بوو، ئهو کات تهمهنی نزیکهی شهست و چوار سال دهبوو.

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢٣٨ - ٢٤١.

٢ - أسد الغابة، ج٣، ص ٨٥.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ٥٣٢، قال ابن حجر إسناده صحيح.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ٥٣٢.

کاتیّك عهلی تهرمهکهی طهلحهی بینی، خوّلی سهر دهموچاوی دهتهکاند و رهحمهتی بوّ دهنارد و دهیوت خوّرگه بیست سال لهمهوبهر بمردمایه، خوّی و هاوه لانی لهسهر تهرمی طهلحه دهگریان. ا

١ - أسد الغابة، ج٣،ص ٨٦.

بیست و چوارهم: مالناوایی سهعدی کوری نهبی ومقاص (رفیه ا

سه عدی کوری مالیك باوکی به ئهبی وه قاص ناسراوه، کوچهریه کانه و زور زوو موسلمان بوو، موسلمانبوونه که ی له تهمه نی حه قده سالیدا بوو. 7

دەوتریّت سەعد سیّیهم کەس بووە موسلّمان بووه، چونکە خوّی دەلیّت حەوت دانه شەوم بەسەر برد، لەو ماوەدا من سی یەکی ئیسلام بووم. أ

به لام رای تر هه یه ده لنت چواره م یان شه شه م که س بووه موسلمان بووه، مو به موسلمان بووه، نه مرایه ش نزیکتره له راستیه وه، چونکه به روونی سه لماوه که پیش نه و چه ند که سی تر موسلمان بون، له وانه خه دیجه و نه بووبه کر و زهید. آ

سهعد ده لیّت من پیّشتر زوّر لهگه ل دایکم چاك بووم، جا كاتیّك موسلّمان بووم دایکم وتی ئهی سهعد ئهم دینه چیه هیّناوته ؟ یان واز لهو دینه دیّنیت یان من خواردن و خواردنه وه له خوّم حه رام ده که م تا ده مرم و به و هوّیه وه له به من ئابرووت ده چیّت و ده لیّن بکوژی دایکتی، منیش وتم دایه گیان ئه وه مه که، من واز له دینه که م ناهیّنم، ئه وه بوو روّژیک دهستی گرته وه له خواردن و

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٩٣.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٣، ص ٧٣.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٩٦.

٤ - صحيح البخاري، الرقم ٣٥٤٢.

٥ - أسد الغابة، ج٢، ص ٤٣٣.

٦ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص ٣٢.

خواردنه وه، بق به یانیه که ی زوری بق ها تبوو، منیش که ئه وه م بینی و تم دایه گیان به خوا ئه گه ر سه د گیانت هه بیت و یه ک یه که همموویان ده ربچن واز له دینه که م ناهینم، جا ئه گه ر پیت خق شه بخق و پیشت خق شه مهخق، دایکم که زانی وا سوورم ده ستی کرد به نان خواردن. ا

سهعد دهلیّت له غهزای ئوحوددا پینههمبهر (عُرِی این کوی تیرهکانی خوی پیدهدادم و دهیفهرموو (بوهشینه به دایك و باوکمهوه بهقوربانت بم). ۲

ههروهها سهعد له غهزای خهندهقیشدا بهشداری کرد، لهو غهزایهدا تیری دههاویشت، پیغهمبهر (عَلَیْلِیُّ) به جوولهی سهربازیی سهعد پیکهنی تا نهوهی دانهکانی پیشهوه ی دهرکهوتن. آ

سه عدی کوری ئهبی وهققاص له فه تحی مه ککه شدا به شداری کرد و تیایدا ئالایه کی کوچه رانی به ده سته وه بوو. ئ

له فهرمووده ی صهحیحدا هاتووه سهعد یه کیکه له و ده هاوه له ی پیغه مبه ر می بینه مبه ر موژده ی به هه شدی ییدان . (ویکی موژده ی به هه شدی ییدان . ا

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٠٩.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٣٨٤٧.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٠٣.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٤٢.

عەبدولای کوری عەمر دەلیّت پینهمبهر (وَاللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى بهههشته)، ئەوەبوو سەعدى كورى ئەبى وەقاص ھاتەۋورەوە. د

سەعد لە سالى پەنجاو پىنجى كۆچىدا لە كۆشكەكەى خۆى لە ناوچەى عەقىق وەفاتى كرد، ئەو ناوچەيە نزىكەى حەوت مىل لە مەدىنەوە دووربوو، ئىنجا تەرمەكەى برا بۆ مەدىنە، سەعد كۆتا ھاوەلى كۆچەران بوو كە وەفاتى كرد. ئ

سه عد له کاتی وه فاتیدا ته مه نی هه شتاو دوو سال بوو، و رایه کی تریش ده لیّت ته مه نی حه فتا و ئه وه نده سال بوو. آ

موصعهبی کوری ده لیّت سهری باوکم له کوشم بوو کاتیّك لهسهرهمهرگدا بوو، منیش دهستم کرد به گریان، باوکم سهری بهرز کردهوه وتی کوره

١ - سنن أبي داود، الرقم ٢٥٠٧، صحيح ابن حبان، الرقم ٢١٠٧، سنن الترمذي، الرقم ٣٧٦٧، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٧٩٢١، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٥٦٧، المعجم الأاوسط للطبراني، الرقم ٧٣٥٥، صححه شعيب الارناؤوط، كما صححه الألباني في صحيح و ضعيغ سنن أبي داود، الرقم ٤٦٤٩.

٢ - مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٦٨٨٦، ضعفه شعيب الأرناؤوط.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٩٧.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٢٣.

٥ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٢٤.

٦ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٤٩.

ئازیزهکهم بۆچی دهگریت؟ وتم بابه گیان بۆ حال و شوینی تۆ، وتی مهگری، چونکه خوا ههرگیز سزای من نادات، من له ئههلی بهههشتم. ا

دواتر داوای جبهیه کی خوری کرد و وتی لهمه دا کفنم بکه ن، چونکه بهم جبه وه به مداری غه زای به درم کردووه، له و کاته وه ئهم جبه مه لگرتووه و شاردوومه ته و بر نه م روزه م روزه م روزه م روزه م بروزه م روزه م ر

عائیشه داوای کرد تهرمی سهعد ببریّته مزگهوت و لهوی نویّژی لهسهر بکریّت، به لام خه لکی رازی نهبوون، عائیشه وتی خه لکی چهند زوو شتیان بیرچوه ته وه، خو پینغه مبهر (وَاللَّهُ) له مزگهوت نویّژی کرد لهسهر سوهه یلی کوری به یضاء. آ

کاتیک سه عد وه فاتی کرد والی مه دینه مه روانی کوری حه که م بوو، بوّیه مه روان نویزی مردووی له سه رکرد. ³

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٢٢.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ١٢٢.

٣ - صحيح مسلم، الرقم ١٦٦٨.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ١٤٩.

بيست و پێنجهم: ماڵئاوايي عهبدولاي كوړي رمواحه (نظيه)

عەبدولاى كورى رەواحە لە پشتيوانانە لە خەزرەجيەكان، يەكىكە لە دەستەى يەكەمى موسلمان بوانى ناو پشتيوانان، ھەروەھا يەكىكە لە دوانزە نەقىبەكەى شەوى بەيعەتى عەقەبه.

عهبدولا له ههریهك له غهزاكانی بهدر و ئوحود و خهندهق و له حودهیبیه و عومرهی پاش حودهیبیهشدا بهشداری كرد، معهدولا كه دهچوو بن غهزا، یهكهم كهس دهكهوته ری و لهوسه ریشه وه كۆتا كه س بوو دهگه رایه وه . أ

جاریّك عهبدولای کوری رهواحه دهچوو بن مزگهوت، نزیك بوویهوه له مزگهوت و گویّی له پیّغهمبهر (عَلَیْ) بوو که وتاری دهدا و فهرمووی(دابنیشن)، عهبدولاش ههر له دهرهوه دانیشت، دواتر پیّغهمبهر (عَلَیْ) که تهوهی بیستهوه، به عهبدولای فهرموو (خوای گهوره سوور بونت لهسهر گویّرایهلّی خوا و گویّرایهلّی پیّغهمبهرهکهی زیاد بکات). °

١ - أسد الغابة، ج٣، ص ٢٣٧.

٢ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج٣، ص ٨٩٨.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٥٢٦.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٨٤.

٥ - دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ٢٥١١، صححه ابن حجر في الإصابة، ج٣، ص ٨٤.

ئەبوودەردا ء دەلايت جارى وا ھەبوو لەگەل پىغەمبەر (الله اله دەردەچووين، رۆژەكە زۆر گەرم دەبوو، كەس نەبوو بەرۆژوو بىت جگە لە پىغەمبەر (اله اله اله عابدولاى كورى رەواحە. اله دەبور اله دەبور اله دەبور اله دەبور دە

رۆژنك عەبدولاى كورى رەواحە نەخۆش كەوت و لەھۆش خۆى چوو، پنغەمبەر (عَلَيْكُ عات بۆ سەردانى، نزاى بۆ كرد و فەرموى(خوايە ئەگەر ئەجەلى ھاتووە لەسەرى سووك بكە، ئەگەرىش ئەجەلى نەھاتووە شىفاى بدە)، عەبدولا كەمنك ھاتەوە ھۆش خۆى و وتى ئەى پنغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ) دايكم دەيوت كۆوەكەم رۆ، پشتى شكاوم، فريشتەيەكىش چەكوشنكى ئاسنىنى پى بووو دەيوت تۆ وايت؟ جا ئەگەر بموتايە بەلى، بەوە شەت و پەتى دەكردم.

له مانگی جهمادیلئوولادا پینهمبهر (وَالْوَالْوَالْدُ) به نامهیهکهوه حارثی کوپی عومهیری ئهزدی نارد بۆ لای پاشای بوصرا، کهچی که گهیشته موئته شوره حبیلی کوپی عهمری غهسانی ریّی پی گرت و کوشتی، پینهمبهر (وَالْوَالْدُ) ئهوهی لهسهر سهخت بوو، بۆیه سوپایه کی نارد که نزیکه ی سی ههزار که سده بوون، پینه مبهر (وَالْوَالْدُ) فهرمووی (ئهمیری خه لکه که زهیدی کوپی حارثه یه، ئهگهر کوژرا ئهوه جهعفهری کوپی ئهبوتالیب ئهمیره، ئهگهر ئهویش کوژرا ئهوه عهبدولای کوپی رهواحه ئهمیره، ئهگهر ئهویش کوژرا با موسلمانان به عهبدولای کوپی رهواحه ئهمیره، ئهگهر ئهویش کوژرا با موسلمانان به رهزامه ندی خوّیان له نیّو خوّیاندا که سیّك دیاری بکهن و بیکه نه ئهمیریان)،

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٣٣.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٣٢.

پینهمبهر (وَالْمِیْکُی سپی دایه دهست زهیدی کوری حارثه و وهسیه تی کرد بزیان تا بچنه شوینی کوژرانه که که حارثی کوری عومه یر و خه لکی نه وی بانگ بکه ن بق نیسلام، نه گهر موسلامان بوون باشه، نه گهرنا پشت به خوا ببه ستن و دژیان بجه نگن، خویشی بق به رین کردنیان له گه لایان چوو تا گه پشته (ثنیة الوداع)، نیتر له وی وهستا و مالئاوایی کرد لیبان، موسلامانانیش نزایان ده کرد بزیان و ده یانوت خوا بتانیار یزی و به چاکی و ده ستکه و ته بتانگیری ته وه، دوژمنیش نهم هه واله ی بیست و سوپای کوکرده وه و شوره حبیل بینی سه ده دار سه ربازی کوکرده وه و ده سته ی پیشره وی نارد.

کاتیک موسلمانان گهیشتنه خاکی شام و ههوالی زوّری سوپای دورهن و هاتنی هیرهقلیشیان به سوپایهکهوه بیست که نزیك لهو ناوچه بوو، وتیان با نامه بنیّرین بوّ پیّغهمبهر (رَّیْ الله برانین فهرمان به چی دهکات، بهلام عهبدولای کوری رهواحه موسلمانانی هاندا تا دریّره بدهن به چوونهکهیان، ئهوهبوو دریّرهیان دا به چوونهکهیان تا گهیشتنه موئته، دورهنیش به سوپایه کی گهورهوه هاتن و جهنگ لهنیّوانیاندا روویدا، زهید به ئالاکهوه جهنگا تا رمیّکی بهرکهوت و شههید بوو، ئینجا جهعفهری کوری ئهبووطالیب ئالاکهی گرتهدهست و لهسهر ئهسپهکهی دابهزی و دهماریّکی پیّی ئهسپهکهی بری تا گرتهدهست و لهسهر ئهسپهکهی دابهزی و دهماریّکی پیّی ئهسپهکهی بری تا نیشانی بدات راکردن نیه، ئینجا جهنگا تا سهربازیّکی روّمی به شمشیّر لیّیدا و الیّیدا کردی به دوو بهشهوه، یهکیّك له بهشهکانی جهستهی نزیکهی سی و ئهوهنده برینداری پیّوه بوو، به ههموو جهستهیهوه نزیکهی حهفتاو ئهوهنده

برینداری بینرا چ له بهرکهوتنی شمشیر یان رم بیّت، ئینجا عهبدولای کوپی ره واحه ئالاکهی ههلگرت و ئهویش جهنگا تا کوژرا، ئینجا موسلمانان ئالاکهیان دایه دهست خالیدی کوپی وهلید و ئهویش به پلانیّکی سهرکهوتوو توانی پاشهکشه بکات به سوپای موسلمانان.

زهیدی کوری ئهرقهم که ههتیو بوو و لای عهبدولای کوری رهواحه بووو ئهو سهرپهرشتی دهکرد، له غهزای موئته دا هاودهم به عهبدولا چوو و به شداری کرد، جا لهوی که شهو داهات عهبدولا به هیواشی شیعری دههونیه وهو تیایدا ئاواتی به شههیدی دهخواست، زهید که ئهو شیعرهی بیست دهستی کرد به گریان، عهبدولاش به گوچانه کهی دهستی تییخوری و وتی لاسار تو چ زهرهریک دهکهیت خوا شههیدی به من ببه خشیت و تویش لهگه ل کاروانه که بگهرییته وه.

کاتیک پیغهمبهر (وَالَی ههوالی کوژرانی جهعفهر و زهید و عهبدولای کوری رهواحهی بیست دانیشت و خهفهت دهموچاوی داگرتبوو، تینجا دهیفهرموو (خوایه له زهید خوش بیت، خوایه له زهید خوش بیت، خوایه له زهید خوش بیت، خوایه له جهعفهر خوش بیت، له عهبدولای کوری رهواحه خوش بیت).

۱ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۲، ص ۱۲۸ - ۱۲۹.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٨٤-٨٥.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ١٢٥٠، صحيح مسلم، الرقم ١٦٠٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٣٢٠٤، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ١٩٥٣، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٦٧٨، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٣٧٥.

٤ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ١١٧٦٩،

ژنهکهی عهبدولا که پاش شههیدبوونی عهبدولا شووی کردهوه، به میردهکهی تری دهوت: عهبدولا که دهیویست بچیته دهرهوه دوو رکات نویژی دهکرد، که دهشهاتهوه مالهوه دوو رکات نویژی دهکرد، ههمیشه ئاوا بوو و قهت لهبیری نهده چوو. (

بیست و شهشهم: مانئاوایی عهبدولای کوری مهسعوود (رفیه 🔾 🖒

عەبدولای کوری مەسعوود يەكێكە لە دەستەی يەكەمی موسلٚمان بوان. کى يەكێكە لە ھاوەللە ناسراوەكانی پێغەمبەر (عَلَيْكُ و لە زاناكانی ناو ھاوەلان كە فەرموودەی زۆری لە پێغەمبەری خواوە(عَلَيْكُ) گێڕاوەتەوە، کەسێكی لاوازی بالاكورت بوو، جلی سپی دەپۆشی و بۆنی خۆشی لە خۆی دەدا. ئ

ئیبن مهسعوود یه کیک بوو له به شداربوانی غهزای به در، له غهزای ئوحودیشدا به شداری کرد و تیایدا روّلی کارای بینی، به تایبه ت کاتیک موسلمانان له دهوری پیغه مبه روسلمانان له دهوری پیغه مبه روستان کرد، ئیبن مهسعوود یه کیک بوو

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٣٣، صححه ابن جر في الإصابة، ج٣، ص ٨٤.

٢ - سير أعلام النبلاء للذهبي، ج١، ص ٤٦١.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٢٣٣.

٤ - سير أعلام النبلاء للذهيي، ج١، ص ٤٦٢ - ٤٦٣.

لهوانهی له دهوری پینههمبهر (عَلَیْ مایهوه، ههروه ها له غهزای خهندهق و بهیعه تی ریضوان و ههموو غهزاکانی دواتریشدا به شداری کرد. آ

ئەبوو مووساى ئەشعەرى دەلىّت من و براكەم لە يەمەنەوە ھاتىنە مەدىنە، ماوەيەك ماينەوە، ئىبن مەسعوود و دايكىشى ھىٚندە سەردانى مالى پىٚغەمبەرى خوايان (عَلَيْكُ). توايان (عَلَيْكُ) دەكرد واماندەزانى لە ئالوبەيتى پىٚغەمبەرى خوان (عَلَيْكُ). ت

نیبن مهسعوود له کاتی سهفهر و دهرچوونهکانی پیغهمبهریشدا (عَلَیْ) هاودهمی پیغهمبهر (عَلَیْ) بوو و خزمهتی دهکرد، نهعلهکانی پیغهمبهری خوای(عَلَیْ) ههلاهگرت و دهیخسته بنبالی، داردهستهکهی دهدایه دهستی. ^ئ

ئیبن مهسعوود هینده شارهزا بوو له خویندنهوه ی قورئاندا که پیغهمبهر (عَلَیْتُ) دهیفهرموو ههرکهس حهز دهکات به جوانی قورئان بخوینیتهوه با به شیوه خویندنهوه ی ئیبن ئوم عهبد—واته ئیبن مهسعوود—بیخوینیتهوه). °

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٦٧.

۲ - أسد الغابة، ج٣، ص ٣٩٦.

٣ - صحيح البخاري، الرقم ٣٥٧٥، صحيح مسلم، الرقم ٤٦٠٣، سنن الترمذي، الرقم ٣٨٢٤، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٨١١٢، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٩١٤٩.

٤ - - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٧٠.

٥ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٧٥، سنن ابن ماجة، الرقم ١٣٧، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٢٨٢٧، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٧٢، صححه أحمد شاكر، ما صححه شعيب الأرناؤوط، كما صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن ابن ماجة، الرقم ١٣٨.

عومه ری کوری خهططاب کاتیّك عهمماری کوری یاسری نارد تا ببیّته ئهمیری کووفه، ئیبن مه سعوودیشی وه ك ماموّستا نارد بوّ خه لّکی کووفه و وتی ئه و له خوّبوردنه م کردووه که عهبدولام لای خوّم نه هیشتووه ته وه و ناردوومه بوّتان. ا

رۆژێك ئيبن مەسعوود كابرايەكى بينى، كابرا پێى وت ئەمشەو خەوم بينى پێغەمبەر (عَلَيْسُ) لەسەر مينبەرێكى بەرز بوو و تۆيش لە خواروويەوە بوويت، دەيڧەرموو ئەى ئيبن مەسعوود سەركەوە بۆ لام دواى من جەڧات پەيدا كرد، ئيبن مەسعوود وتى توخوا ئەو خەوەت بينى؟ كابرا وتى ئەرێ، ئيبن مەسعوود وتى دەى دانيام تۆ لە مەككە دەرناچيت تا من دەمرم و تۆيش نوێژم لەسەر دەكەيت، ھەروايش بوو.

پاش ماوهیه کئیبن مهسعوود نهخوش کهوت، عوثمانی کوری عهففان هات بو لای، وتی ئازاری چیت ههیه ؟ ئهویش وتی ئازاری تاوانه کانم، وتی ئهی حهز به چی ده کهیت؟ وتی ره حمه تی پهروه ردگارم، وتی ئهی فهرمان نه کهم پزیشکیک بیّت بو لات، وتی پزیشک دهوای کردووم، عوثمان وتی فهرمان نه کهم به خششت بکه ن؟ وتی هیچ پیویستم پیّی نیه."

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٨٥-٤٨٦.

٢ - أسد الغابة، ج٣، ص ٣٩٩.

[&]quot; - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٩٨.

دواجار ئیبن مهسعوود له مهدینه و له سالّی سی و دووی کوّچیدا وه فاتی کرد، رایه کیش ده لیّت له سالّی سی و سیّی کوّچیدا وه فاتی کرد، ذههه بی ده لیّت له وانه یه له سهره تای سالّی سی و سیّی کوّچیدا بووبیّت، تهمه نیشی شه ست و سیّ سالان ده بوو. ا

کاتیک وهفاتی کرد نویزی لهسه کرا، رایه ک ده لیّت عوثمانی کوری عهففان نویزی لهسه کرد، نویزی لهسه کرد، نویزی لهسه کرد، رایه کیش ده لیّت عهمماری کوری یاسر نویزی لهسه کرد، رایه کیش ده لیّت زوبه یری کوری عهووام نویزی لهسه رکرد، وهستان تا شهو، چونکه خوی وهسیه تی کردبوو شهو ئهسپه رده ی بکه ن، ئینجا له گورستانی بهقیع ئهسپه رده یان کرد. ا

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٩٩.

۲ - أسد الغابة، ج۳، ص ٤٠٠.

بیست و حموتهم: مانناوایی عممری کوری عاص (رفیه ا

عهمری کوری عاص یه کیکه له هاوه له دیاره کان و سهرکرده یه کی به رچاوی ناو میژووی ئیسلامی.

له سهردهمی نهفامیدا له ناو قورهیشدا پیکهو ناوبانگی ههبوو، به لام ئهو توانایهی ههیبوو بق دژایهتی کردنی موسلمانان به کاری ده هینا تا ئه و کاتهی موسلمان بوو.

له جهنگی ئوحوددا لهناو سوپای بیّباوه راندا به شداری کرد و هاودهم به خویشی ژنه که شی برد. ۱

له جهنگی خهندهقیشدا دووباره عهمری کوپی عاص لهگه ن بینباوه پاندا به بهشداری کرد، ههرجاره و بهشیک له سوپای بینباوه ران ههنگاویان دهنا بو هیرش بردن، روزیک ئهبووسوفیان هیرشی دهبرد و روزیک خالیدی کوپی وهلید و روزیک عهمری کوری عاص.

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ١١.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٢، ص ٦٧.

٣ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ١٤٢.

تاوانی رابردووم بسریتهوه، پینهمبهر (عَلَیْ فهرمووی (نهی عهمر بهیعهت بده، چونکه نیسلام پیش خوّی دهسریتهوه هیجرهتیش پیش خوّی دهسریتهوه)، منیش بهیعهتم پیدا و گهرامهوه دواوه. ا

له خیلافهتی عهلی کوری ئهبوتالیبدا سی که س له خهواریجهکان که بریتی بوون له ئیبنولمولجهم و بهرکی کوری عهبدولا و عهمری کوری به کر کوبوونهوه و باسی کوشتاری هاوریکانیان له نههرهوان کرد، بویه بریاری تولهیان دا و ریککهوتن له سهر کهوی ههرکامیان و یه کیک له سهرکرده کان بکوژیت، ئیبنولمولجهم وتی من عهلی ده کورثم، به رك وتی منیش موعاویه ده کورثم، عهمریش وتی منیش عهمری کوری عاص ده کورثم، ئه وه بوو ههرسییان به لینیان به یه کدی دا و شمشیره کانیان ژههراوی کرد و واده ی حه قده ی رهمه زانیان دانا. آ

کاتیک سی خهواریجه که برپاریاندا ههریه ک له عه لی کوری ئهبووطالیب و موعاویه ی کوری ئهبووسوفیان و عهمری کوری عاص بکوژن، ئهوه ی هات عهمر بکوژیت به هه له خاریجه ی کوری حوذافه ی کوشت که دادوه ری میصر بوو، چونکه وایزانی عهمره، که چی که دواتر گیرا و برا بر لای عهمر، وتی بر من کیم کوشتووه ؟ وتیان خاریجه ت کوشتووه ، ئهویش وتی من نیازم بوو عهمر بکوژم، به لام خوا ویستی خاریجه بیت.

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ١٤٢.

٢ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ٣٢٤-٣٢٨.

٣ - أسد الغابة، ج٢، ص ١٠٣.

دواجار عهمری کوری عاص له سالی چل و سنی کوچیدا وهفاتی کرد، دای تریش هاتووه له سالی چل و حهوت یان چل و ههشت یان پهنجاو پهکی کوچیدا وهفاتی کردووه، له سهرهمهرگیدا دهستی کرد به گریان، عهبدولای کوری وتی بۆچى دەگرىت؟ لە ترسى مەرگ؟ عەمر وتى نابەخوا، بەلكو لە بارى دواى مەرگ دەترسىم، عەبدولاش دلنەواپى دەداپەوەو باسى ئەوەى بۆ دەكرد كە لە خزمهت ينغهميهر (عَلَيْكُ) يووهو له فتووجاتي شامدا بهشدار يووه، عهمريش وتى له ههموو ئهوانه چاكترم جيهيشتووه كه ئهويش شايهتوماني (لا اله الا الله)ه، من كاتى خۆى سەرسەختترين نەيارى ينغەمبەر (عَلَيْكُ) بووم، جا ئەگەر ئەوكات بمردمايه له دۆزەخ دەبووم، دواتر بەيعەتم دا به ييغهمبەر (عَلَيْكُ) و له ههموو کهس زیاتر شهرمم لیدهکرد تا ئهوهی نهمتوانی تیری چاوم تهماشای بكهم، ئەگەر ئەو كات بمردمايە خەلكى دەيانوت خۆشى بۆ عەمر كە لەسەر خير و چاکه مردو هیوامان وایه له بهههشت بیّت، دوای نهوه دهستم گهیشته دەسەلات و ئيتر نازانم چاكە بۆم يان خراپ، ئەگەر بمرم كەسى بۆم ناگرى... که مردم دارو بهرد لهسهر گۆرم دامهنین، که داتانپوشیم هیندهی سهربرینی وشتريك لام بميننهوه. أ

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٨، ص ٢٥.

٢ - صحيح مسلم، الرقم ١٩٨، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٧٤٤٦.

بیست و ههشتهم: مالناوایی زهیدی کوری حارثه (رفیه ا

زهیدی کوپی حارثه ی کوپی شهراحیل هیشتا بچووك بوو که لهگه ل سهعدی دایکی چوو بق لای هقزه کهی دایکی، لهو ماوه دا هیرش کرایه سهر ئه و هقزه و تیایدا زهید به دیل گیرا و دواتر برا بق بازاپی عوکاظ و له وی فرق شرا، حه کیمی کوپی حیزام زهیدی کپی بق خه دیجه ی پووری، به چوارسه د درهه م ئه وی کپی، ئیتر زهید لای خه دیجه مایه وه تا ئه وه ی خه دیجه شووی کرد به پیغه مبه ر (رسیالی ایکان به خشی به پیغه مبه ر (رسیالی ایکان به خشی به پیغه مبه ر رسیالی ایکان ایکان به خشی به پیغه مبه ر رسیالی ایکان ایکان به خشی به پیغه مبه ر رسیالی ایکان ایکان ایکان به خشی به پیغه مبه ر رسیالی ایکان ایکا

پێغەمبەر (ﷺ) خۆشەويستى زۆر بوو بۆ زەيد، جا كاتێك خەدىجەى ھاوسەرى پێغەمبەر (ﷺ) بىنى پێغەمبەر (ﷺ) زەيدى زۆر خۆشدەوێت زەيدى بەخشى بە پێغەمبەر (ﷺ). ٢

له گیرانهوهیهکی تردا هاتووه که دهستهیه که هیزهکهی زهید هاتن بی حهج و لهوی زهیدیان بینی و یه کتریان ناسیه وه، هه والیان برد بی باوکی و ناونیشانیان پیدا، باوکیشی هاوده م به که عب هات بی مه ککه و پرسیاری پیغه مبه ری خوایان (ریکیشی) کرد و وتیان له مزگه و ته، نه وانیش چوون بی لای و وتیان تی گهوره ی هی و هی و خه لکی شاریکیت که که عبه ی تیدایه، ده ستگری نه دار و نانبه خشن، هاوتین تا نه و کی یله ت که هه ته کوری نیمه منه تبارمان بکهیت و نازادی بکهیت و له به رامبه ردا چیت ده و پیت

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٥٩٨.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٢٠٤.

دەبەخشىن، ئەويش فەرمووى: كامەيە؟ وتيان زەيد، يىغەمبەر (عَيَّالُهُ) فهرمووی: بانگی بکهن و سهریشکی بکهن، ئهگهر ئیوهی هه لبرارد ئهوه بهبی هيچ بەرامبەرىك بى ئىروەو ئەگەرىش منى ھەلىبۋارد ئەوە بە خوا من كەسىك دوورناخهمهوه که من هه لبرژیریت، ئهوانیش وتیان زور لهوه زیاترت یی بهخشیوین که ئیمه داوامان کردووه، ئهوهبوو هینرا و پیغهمبهر (ﷺ) فەرمووى: ئەمانە دەناسىيت؟ وتى بەلى، ئەوە باوكمەو ئەوەش مامەمە، ييٚغهمبهر (ﷺ) فهرمووى: ئهى زهيد من ئهوهم كه دهمناسيت و هاوه ليت كردوم، جا يان من هه لبرزيره يان ئهو دوانه هه لبريره، زهيد وتى تهنها تق هه لده بزیرم، تق بق من وهك باوك و مامیش بویت، باوکی و مامی وتیان مالویران كۆپلايەتىت يى خۆشە تا ئازادى و ھاودەمى باوكت و مام و كەسوكارت؟ زەيد وتى به لني، من شتيكم لهم پياوه بهديكردووه كه ئيتر بريارم داوه جگه لهم کەس ھەلنەبژیرم، ییغەمبەر (ﷺ) کە ئەمەی بینی بردیەوە ناو ژوورەکەی و فه رمووی: شایه تبن زهید کوری منه و میراتم لی ده گریت و میراتی لیده گرم، کاتیک باوکی و مامی ئهمهیان بینی دهروونیان ئارامی گرت و چوون، ئیتر ههمیشه زهید به ناوی زهیدی کوری موحهممه د بانگ دهکرا تا ئهوهی ئیسلام **م**ات. ^۱

عائیشه ی دایکی باوه پرداران ده لیّت: زهیدی کوپی حارثه هات بو مهدینه، موکات یینه مبهر (مِیالیهٔ) له لای من بوو، زهید هات و تهقه ی دا له دهرگا،

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٥٩٩.

پینه مبه ر (ﷺ) به ره ورووی هه ستا و جله کانی به دوای خوّیدا راده کیشاو باوه شی کرد به زهیددا و ماچی کرد. ا

پێغەمبەر (عَالَیْ) زەیدى لە ھەر سریەیەكدا بناردایه دەیكرد بە ئەمیرى سریەكه، ئەوەبوو لە حەوت سریەدا زەید ئەمیر بوو، ئەگەریش پێغەمبەر (عَلَیْلُ) دەیكرد (عَلَیْلُ) دەیكرد بە بەرپرسى مەدىنە تا خۆى دەگەرايەوە. ئ

پێغهمبهر (ﷺ) زهیدی کوری حارثهی نارد بۆ شهری موئته له خاکی شام، ئهوهبوو له مانگی جهمادیلئوولای سالی ههشتهمی کۆچیدا لهو غهزایهدا شههید بوو.

موئته له خوارووی بهلقا بوو ماوهیهك دوور بوو له شام، ئهوهبوو له مانگی جهمادیلئوولادا پینهمبهر (وَالَیْلِیُّ) به نامهیه کهوه حارثی کوپی عومهیری ئهزدی نارد بو لای پاشای بوصرا، کهچی که گهیشته موئته شوره حبیلی کوپی عهمری غهسانی ریّی پی گرت و کوشتی، پینهمبهر (وَالَیْلِیُّ) ئهوهی لهسهر سهخت بوو، بویه سوپایه کی نارد که نزیکهی سی ههزار کهس دهبوون، پینهمبهر (وَالیَّیُیُّ) فهرمووی (ئهمیری خه لکه که زهیدی کوری حارثهیه، ئهگهر کوژرا ئهوه

١ - سنن الترمذي، الرقم ٢٧٢٧، صعفه الألباني في تحقيق رياض الصالحين، الرقم ٨٩٦.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٠١.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٢٢٦.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٠١.

جهعفه ری کو پی ئه بوتالیب ئه میره، ئهگه رئه ویش کو ژرا ئه وه عه بدو لای کو پی ره واحه ئه میره، ئهگه رئه ویش کو ژرا با موسلمانان به ره زامه ندی خویان له نیو خویاندا که سیک دیاری بکه ن و بیکه نه ئه میریان)، پیغه مبه ر (رَوَیِیِیْ اللایه کی سپی دایه ده ست زهیدی کو پی حارثه و وه سیه تی کرد بویان تا بچنه شوینی کو ژرانه که ی حارثی کو پی عومه یر و خه لکی ئه وی بانگ بکه نبو ئیسلام، ئهگه رموسلمان بوون باشه، ئهگه رنا پشت به خوا ببه ستن و درثیان بجه نگن، خویشی بو به پیکردنیان لهگه لیان چوو تا گهیشته (ثنیة الوداع)، ئیتر له وی وه ستا و مالناوایی کرد لییان، موسلمان نیش نزایان ده کرد بویان و ده یانوت خوا بتانپاریزی و به چاکی و ده ستکه و ته و بانگی پیته وه، دو ژمنیش ئه مهه واله ی بیست و سوپای کو کرده وه و شوره حبیل نزیکه ی سه د هه زار سه ربازی کو کرده وه و ده سته ی پیشره وی نارد.

کاتیک موسلمانان گهیشتنه خاکی شام و ههوالی زوری سوپای دورژمن و هاتنی هیرهقلیشیان به سوپایهکهوه بیست که نزیك لهو ناوچه بوو، وتیان با نامه بنیرین بو پیغهمبهر (رسیسی الله برانین فهرمان به چی دهکات، بهلام عهبدولای کوری رهواحه موسلمانانی هاندا تا دریژه بدهن به چوونهکهیان، ئهوهبوو دریژهیان دا به چوونهکهیان تا گهیشتنه موئته، دوژمنیش به سوپایه کی گهورهوه هاتن و جهنگ لهنیوانیاندا روویدا، زهید به ئالاکهوه جهنگا تا رمیکی بهرکهوت و شههید بوو، ئینجا جهعفهری کوری ئهبووطالیب ئالاکهی گرتهدهست و لهسهر ئهسیهکهی دابهزی و دهماریکی پیی ئهسیهکهی بری تا

نیشانی بدات راکردن نیه، ئینجا جهنگا تا سهربازیکی روّمی به شمشیر لیّیدا و وا لیّیدا کردی به دوو بهشهوه، یه کیّك له بهشه کانی جهسته ی نزیکه ی سی و ئهوه نده برینداری پیّوه بوو، به ههموو جهسته یه وه نزیکه ی حهفتاو ئهوه نده برینداری بینرا چ له بهرکهوتنی شمشیر یان رم بیّت، ئینجا عهبدولای کوری ره واحه ئالاکه ی هه لگرت و ئهویش جهنگا تا کوژرا، ئینجا موسلمانان ئالاکه یان دایه دهست خالیدی کوری وه لید و ئهویش به پلانیّکی سهرکه و توانی پاشه کشه بکات به سوپای موسلمانان. ا

کاتیک جهعفه ر ئالاکه ی به ده ستی راسته وه گرتبو و شمشیریک درا له ده ستی و ده ستی برا، بویه به ده ستی چه پ ئالاکه ی گرته ده ست، پاش که میکی تر درا له ده ستی چه پیشی و هه ردوو ده ستی برا. ۲

كاتيك ئەم رووداوانە رووياندەدا پيغەمبەر (ﷺ) لە مەدىنە لەلايەن پەروەردگارەوە ھەوالى پيدەدراو دەيگيرايەوە بۆ ھاوەلان. آ

کاتیک پیغهمبهری خوا (وَالْ الله الله که الله کوررانی جهعفهر و زهید و عهبدولای کوری رهواحهی بیست دانیشت و خهفهت دهموچاوی داگرتبوو، نینجا

ً - البداية والنهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢٤٦.

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٢، ص ١٢٨ - ١٢٩.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٣٨٤٣.

٤ - صحيح البخاري، الرقم ١٢٥٠، صحيح مسلم، الرقم ١٦٠٢، صحيح ابن حبان، الرقم ٣٢٠٤، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ١٩٥٥، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ٦٦٧٨، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٣٧٥٥.

دەيفەرموو: (وايە لە زەيد خۆش بيت، خوايە لە زەيد خۆش بيت، خوايە لە زەيد خۆش بيت، خوايە لە جەعفەر خۆش بيت، لە عەبدولاى كورى رەواحه خۆش بيت). \

پێغهمبهر (ﷺ) چوو سهردانی ماڵی زهیدی کرد، کچهکهی زهید ههنیسکی گریان گرتبووی و به گریانهوه رووهو پێغهمبهریش (ﷺ) زوّر به تاسهوه دهستی کرد به گریان، سهعدی کوری عوباده که لهوی بوو وتی ئهی پێغهمبهری خوا (ﷺ) ئهو گریانه چیه؟ فهرمووی: (ئهوه تاسهی خوشهویسته بو خوشهویسته کهی).

كاتيك زەيد شەھىد بوو تەمەنى پەنجاو پينج سال بوو. ت

١ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ١١٧٦٩،

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٤٦.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٠١.

بیست و نوّیهم: مانّئاوایی عهمماری کوری یاسر (رَفِّ الله عَلَيْهُ)

عەممارى كورى ياسرى كورى عاميرى كورى ماليكى عەنەسيە، كونيەكەى ئەبوليەقظانە.\

ههریه ک له سومه ییه و یاسری هاوسه ری و عهمماری کوری له یه که مین موسلمان بووه کان بوون. ۲

کاتیک سومه پیه موسلمان بوو، ئه بووجه هل له سهر موسلمان بوونه که ی زور ئازاری ده دا، جلی ئاسنینی ده کرده به ری و له به رگه رمای مه ککه دا سزای ده دا.

جاریّك ئەبووجەهل كە سزاى سومەییەى دەدا، هات و بە خەنجەریّك داى لە سكى و شەهیدى كرد. "

له جهنگی بهدردا که ئهبووجههل کوژرا، پێغهمبهر (ﷺ) به عهمماری فهرموو (خوا بکوژهکهی دایکتی کوشت). ئ

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٥٧٥.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٧١٢.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٧، ص ٧١٢.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٨، ص ٢٦٤.

عهمماری کوری یاسر یه کیّك بوو له و حه وت که سه یه که مه ی که له مه ککه ئیمانی خوّیان ئاشکراکرد، ئه وانیش بریتی بوون له پیّغه مبهر (عَلَیْ) و ئه بووبه کر و بیلال و صوهه یب و خه بباب و عهممار و سومه ییه . \

کاتیک یاسر و سومه یه و عهممار له سهر ئیسلامه تییان سزا ده دران، پیغه مبه ر (عَالِیُ) ده یفه رموو (صبرا یا آل یاسر، موعدکم الجنة)، (خوّراگر بن ئه ی خیّرانی یاسر، واده تان به هه شته).

بینباوه ران هینده سزای عهمماریان دا تا ناچاریان کرد قسه بلیّت به پیغهمبهر (شینه)، ئینجا وازیان لیّهیّنا، دواتر که عهممار چوو بو لای پیغهمبهر (شینه)، پیغهمبهری خوا (شینه) فهرمووی خهبهر چیه؟ وتی خراپه ئهی پیغهمبهری خوا (شینه) وازم لیّنههیّنرا تا قسهم به تو وت و به چاکه باسی خواوه نده کانی ئهوانم کرد، پیغهمبهر (شینه) فهرمووی (دلّت چون بوو؟) وتی تهواو دلّنیایه بهئیمان، فهرمووی (فإن عادوا فعد)، نهگهر ههمدی ناچاریان کردی وا بکهرهوه)

عهممار یهکهم که س بوو له ئیسلامدا مزگهوتی دروست کرد، کاتیک پینههمبهر (عَلَیْ الله ریّی کوچدا بوو، عهممار وتی دهبیّت شویننیک ههبیّت بو

١ - أسد الغابة، ج٣، ص ٤٠.

٢ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٦٢٦، قال الألباني في فقه السيرة (١١١/١) حديث حسن صحيح.

٣ - السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٥٧١٦، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٣٢٩٥، صححه الذهبي في التلخيص.

سێبهر و نوێژکردنی پێغهمبهر (ﷺ)، بۆیه به بهرد مزگهوتی قوبائی دروست کرد. '

عهممار کۆچى كرد بۆ مەدىنەو له هەريەك له غەزاكانى بەدر و ئوحود و خەندەق و بەيعەتى ريضوانىشدا بەشدارى كرد. ^٢

١ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٤٣.

٢ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٤١.

٣ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٩٠، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٧٥٧٥، السنن الكبرى للنسائي، الرقم ٧٩٩٤، مسند احمد بن حنبل، الرقم ١٦٤٩٢، صححه شعيب الأرناؤوط، كما صححه الألباني في صحيح الجامع الصغير و زيادته.

عهلی کوری ئهبووطالیب ده لیّت جاریّك له خزمه پیّغهمبهر (عَلَیْ الله دانیشتبووین که عهممار هات و داوای موّله تی کرد، پیّغهمبهر (عَلَیْ الله فهرمووی (موّله تی بدهن، مهرحه با له پاکی پاکی پیّبه خشراو). ا

عائیشه ی دایکی باوه پرداران ده لیّت پینه مبه ری خوا (شکی) فه رمووی (عمار ما عرض علیه أمران إلا اختار الأرشد منهما)، (عه ممار هه رکات دوو پرسی بق بخریّته روو، ئه وه دروست ترینیان هه لده بژیریّت).

له سهردهمی عهلی کوری ئهبووطالیبدا عهممار کهسی نزیك و هاودهم و پشتگیری خهلیفه بوو، تهنانهت بو بیدهنگکردنی نهیارهکانی ههوللی زوری دا، له ههریهك له جهنگی جهمهل و صفیشنیش بهشداری کرد و دواجار له جهنگی صفیندا شههید بوو."

پیش ئەوەى جەنگى صفین رووبدات، عەممار داواى بریك شیرى كردو وتى پیغهمبهر(عَلَیْکُ) فەرمووى (كۆتا خواردنەوە له دنیادا دەیخویتەوە شیره)،

١ - سنن ابن ماجة، الرقم ١٤٥، صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٨٤، المستدرك على الصحيحين، الرقم ١٦٤٧، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٥٦، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٣٨٦، سنن الترمذي، الرقم ٣٨١٥ و قال حسن صحيح، صححه الذهيي في التلخيص، كما صححه أحمد شاكر، كما صححه شعيب الأرناؤوط، كما

صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن بن ماجة، الرقم ١٤٦.

٢ - سنن ابن ماجة، الرقم ١٤٧ واللفظ له، سنن الترمذي، الرقم ٣٨١٦، السنن الكبرى للنسائي، الرقم
 ٨٠٠١، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٤٢٦٦، صححه شعيب الأرناؤوط، كما صححه الألباني في صحيح وضعيف سنن ابن ماجة، الرقم ١٤٨٨.

٣ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٤٤.

ئەوەبوو شىرى بۆ ھێنرا و شىرەكەى خواردەوە، دواتر كە چووە ناو جەنگەكەوە كوژرا. \

له رۆژى هەينىدا سوپاى عێراق بە سەركردايەتى عەممارى كورى ياسىر و سوپاى شام بە سەركردايەتى عەمرى كورى عاص بەريەككەوتن و جەنگێكى سەخت لە نێوانياندا روويدا، دواتر گەرانەوە، ئينجا لە رۆژى شەممەشدا دووبارە جەنگ روويدا، بەو جۆرە چەند رۆژێك جەنگ روويدا تا دواجار عەممار شەهىد كرا.

سهبارهت به بکوژهکهی عهممار راجیایی ههیه، رایه ک ده لیّت ئهبولغادیهی موزهنی بووه، شمشیریّکی دا له عهممار و دواتر کهسیّکی تر خوّی دا بهسهریدا و سهری عهمماری لیّکردهوه و دواتر ههرکامیان دهیوت من کوشتوومه، عهمری کوری عاصیش وتی بهخوا ئهمانه لهسهر دوّزه خ جهنگیانه، خوّزگه بیست سال لهمهوبهر دهمردم، رایه کیش ده لیّت به لکو عوقبهی کوری عامیری جوههنی و عهمری کوری حارث و شریکی کوری سهلهمه پیّکهوه کوشتیان. آ

١ - مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١٨٤٩٥، دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ٢٧٢٠، صححه شعيب الأرناؤوط.

٢ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢٦٢-٢٦٨.

٣ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٤٥.

شههیدکردنهکهشی له سالّی سی و حهوتی کوّچیدا بوو، له جلهکانی خوّیدا کفن کرا، کاتیّك عهممار شههید کرا تهمهنی نزیکهی نهوهدو یهك یان نهوهد و سیّ یان نهوهدو چوار سال دهبوو. ا

قەيسى كورى عەبباد دەلىّت بە عەممارم وت ئەرى ئەم بەرگريەتان لە عەلى رايەكى خۆتانە يان بەلىّنىنىكە لە پىٚغەمبەرى خواوە(كَالَوْشُوْ) پىٚتان درا؟ ئەويش وتى پىٚغەمبەرى خوا (كَالَوْشُوْ) تەنھا ئەو بەلىّنەى بەو داوە كە بە ھەموو خەلكى داوە، واتە ھىچى تايبەت نەكرد بە عەلى.

١ - أسد الغابة، ج٤، ص ١٤٥.

٢ - صحيح مسلم، الرقم ٥٠٨٩.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٢٥٩.

٤ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٥٦٤١.

خوزهیمه حوکمی عهلی پی رهوا و دروست بوو و لهناو ریزی سوپای ئهودا مایهوهو کوژرا. ۱

سيههم: ماڭئاوايى عوثمانى كورى مەظعون (ﷺ)

عوشانی کوری مهظعوون یه کیکه له کی چهران، چوارده ههم که س بوو له مهککه موسلمان بوو، به شداری کرد له کی چی حهبه شهدا و هاوده م به خویشی سائیبی کوریشی به شداری کرد.

عوثمانی کوری مهظعوون له غهزای بهدردا بهشداری کرد، پاش غهزای بهدر له سالی دووهمی کوچیدا وهفاتی کرد. ۲

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٢٧٨.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٤٦١.

فهرمووی (ئهو وا مهرگی هات، من هیوای خیرم بوّی ههیه، سویند بهخوا من پیغهمبهری خوام و نازانم چی پی دهکریّت)، منیش وتم بهخوا ئیتر تهزکیهی کهس ناکهم. ا

کاتیک روقییه وهفاتی کرد پیغهمبهر (وَالْکِیْکُهُ) فهرمووی (الحقی بسلفنا عثمان بن مظعون)، (پهیوهست به به پیشینمان عوثمانی کوری مهظعوون)، پیشتر که عوثمانی کوری مهظعوون وهفاتی کردبوو، ژنهکهی وتی بهههشتت لی پیروز بیت، پیغهمبهر (وَالْکِیْکُهُ) به توورهییهوه تهماشای کرد و فهرمووی تو چووزانیت؟ ئهویش وتی ئهو سوارچاك و هاوه لی تو بوو، پیغهمبهر (وَالْکِیْکُهُ) فهرمووی (سویند بهخوا نازانم چی پی دهکریت)، ئیتر هاوه لان ئهوهیان زور لهسهر سهخت بوو که چون بو عوثمانی هاوه لی ههره چاك پیغهمبهر (والیکیکُهُ وای فهرموو، به لام کاتیك روقییه مرد و پیغهمبهر (والیک شهره واك پیغهمبهر روقییه مرد و پیغهمبهر (والیک شهره و که نهرموو ئیتر هاوه لان تیگهیشتن. نا

١ - صحيح البخاري، الرقم ١١٩٨.

٢ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٨١٩٣، مسند الطيالسي، الرقم ٢٨٠٧.

عیکریمه کهسیّکی بیّباوه پ بوو و باوکیشی یهکیّك بوو له سهرکردهکانی بیّباوه پان، عیکریمه هاوشان به باوکی له غهزای بهدردا در به موسلّمانان بهشداری کرد و تیایدا کوشتاری موسلّمانانی کرد، لهوانه رافیعی کوپی موعهللای شههید کرد.

عیکریمه له غهزای ئوحوددا دژ به موسلّمانان به شداری کرد، له و غهزایه دا له به به به به به به به میکریمه ی کوری ئه بوو جه هل سه رکردایه تی ده کرد. ۲

له غهزای خهندهقیشدا دووباره دژ به موسلمانان بهشداری کرد. آ

دواتر عیکریمه موسلمان بوو و ههتا دوای وهفاتی پیغهمبهریش (رسیسی و شیسیمانی دهردهبری که بوچی زووتر موسلمان نهبووه، ئهوهبوو عیکریمه له سالمی پانزهی کوچیدا بهشداری جهنگی یهرمووکی کرد و تیایدا شههید بوو، له کاتی جهنگه که دا له ئهسپه کهی دابهزی و کهوته جهنگ، دهیان جار بریندار کرا تا دواجار شههید کرا. "

٣ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ١١٢.

⁻ الإصابة في تمييز الصحابة، ج٢، ص ٤٤٥.

٢ - نفس المصدر، ج٤، ص ١٥.

٤ - سير أعلام النبلاء للذهيي، ج١، ص ٣١٦.

٥ - مصنف ابن أبي شيبة، الرقم ١٩١٢٧.

له کاتی جه نگه که دا موسلمانان هاواریان لی ده کرد له خوا بترسه و ره حمی به خوت بکه، ئه ویش ده یوت من پیشتر بق لات و عوززا خوّم به خت ده کرد، ئیستا له ریّی خوادام خوّم بپاریزم؟! به خوا هه رگیز شتی وا ناکه م. ا

سي و دووهم: مالْئاوايي فاطيمهي كچي ئەسەد (رضي الله عنها)

فاطیمه ی کچی ئهسه د هاوسه ری ئه بووطالیب و دایکی عه لی و ئامۆژنی پیغه مبه ری خوایه (عَلَیْ)، ئه م ئافره ته هه ر له مه ککه موسلمان بوو و کوچی کرد بو مه دینه و هه ر له مه دینه ش وه فاتی کرد . ۲

پینه مبه ر (عَلَیْ اَلَیْ اَلَی اَلَی اَل خه وی پیش نیو ه روی ده کرد (قه یلوله). ۲

جاریّك پیّغهمبهر (عَنْهُ) پارچه قوماشیّكی دا به عهلی كوری ئهبووطالیب و فهرمووی (بیکه به سهرپوّش بو فاطیمهکان)، عهلیش کردی به چهند پارچهیهکهوه، پارچهیهکی بو فاطیمهی دایکی و پارچهیهکی بو فاطیمهی هاوسهری و پارچهیهکیشی بو فاطیمهی کچی حهمزه.

١ - أسد الغابة، ج٤، ص ٨٠.

[&]quot; - الإصابة في تمييز الصحابة، ج ٨، ص ٦٠.

^{4 -} المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٠٧١٥.

كاتنك فاطيمهي دايكي عهلي وهفاتي كرد، ينغهميهر (عَلَيْكُ) حوو لهلاي سهریهوه دانیشت و وفهرمووی (رهحمهتی خوات لی بیّت دایه، تو دوای دایکم دایك بوویت بۆم، خۆت برسی دەكرد و منت تير دەكرد، خۆت بي بەرگ دەكرد و منت يۆشته دەكرد، خواردنى خۆشت لەخۆت زەوت دەكرد و دەتدا به من، مەبەستت بەمەش لەينناو خواو رۆژى دواپيدا بوو)، دواتر فەرمانى كرد سى جار شۆردرا، كاتبك ئاوى كۆتا ئامادەكرا كە كافوورى تبدا بوو كە تېكەللەي رووهکێکی بۆنخۆش بوو، پێغهمبهر (ﷺ) خۆی ئاوهکهی بهسهردا کردو دواتر ييّغهمبهر (عَلَيْكُ) جلهكهى خوّى داكهند و داى بهسهريدا و بهسهر تُهوهدا كفن کرا، دواتر یینهمبهر (عید کردی نهید و نهبوونهییووبی نهنصاری و عومهری کوری خهططاب و کۆیلهیه کی رهشییستی بانگ کرد تا گۆری بۆ هه لبکهنن، ییغهمبهر (عُلَیْ) چوویه ناو گورهکهی و تیایدا راکشا وفهرمووی (خوا ئەو خواپەپە كە دەژپەنىت و دەمرىنىت و خۆپىشى زىندووەو نامرىت، خوایه له فاطیمهی کچی ئهسهدی دایکم خوش به و به لگهی بخهره سهر زمان و گۆرەكەي بۆ فراوان بكه، به حەقى يىغەمبەرەكەت و يىغەمبەرانى يىش من، چونکه تق میهرهبانترینی میهرهبانانیت)، ئینجا چوار الله اکبری لهسهر کرد و يێغهمبهر (ﷺ) و عهبباس و ئهبوويهكري صديق خستيانه ناو گورهكهي. ٔ

' - المعجم الاوسط للطبراني، الرقم ١٩٠.

سى و سێههم: ماٽئاوايى عەبدولاى كورى زوبەير (صَيْطُهُهُ)

عەبدولای كوری زوبەيری كوری عەووامی ئەسەدی، يەكىكە لە ھاوەللە گەنجەكانی دەوری پىغەمبەر (ﷺ)، لە يەكەم سالى كۆچىدا لەدايك بوو و يەكەم منالى لەدايكبووى كۆچەران بوو پاش كۆچ بۆ مەدىنه. '

عەبدولا تەمەنى نزیکەی حەوت یان ھەشت سالان دەبوو کە زوبەیری باوکی بردی بۆ لای پیغەمبەر (عَلَیْکُ) تا بەیعەت بدات، پیغەمبەر (عَلَیْکُ) کە بینی وا عەبدولا دیّت، بزەیەکی کرد و بەیعەتی لیّوەرگرت. ۲

عەبدولا لە سەردەمى عوثمانى كورى عەففاندا يەكىك بوو لەوانەى نوسخەكانى قورئانيان نووسىيەوە. ئ

پاش مردنی یهزید و هاتنی موعاویهی کوری که پیاویکی زور خواناس بوو و کهم ژیاو و مفاتی کرد و کهسی له دوای خوّی دیاری نهکرد، ئیتر بوشاییهك له دهسه لاتدا دروست بوو، ئهمه دهرفهتیکی باش بوو بوّ عهبدولا تا بهیعهتی پی

١ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج٣، ص ٩٠٥.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ٩٠.

٣ - المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢٠١٩٨.

٤ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ٢١٧.

بدریّت و ببیّته خهلیفه، اله مهککهوه خیلافهتی راگهیاند و موسلّمانان کهوتنه بهیعهت پیدانی. آ

له سالّی حه فتاو دووی کوّچیدا عه بدولمه لیك حه ججاجی کو پی یووسفی نارد بر گه ماروّی مه ککه تا ده سه لاته کهی ئیبن زوبه یر له ناوبه ریّت، ئه مه ش له سه داوای خودی حه ججاج بوو، تحه ججاج ماوه ی پینج مانگ و نیو گه ماروّی مه ککه ی دا، به مه نجه نیق که وته لیّدانی مه ککه و خه لکیّکی زوّری کوشت، ئاو و خوّراکیشی لی قه ده غه کر دبوون، هه ندی له به رده کان به رکه عبه ش که وتن، خه لکه که داوایان له عه بدولا کرد له گه لیان ریّک بکه ویّت، به لام ئه و وتی به خوا خه وانه ئه گه ر له ناو که عبه شدا بتانگرن سه رتان ده برن، بویه هه رگیز داوای ریّککه و تنیان لی ناکه م، خه لکه که به رده وام ده چوون بو لای حه ججاج و داوای په نایان ده کرد و عه بدولایان جیّده هیشت تا ئه وه ی حه مزه و خوبه یبی کو پیشی چه نایان ده کرد و عه بدولایان جیّده هیشت تا ئه وه ی حه مزه و خوبه یبی کو پیشی جیّیانه پیّشت، عه بدولا چوو بو لای دایکی و سکالای حالّی خوّی کرد چوّن هه موو خه لکه که جیّیانه پیّشت، دایکی هانیدا تا خوّراگر بیّت چونکه ئه و نیازه که ی بو

پیّویست سهباره ت به ماوه ی دهسه لات تا کوژرانی عهبدولای کوری زوبه یر ده خهیّنه پروو و خویّنه ر ده توانیّت بوّ زانیاری زیاتر سوود له و نووسینانه وهربگریّت که تایبه ت به ماوه ی دهسه لاّتی عهبدولای کوری زوبه یر

نووسراون و به زمانی کوردیش بهردهستن.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٩، ص ٦٣.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٣٢٥.

قیامه ت بووه، عهبدولا به و وتانه ی دایکی دلخوش بوو و چوو به رگریه کی گهوره ی کرد، له و کاته شدا هیشتا هه ر شه و نویزی ده کرد، دواجار خشتیك که و ته خوار و به ر سه ری که و ت و سه ری خویناوی کرد و خستیه زهوی، خیرا ده سته یه که هاتن و کوشتیان و ته رمه که یان برد بو لای حه ججاج، دوای کو ژرانی عهبد و لا شیوه ن مه ککه ی داگرت، به لام زورو زمانی حه ججاج بیده نگی کردن. ا

کوژرانی عەبدولا لە نيوەى جوماديلئاخىرەى سالى حەفتاو سىنى كۆچىدا بوو. '

کاتیک عهبدولای کوری زوبهیر کوژرا، تهرمهکهی لهخاچ درا تا خه لک بیبینیت، که عهبدولای کوری عومهر دای به لای تهرمهکهیدا، وهستا و وتی سهلامت لی بیت ئهبووخوبهیب، سی جار ئهوهی وتهوه، ئینجا وتی بهخوا من زور ریگریم لیکردیت لهمه، سی جار ئهوهشی وتهوه، بهخوا هیندهی من توم ناسیبیت کهسیک بوویت نویژ و روژووت زورزور بوو و پهیوهندی خزمایهتیشت زور بههیز راگرتبوو، بهخوا ئوممهتیک تو خراپترینی بیت چاکترین ئوممهته، پاشان عهبدولای کوری عومهر چوو، ئینجا حهججاج ئهو ههلویستهی ئیبن عومهری بیست، ناردی تهرمهکهی عهبدولا داگیرایه خوارهوهو فری درایه ناو گورستانی جوولهکهکان، دواتر حهججاج ناردی به شوین ئهسمائی کچی ئهبوبهکری دایکی عهبدولادا، ئهسما ء ئاماده نهبوو بچیت بو لای، چهند جار

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٨، ص ٣٣٠-٣٣١.

٢ - أسد الغابة، ج٣، ص ٢٤٧.

نیردراوی نارد و ئهسمائیش نهچوو، حهججاج وتی دییت یان کهسیک بنیرم به يرچه کانت راکیشی ئیرهت بکات، ئه سمائیش ههر نه چوو و وتی به خوا نایه م بق لات تا كەسىنك نەنىرىت كە بىت بە پرچەكانم راكىشم بكات، حەججاج خۆى چوو بق لای ئەسما ، وتی بینیت چیم کرد به دوژمنی خوا-مەبەستی عەبدولای کوری بوو-؟ ئەسما ء وتى بىنىم دنياى ئەو و قيامەتى خۆتت شىنواند...يىغەمبەرى خوا (عَلَيْكُ دەردەكەون) جا خوا (گَنْكُ دەردەكەون) جا درۆزنەكەمان بىنى، بۆ خوينرېژەكەش تەنھا تۆ شك دەبەم، حەججاج كە ئەرەي بیست ههستا و ئیتر نههاتهوه بق لای ئهسما \sim

١ - صحيح مسلم، الرقم ٤٧٢٢، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ١٣٦٤٩.

سی و چوارهم: مانناوایی موصعهبی کوری عومهیر (نظیه)

موصعهبی کوری عومه یر یه کیکه له ده سته ی یه که می موسلمانبوان، به لام له ترسی دایکی ئیمانداریه که ی خوی شارده وه تا ئه وه ی عوثمانی کوری طهلحه پینی زانی و به دایك و که سانی وت که موصعه ب موسلمان بووه، ئه وه بوو ئه وانیش موصعه بیان له ماله وه به سته وه تا ده رفه تی بن گونجا و رایکرد و کرچی کرد بن حه به شه . ا

موصعهب دواتر گەرايەوە بۆ مەككەو دواى ئەوە كۆچى كرد بۆ مەدىنە \cdot

پشتیوانان داوایان له پیغهمبهر (ﷺ) کرد کهسیکیان بو بنیری تا قورئانیان فیر بکات، ئهویش موصعهبی کوری عومهیری نارد، موصعهبیش له مالی ئهسعهد دابهزی، تیتر بوونه هاریکاری یه کتر بو خزمه تی پهیامی خواو ریشه کیکردنی ره گی بتیه رستی.

موصعهب یه کیکه له به شداربوانی غهزای به درو دواتریش له غهزای توحوددا به شداری کرد و تالای موسلمانانی به ده سته و موو و تیایدا شه هید بوو. نالای موسلمانانی به ده سته و موو و تیایدا شه هید بوو. نالای موسلمانانی به ده سته و موو و تیاید ا

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٦، ص١٢٣.

٢ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٦، ص١٢٣.

٣ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص١٤٩.

٤ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٦، ص١٢٣.

له غهزای توحوددا پینههمبهر (اید کی دابوویه دهست عهلی کوری تهبووطالیب، به لام دواتر تالاکهی لهو وهرگرت و دای به موصعهبی کوری عومهیر. ا

موصعهب له دهوری پینههمبهر (عَلَیْ) بوو و دهجهنگا تا کوژرا، کابرایهك کوشتی که وایزانی پینههمبهری خوای (عَلَیْ) کوشتووه و بهپهله به قورهیشیهکانی وت موحهمهدم کوشت، کهچی موصعهبی شههید کردبوو، دواتر پینههمبهر (عَلَیْ) ئالاکهی دایهوه دهست عهلی. ۲

کاتیک غهزای ئوحود تهواو بوو و پینههمبهر (سیکی دای به لای تهرمی موصعهبدا، وهستا و نزای بو کرد و دواتر ئهم ئایهتهی خوینده وه (مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِینَ رِجَالٌ صَدَقُواْ مَا عَهَدُواْ ٱللَّهَ عَلَیْ لِهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَیٰ نَحَبَهُ, وَمِنْهُم مَّن یَنفَظِرُ وَمَا بَدَّلُواْ تَبْدِیلاً الله عَلیْ وَمَا بَدَّلُواْ تَبْدیلاً الله عَدوده می دواید دهده می نه مانه لای خوا له روزی دواییدا شههیدن).

که موصعهب شههید بوو جلیّکی وا نهبوو بق کفنه که ی به کار بیّت، تهنها دوو جلی جیّهیی شتبوو، که سه ریان داده یقشی قاچی ده رده که و که قاچیان

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٤، ص ٢٠.

٢ - سير أعلام النبلاء للذهبي، ج١، ص ١٤٨.

٣ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ٢٩٠٩، دلائل النبوة للبيهقي، الرقم ١١٥٩، قال الذهبي في التلخيص
 أحسبه موضوعا.

دادهپۆشى سەرى دەردەكەوت، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانى كرد بە گەلا قاچى دابيۆشن. دابيۆشن. دابيۇشن. دابيۇشن دابېرۇشن دابېرۇشنى دابېرى دابېرىدى دابېرۇشنى دابېرىدى دابېرۇشنى دابېرى دابېرۇشنى دابېرۇشن

حهمنه ده لنیت له جهنگی ئوحوددا پیم وترا براکه تکورژرا، وتم إنا لله و إنا الله و الله راجعون، وتیان میرده که شت کورژرا، وتم نای چهند به داخ و خهفه ته پینه مبهر (رسی الله و الله

١ - صحيح ابن حبان، الرقم ٧١٢٩، صححه ابن حجر في الإصابة، ج٦، ص ١٢٣.

۲ - المستدرك على الصحيحين، الرقم ۱۹۷۱، سكت عنه الذهيي، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ۱۷۲٤، سنن ابن ماجة، الرقم ۱۵۸۰، ضعفه الألباني في صحيحي و ضعيف سنن ابن ماجة، الرقم ۱۵۸۰.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٨، ص ٢٤١.

سى و يێنجهم: ماٽئاوايي ئهبوزهري غيفاري (عَيْهُ)

ئەبووزەرى غىفارى كە ناوى جوندوبى كورى جونادە يە، لە دەستەى يەكەمى موسلمان بوانه، \

ئەبووذەر لە سەردەمى نەفامىشدا برواى بە بتەكان نەبوو و باسى بوونى خوايەكى تاك و تەنھاى دەكرد. ۲

سهبارهت بهوهی ئهبووذهر چهندهم کهس بووه موسلمان بووه رایهك دهلیّت چوارهم کهس بووه، رایه کی تریش دهلیّت پینجهم کهس بووه موسلمان بووه.

پینه مبه ررسیار نقش پینی ده فه رموو (یا أباذر إني أراك ضعیفا، وإنی أحب لك ما أحب لنفسي، لا تأمرن علی إثنین ولا تولین مال یتیم) نه بووذه رمن تو به لاوازی ده بینم، ئه وه شی بق خوّم خوّشم ده ویّت بق تویش حه زم پیه، ده ی به رپرسیاریّتی دوو که سیش مهگره ئه ستق و مال و سامانی هه تیویش مهگره ئه ستق

یه کیّك له و مهسه لانه ی که کراوه به ره خنه له سه رعوثمانی کوری عه ففان و تانه دان له خیلافه ته که ی مهسه له ی چوونی ئه بووذ ه ر بو ب ناوچه ی ره بذه ،

١ - أسد الغابة، ج١، ص ٤٤٠.

٢ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٤، ص ٢٢٢.

٣ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص ٢٥٢.

٤ - صحيح مسلم، الرقم ٣٤٩٣، سنن أبي داوود، الرقم ٢٤٩٩، صحيح ابن حبان، الرقم ٥٦٤١، السنن الكبرى للبيهقى، الرقم ١٨٧٨٨.

چونکه ئهو تۆمهتهی ئاراسته کراوه که ئهو به زور و به فهرمان ئهبووذهری دوورخستوهتهوه بو ناوچهی رهبده.

ئيبنولعەرەبى سەبارەت بەم مەسەلەيە دەلىّت:

سهبارهت بهوهی گوایه ئهبووذهری دوورخستبیّتهوه بن ناوچهی رهبذه ئهوه راست نیهو وای نهکردووه، ئهبووذهر کابرایهکی دنیانهویست و زاهید بوو و سهرکوّنهی کاربهدهستهکانی عوثمانی دهکرد.

عه سکه ری ده لیّت: ئه بووذه رخوّی له به ر زوهد و دوورگرتنی له و سامانه ی له ده ستی خه لکدایه چوون بو ره بذه ی هه لبرژارد. ا

ئیبن خهلدوون ده لیّت: ئهبووذه رداوای موّله تی کرد له عوثمان تا له مهدینه بچیّته ده رهوه عوثمانیش موّله تی دا و ئهبووذه ریش چوو له رهبذه دابه زی و لهوی مزگه و تیّدا و دوو مهملووکی مزگه و تیّکی بنیاد نا و عوثمانیش وشتری پیّدا و دوو مهملووکی خزمه تکاری – بو دانا و مووچه شی بو بریه وه مهمروه ها عوثمان پهیامی نارد بو ئهبووذه رو پیّی و ت جارجاره سهردانی مهدینه بکه تا نهریتی ده شته کیه کان وهرنه گریت، ئه ویش به گویّی کرد. آ

١ - الأوائل للعسكري، ج١، ص ٥٥.

۲ - تاریخ ابن خلدون، ط۵، دار القلم (بیروت-۱۹۸۶)، ج۲، ص ۵۸۸.

٣ - تأريخ الطبرى، ج٢، ص ٦١٦.

مردنی ئهبووذه ر له سالی سی و دووی کۆچی و له مانگی ذیلحیججه دا بوو، مین مهسعوود له ئیبن مهسعوودیش نویزی مردووی لهسه ر کرد، چونکه ئه وکات ئیبن مهسعوود له مهدینه وه به ره و کووفه ده چوو، داوا کرا له ئیبن مهسعوود نویزی لهسه ربکات، ئه ویش وتی ئه وه کییه ؟ و ترا ئهبووذه ره، ئه ویش گریانیکی زور گریا و و تی برا و که سی خوشه ویستم به ته نها ژیا و به ته نها مرد و به ته نهاش زیندوو ده کری ته وه ، خوشبه ختی بو خوی .

١ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٦٥.

٢ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص ٢٥٣.

خزمهت کردنی ئهبووذهر، ئینجا تاوه تاوه دهچوویهوه سهیریکی دهورووبهری دەكرد، تا جارنك خەلكىكى بىنى بە بارگەو بنەو ولاخەوە دەھاتن، كە گەبشتنە لای وتیان ئەوھ چیته لیره ئەی ئافرەت؟ ئەوپش وتى كەسبېكى موسلمانان دەمريّت، وتيان كيّيه؟ وتى ئەبوودەر، وتيان ئەبوودەرى ھاوەلى يىغەمبەر (رَوْتُكُورُ اللَّهُ ؟ وتى به لنى ، ئەوانىش ھەموو دەيانوت بە دايك و باوكمانەوە بەقوربانى بىن، خيرا چوون بهرهو لاي و چوونه لاي، ئهويش بهخيرهاتني ئهواني كرد و وتي كاتيك من و چەند كەسىكى تر لاي يىغەمبەر (ﷺ) بووين بىستم يىغەمبەر (ﷺ) دەيفەرموو (كەستىك لە ئىوە لە چۆلەوانيەكى زەويەكدا دەمرىت، دەستەپەك لە موسلمانان ئامادهی مەرگى دەبن)، دەي ھەركام لەوانەي ئەو رۆۋە لەگەلم بوون له ناو كۆمەل و قەرەبالغىدا مردن، ئىتر ئەوە منم كە لە چۆلەوانىدا دەمرم، ئيوە گوێبیستی منن که ئهگهر خوٚم یان ژنهکهم یوٚشاکیٚکمان ههبوایه بوٚ کفن کردنم ئەوا بەو يۆشاكەى خۆم يان ژنەكەم كفن دەكرام، ئۆوە گوێبىستمن كە من بهشایهتتان دهگرم یهکیك له ئیوه كفنم بكات كه ئهمیر یان عهریف یان یوستهچی يان نەقىپ نەبووبىت، ھەركاميان يەكىك لەو سىفەتانەى تىدا بوو جگە لە گەنجىكى پشتيوانان كە وتى مامە گيان من كفنت دەكەم و هيچكام لەوانەشم نيە که باست کرد، لهم عهبایهی خوّمدا کفنت دهکهم، ههروهها له دوو یوشاکی ackprime تریشمدا که دایکم بۆی ئاماده کردبووم

١ - صحيح ابن حبان، الرقم ٩٧٧٩، المستدرك على الصحيحين، الرقم ٩٤٤٤، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢٠٩١، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني، الرقم ١٤٧٠، حسنه شعيب الأرناؤوط، كما حسنه الألباني في صحيح و ضعيف الترغيب و الترهيب، الرقم ٣٣١٤.

دوای ئهوهی نویزی مردووی لهسه کرا و ئهسپه رده کرا، ئینجا ئه و دهسته ی موسلمانان خیزانه که ی ئهبووذه ریان برده وه بق لای عوثمانی کوری عهففان، عوثمانیش ژن و مناله کانی ئهبووذه ری له گه ل ژن و مناله کانی خوی دانا. ۲

ئەبووذەر يەكىك بوو لەو كەسانەى كە زۆر فەرمانى دەكرد بە چاكەو رىكىرى دەكرد لە خراپە، لەبەر رەزامەندى خوا گويى نەدەدا بە لۆمەى ھىچ كەسىك.

١ - أسد الغابة، ج١، ص ٤٤٢.

٢ - البداية والنهاية لابن كثير، ج٧، ص ١٦٥.

٣ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٣، ص ٤٠٦.

سى و شەشەم: مالئاوايى ئەبووسەلەمە (صَيْطُهُ)

ئەبووسەلەمە مىردى ئومموسەلەمە بوو، يەكىك بوو لەبەشداربوانى غەزاى بەدر، دواترىش لە غەزاى ئوحوددا بەشدارى كردو لە ئوحوددا برىندار بوو، نزيكەى مانگىك برىنىڭى ئەو برىنەى دەكرا تا باش بوو، پاش ئەوە پىغەمبەر (عَلَيْكَ) لە مانگى صەفەردا ئەبووسەلەمەى كرد بە ئەمىرى سريەيەك بۆ سەر بەنى ئەسەد، كاتىك لەو سريەيە گەرايەوە برىنەكەى جەنگى ئوحودى تەقى ولە مانگى جومادىلئاخىرەدا بەو ھۆيەوە وەفاتى كرد. "

ئومموسه لهمه به سهرهاتی خوّی لهگه لا ئهبووسه لهمه ده گیریته وه و ده لیّت جاریّك به ئهبووسه لهمه و ت بیستوومه ئافره ت که میرده که ی مرد و له دهسته ی به هه شتیه کان بوو و ئافره ته که ش به هه شتی بوو و شووی نه کرده وه، خوا له به هه شتدا کویان ده کاته وه، بو پیاویش هه روا، ده ی وه ره با من به لیّنت پی بده م دوای تو شوو نه که م و تویش دوای من ژن نه هینیت، ئهبووسه لهمه وتی گویرایه لام ده بیت؟ منیش و تم فه رمان بکه تا گویرایه لات بم، عهبدولا و تی گویرایه لام ده بیت به دوات و تویه دوای من پیاویکی باشتر ببه خشه به نه گه رمن مردم شوو بکه، دواتر و تی خوایه دوای من پیاویکی باشتر ببه خشه به

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ١٥٤.

۲ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۸، ص ۸۷.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٤، ص ١٥٤.

ئومموسه لهمه که دلته نگ و ناره حه تی نه کات، ئه وه بوو که ئه بووسه لهمه مرد، پیغه مبه ر (عَلَیْ از اوای ئومموسه لهمه ی کرد. ا

۱ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۸، ص ۸۸.

٢ - صحيح مسلم، الرقم ١٥٧٦.

سى و حدوتهم: مالناوايي ئەسعەدى كورى زوراره (صَيْطُتُهُ)

ئەسعەدى كورى زورارە لە پشتيوانانە ولە خەزرەجيەكانە، ناسراوە بە (أسعد الخیر)، يەكەم كەسى يشتيوانان بوو كە موسلامان بوو.

کاتی پیغهمبهر (ﷺ) کۆچی کرد بۆ مهدینه، خیرا ئهسعهد وشترهکهی پیغهمبهری (ﷺ) بردهوه بۆ لای خۆیو به جوانی سهرپهرشتی دهکرد. د

ئەسعەد تووشى نەخۆشيەك بوو كە پنى دەوترا (الذبحة)، جوولەكەكان تانەيان دەدا لە پنغەمبەر (گرالله) كە بۆچى چاكى ناكاتەوە، پنغەمبەر (گراله) چوو بۆ لاى تا سەردانى بكاتو سەيرى حالى كرد، پاشان خۆى چارەسەى داخكردنى بۆ بەكارھننا، بەلام ھەر مرد، ئىنجا پنغەمبەر (گراله) فەرمووى (مەرگنكى خراپ بەشى جوولەكە بنت، دەلنى بۆ نەيتوانى دەردى ھاوەلەكەى بپەرنىن، من بۆ ئەو و بۆ خۆيشم ھىچم پى ناكرى).

ئەسعەد وەسىيەتى كرد دواى خۆى كچەكانى لەژىر چاودىرى پىغەمبەردا (ﷺ) بن، بەوجۆرە كچەكانى زۆر تىكەلى خىزانەكانى پىغەمبەر (ﷺ) دەبوون. ٢

خوای گەورە برى تايبەتمەندى بەم ھاوەللە خۆشەويستە بەخشى، لەوانە:

• يهكهم كهس بوو له پشتيوانان موسلمانان بوو.

١ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج١، ص٢٣٧، البداية والنهاية لابن كثير، ج٣، ص٢٠٢.

۲ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۳، ص٦١٠.

- بهشداری ههموو بهیعه ته کانی عهقه به ی کرد.
- یه که م که س بوو له به یعه تی عه قه به دا ده ستی خسته ناو ده ستی پیغه مبه ر (عَالِیْ).
 - یه که م که س بوو له مه دینه نویّری هه ینی بق موسلمانان کرد.
 - یه که م موسلمانی ناو مهدینه بوو که دوای کوچ وهفاتی کرد.
 - پێغهمبهر (ﷺ) ئاماده ی شوردن و کفنکردن ئهسپهردهکردنیشی بوو.
- یه که م موسلمان بوو له مهدینه پیغهمبهر (ﷺ) نویزی مردووی له سهر
 کرد.
 - یه که م موسلمان بوو له گورستانی به قیع ئه سپه رده کرا.
 - پێغهمبهر (ﷺ) به دهستی خوّی چارهسهری نهخوشی بو ئهنجامدا.
- کچهکانی لهدوای خوّی له ژیر سهرپهرستی راسته وخوّی پیغهمبهری خوادا بوون و بهرده وام سهردانی مالی خیزانه کانی پیغهمبه ریان (علی کارد) ده کرد.
- کاتی وهفاتی کرد پیغهمبهر (کیس) ئهرکهکهی ئهوی گرتهئهستو که نهقیبی بهنی نهجار بوو، ئهوهبوو دوای وهفاتی ئهسعهد پیغهمبهر (کیس) به بهنی نهجاری راگهیاند ئهو دهبیته نهقیبیان.
- لهناو نهقیبه کاندا تهمهنی له ههموویان کهمتر بوو، به لام کاراترینو
 پیشره وی ههموویان بوو.

موعادی کوری جهبهل له پشتیوانانه له خهزرهجیهکان، کونیهکهی ئهبووعهبدوره حمانه و یهکیکه له هاوه له گهوره و دیارهکانی پیغهمبهر (عَلَیْکُ)، کهسیکی بالابهرز و کهشخه بوو، چاوهکانی گهوره و سپی رهنگ بوو. ا

 $^{ imes}$ کاتیک موعاذ موسلمان بوو، هیشتا تهمهنی ههژده سالان دهبوو.

کاتیک موعاد موسلمان بوو، هاودهم به ژمارهیه گهنجی ناو پشتیوانان ههولیان دهدا گهورهکانی هوزهکانیان تیبگهیهنن که بتپهرستی ههلهیه، بویه دهکهوتنه شکاندنی بتهکان به نهینی، تا خهلکی بزانن ئهو بتانه هیچیان بوناکریت و تهنانهت ناتوانن بهرگری له خویشیان بکهن.

ههریه ک له موعاذی کوری جهبه ل و ته علهبه ی کوری عهنمه و عهبدو لای کوری ئهنیس پیکه وه ده چوون بته کانی بهنی سهله مهیان ده شکاند. ^۳

موعاذ له غهزای بهدر و نوحود و خهندهق و ههموو غهزاکانی تردا هاودهم به پیغهمبهر (عَلَیْطُ) به شداری کرد و له تاکه غهزایه کیش دوانه که وت. م

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٤٤-٤٤٥.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٤٥.

٣ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص ٥٨٣.

٤ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٤٤.

٥ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٦، ص١٣٦.

یه کیّك بوو له و هاوه لانه ی له سهردهمی پیّغهمبهری خوادا (عُنْ اَلَّهُ) قورئانیان کوّده کرده وه . ۱

کاتیک فه تحی مه ککه کرا پیغه مبهر (ﷺ) موعادی له مه ککه جیهیشت تا خه لکی فیری قورئان خویندن بکات. ۲

له سهردهمی پیغهمبهری خوادا (عَلَیْ) چوار کهس له مزگهوتی پیغهمبهردا (عَلَیْ) فهتوایان دهدا که بریتی بوون له عومهری کوری خهططاب و عهلی کوری ئهبوو طالیب و موعادی کوری جهبهل وئهبوو مووسای ئهشعهری."

له سهردهمی خیلافهتی عومهری کوری خهططابدا کاتیّك موسلّمانان شامیان فهتح کرد، خهلیفه ههریهك له عوبادهی کوری صامیت و موعاذی کوری جهبهل و ئهبوودهردائی نارد بق شام تا خهلّکی فیّری قورئان بکهن و شارهزایان بکهن به ئیسلام.

ئەبووعوبەيدە پێش ئەوەى وەفات بكات، لە كاتى نەخۆشيەكەيدا، لە شوێنى خۆيدا موعاذى كورى جەبەلى دانا تا ئەمىرايەتى خەڭكەكە بكات. °

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج٦، ص١٣٧.

٢ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٤٧.

٣ - سير أعلام النبلاء، ج٢، ص ٣٨٩.

٤ - أسدالغابة، ج٣، ص ١٥٩.

٥ - أسد الغابة، ج٣، ص ١٢٧.

جا خه که و تیان ئه ی موعاد له خوا بپاریره وه به کو ئه م ده رد و پیسیه مان له سه ر لاببات، مه به ستیان نه خوشی تاعوون بوو که بلاوبووبوویه وه، موعادیش و تی ئه وه ده رد و پیسی نیه، به کو نزای پیغه مبه ره که تان و مه رگی پیاوچاکانه و شه هیدیه که خوا تایبه تی ده کات به هه رکامتان که بتانه و یت ناحه قی تیایدا زاله، روزی دین خه کلی ده کین به خوا نازانم من کیم، نه له سه ر به رچاو پووونی ده ژی و نه له سه ر به رچاو پووونی ده ژی و نه له سه ر به رچاو پووونی ده ژی و نه له سه ر به رچاو پووونی ده ریت .

تینجا موعاذ فهرموودهیه کی گیرایه وه بی خه لکه که سهباره ت به و نه خوشیه و وتی بیستم له پیغه مبه ر (ایستها در میفه رموو (ستها جرون إلی الشام فیفتح لکم ویکون فیکم داء کالدمل أو کالحرة یأخذ بمراق الرجل یستشهد الله به أنفسهم، ویزکی به أعمالهم)، (دواتر کوچ ده که ن بی شام و فه تح ده کریت بوتان، له نیوتاندا دهردیک دهرده که ویت وه ک دومه ل یان حه رره و خوار ناوکی که سه که ده بات، خوا به وه شههیدی ده به خشیت پییان و به وه کرداریان پاک راده گریت)، خوایه ئه گه ر ده زانیت موعاذ ئه مه ی له پیغه مبه ر (ایستووه ده ی خوایه پشکی گه وردی ئه و نه خوشیه به خوی و ژن و منداله کانی، ئه وه بو و قاعوون تووشی هه موویان به و هم موویان به و هویه و مردن. ۲

١ - سير أعلام النبلاء، ج١، ص ٤٥٧.

٢ - مسند أحمد بن حنبل، الرقم ٢١٥١٢، قال شعيب الأرناؤوط صحيح لغيره.

له سالّی هه ژده ی کوچی موعادی کوچی جه به ل به نه خوّشی تاعوون کوچی دوایی کرد، هاوده م به ویش چه ند گه وره هاوه لایّکی دی به و نه خوّشیه وه فاتیان کرد، وه ك فه چلی كوچی عه بباس و ئه بووعوبه یده و شوره حبیلی كوچی حه سه نه و ئه بوجه نده ل.

١ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٦، ص ٢٠٢.

سى و نۆھەم: ماڭئاوايى ئەنەسى كورى ماليك (﴿ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الله

ئەنەسى كورى مالىك لە پشتيوانانە لە خەزرەجيەكان، خزمەتكارى $^{'}$ یی $^{'}$ ینه مبه ری خوا ($^{rac{2}{2}}$) بووو به وه ش ناسرابوو و خویشی شانازی پیوه ده کرد.

جاريّك ئومموسولهيم داواي كرد له ييّغهمبهر (عَيَالِيُّ) نزا بكات بق ئهنهس، ييّغه مبه ريش (عَلَيْكُ) فه رمووى (اللهم أكثر ماله وولده وبارك له فيما أعطيته)، أ (خوایه سامانو مندالی زور بکهو بهرهکهت بخهره ئهوهوه بوی که ینی دەيەخشىت).

يێغەمبەر (ﷺ زۆر ئەنەسى خۆشدەويستو زۆرجاريش قسەى خۆش و بزەبەخشى ھەبوو بۆى، جارىك پىغەمبەر (ﷺ) بۆ بزەبەخشى بە ئەنەسى، فهرمو (با ذا الأذنىن)، (ئەي دوو گوي).

١ - أسد الغابة، ج١، ص١٩٢.

٢ - صحيح البخاري، الرقم ٥٩٨٤، صحيح مسلم، الرقم ١٠٩٠، سنن الترمذي، الرقم ٣٨٤٧، مسند احمد بن حنبل، الرقم ٢٦٧٩٨، صحيح ابن حبان، الرقم ٧٢٨٥، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٣١٤٩، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٢١١٨٧.

٣ - سنن أبو داود، الرقم ٤٣٧٠، سنن الترمذي، الرقم ١٩٦٣، السنن الكبرى للبيهقي، الرقم ١٩٦٨٧، مسند أحمد بن حنبل، الرقم ١١٩٢٦، مسند أبي يعلى الموصلي، الرقم ٣٩١٨، المعجم الكبير للطبراني، الرقم ٦٦١، حسنه شعيب الأرناؤوط، صححه الألباني في صحيح و ضعيف سنن أبي داود، الرقم٧٠٠٠.

پێغهمبهر (ﷺ) هێنده ئهنهسی خوٚشدهویست جار ههبوو به کوری شیرینم بانگی دهکرد وهك ئهنهس دهگێڕێتهوه دهڵێت پێغهمبهر (ﷺ) پێی فهرمووم (یا بنی)، (ئهی کوری شیرینم).

ئەنەس دەڭيت دە سال خزمەتى پيغەمبەرى خوام (رَهِيَالِيُّ) كرد چى كاريكى بەسەردا دابم، كردبيتم يان نا سەركۆنەى نەكردوم، ئەگەريش كەسيك سەركۆنەى بكردمايە دەيفەرموو وازى لى بهينن، لەريوايەتيكى تردا ھاتووه دەڭيت دە سال خزمەتى پيغەمبەرم (رَهِيَالِيُّ)كرد ھەرگيز لينى نەدام و قسەى پى نەوتم و رووى لى گرژ نەكردم.

ئەبووھورەيرە دەلىّت كەسم نەدىوە ھىندەى كورى ئومموسەلەمە —واتە ئەنەس— نویّژى لە نویّژى پىغەمبەر (عَلَيْكُ) بچیّت. ئ

ئەنەس لە كۆتاييەكانى تەمەنىدا تووشى نەخۆشى(بەلەكى) بووو تەواو جەستەى لاواز بوو بە جۆرىك نەيدەتوانى رۆژوو بگرىت، ماوەى يەك سال پىش

۱ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۷، ص۲۰.

۲ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۷، ص۱۷.

٣ - سير أعلام النبلاء للذهبي، ج٣، ص٣٩٨.

٤ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٧، ص٢٠، سير أعلام النبلاء للذهبي، ج٣، ص٤٠٠، البدايةو النهاية
 لابن كثير، ج٥، ص٣٣٣.

٥ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٦، ص٢٩٥.

مردنی نهیتوانی روزوو بگریّت، ابویه تهشتیّکی گهوره تشریبی ئاماده دهکرد و ۳۰ هه ژاری بانگ دهکرد و نانی پیّ دهدان. آ

ئەنەسى كورى مالىك ماوەيەك پێش مەرگى بەوانەى دەوروبەرى دەوت تەلقىنى لا إله إلا الله م پێ دابدەن، بەردەوام ئەوەى دەوت تا گيانى سيارد. *

ئیمامی ذهههبی ده لیّت: کوّتا هاوه لّی پیّغه مبهر (ﷺ) که کوّچی دوایی کرد ئُونات کوری مالیك بوو. أ

ئەنەس وەسىيەتى كردبوو كە موحەممەدى كورى سىرىن تەرمەكەى بشوات، بەلام لەو كاتەدا موحەممەد لەبەر قەرزاريەك بەند كرابوو، بۆيە ئازاد كرا تا تەرمەكەى ئەنەسى شۆردو دواتر چوويەوە بۆ بەندىخانە. "

سهبارهت به کاتی وهفاتی چهند رایه کهیه، رایه ک ده نیّت له سانی نهوه دی کوّچیدا وهفاتی کردووه، رایه کی تر ده نیّت له سانی نهوه دو یه کی کوّچی بووه، رایه کی تر ده نیّت له سانی نهوه دو سیّی کوّچی بووه، کاتی کوّچی دوایی کرد تهمه نی نهوه دو نوّ سال بوو، رایه کی تر ده نیّت به نکو تهمه نی سه دو یه ک سال

۱ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج۷، ص۱۹.

٢ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٦، ص٢٩٦.

۳ - تاریخ مدینة دمشق، ج۹، ص۳۷۸.

٤ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٦، ص٢٨٩.

٥ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٧، ص٢٥.

٦ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص١١٠، البدايةو النهاية لابن كثير، ج٥، ص٣٣٢.

بوو، رایه کی تر ده لیّت به لکو سه دو حه وت سال بوو، یان ده وتریّت نه وه دو شه شه ش سال بوو، یان ده وتری سه دو بیست سال بوو، به لام ئیبن ئه ثیر وه لامی ئه و قسانه ده داته وه و ده لیّت ئه و ته مه نه زورانه ی ده وتریّن راست نین چونکه کاتی پینه مبه ر (روست نین چونکه کاتی پینه مبه ر (روست سال کاتی پینه مبه ر سال وه فاتی ها تو وه سال نه وه دو سیّی کوچی بووه، ده ی به و پییه زورترین ئه گه ر بو ته مه نی سه دو سی ساله .

ئیمامی ذهههبی رای راستتر دینیت که تهمهنی سهدو سی سال بووهو له سالی نهوهدو سیی کوچی وهفاتی کردووه، أ

ئەنەس لە بەصرە لەناو كۆشكەكەى خۆيدا (الطَف) كۆچى دوايى كردو ھەر لە نزىك بەصرە ئەسپەردە كرا، ئەو كۆتا ھاوەلى پىغەمبەر (ﷺ) بوو كە لە بەصرە كۆچى دوايى كرد. أ

قەطە نى كورى مودرىكى كىلابى نوێژى مردووى لەسەر كرد. $^{\vee}$

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص١٢٧ - ١٢٨.

٢ - البدايةو النهاية لابن كثير، ج٥، ص٣٣٢.

٣ - أسد الغابة، ج١، ص١٩٤.

٤ - سير أعلام النبلاء للذهيي، ج٣، ص٤٠٦.

٥ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص١٢٨.

٦ - البداية و النهاية لابن كثير، ج٥، ص٣٣٢.

٧ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص١١٠.

کاتی ئەسپەردە کرا موویەکی پیغهمبەری خوای (ﷺ) لابوو لەژیر زمانیدا بوو، چونکه خوّی داوای کردبوو که مرد ئهو مووه بخهنه ژیر زمانی و لهگهلیدا ئەسپەردەی بکهن. دا

ههروهها گالۆكىكى بچووكى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) لابوو داواى كرد لەگەلىدا ئەو گالۆكەش خرايە ناو كفنەكەيەوە، بۆيە ئەو گالۆكەش خرايە ناو كفنەكەيە لەگەلىدا ئەسپەردە كرا. ٢

ئەنەس كاتى وەفاتى كرد نزيكەى سەد مندال و نەوەى خۆى دىبوو، چونكە پێغەمبەر (ﷺ نزاى بۆ كردبوو، ئەنەس خۆى دەڵێت بە جوانى شوێنەوارى نزاى پێغەمبەر (ﷺ) لە سامان و مندالمدا بەدىدەكەم. ش

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص١٢٧.

٢ - أسد الغابة، ج١، ص١٩٤.

٣ - البدايةو النهاية لابن كثير، ج٥، ص٣٣٢.

٤ - الإستيعاب في معرفة الأصحاب، ج١، ص١١١.

٥ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٧، ص٢٠.

چلههم: ماڵئاوایی بهرائی کوری مهعروور (ﷺ)

بهرائی کوری مهعرور له پشتیوانانه له خهزرهجیهکان، یهکیکه له بهشداربوانی بهیعهتی یهکهمی عهقهبه، دهشوتریّت لهو بهیعهتهدا یهکهم کهس بهیعهتی دا بهرائی کوری مهعروور بوو، یهکهم کهسیش بوو رووی کرده قیبله، یهکهم کهسیش بوو سهبارهت به سی یهکه سامانهکهی وهسیهتی کرد. ا

بەرائى كورى مەعروور لە سەفەرىكىدا كۆچى دوايى كرد، بەلام تەرمەكەى لە مەدىنە ئەسپەردە كرا، مردنى بەرائىش مانگىك پىش ھاتنى پىغەمبەر (سَلَّالَّهُ) بوو بۆ مەدىنه. "

بهرائی کوری مهعروور پیش مردنی وهسیهتی کردبوو رووهو که عبه ئه سپهرده بکریّت، بوّیه به وجوّره ئه سپهرده یان کرد، نم وهسیه ته سه لای پینه مبهریش (عَیَالِیْنُ) به وهسیه ته که ی رازی بووبوو. پینه مبهریش (عَیَالِیْنُ) به وهسیه ته که ی رازی بووبوو.

ههروه ها له پیش مردنیدا وهسیه تی کرد سی یه کی سامانی بدریته دهست پیغه مبهر (عَلَیْنَ مُنْ بِی باش بوو وای لی بکات. آ

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص٢٨٢.

٢ - أسد الغابة، ج١، ص٢٦١.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص٢٨٢.

٤ - أسد الغابة، ج١، ص٢٦٢.

٥ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص٢٨٢.

٦ - الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص٦١٩.

کاتیک پیغهمبهر (وَالْکِالِیُّهُ) هاته مهدینه، نویزی مردووی لهسهر گورهکهی بهرائی کوری مالیک ئهنجام دا، نهمهش یهکهم نویزی پیغهمبهر (وَالْکِلُیُّهُ) بوو لهسهر گوری موسلمانیک.

چل و یهکهم: مانناوایی حارثی کوری صهممه (ﷺ)

حارثی کوری صهممه له پشتیوانانه له خهزرهجیهکان، مهاوه له خوی ئاماده کرد بق غهزای بهدر و له ناوچهی رهوحا پیغهمبهر (وَالْمَالِلَهُ اللهُ اللهُ عَهْرَای بهدر و له ناوچهی رهوحا پیغهمبهر (وَالْمَالَلُهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَهْرَای بهدره ههروه ها پیغهمبهر (وَاللهٔ اللهُ اللهُ

حارث له غهزای ئوحودیشدا بهشداری کرد و لهگهل پینغهمبهری خوا (وَالْمُالِدُونَا الله مایه وه به بعه تی مانه وه تا مهرگی پیدا. أ

حارث له بیئر معوونه شدا به شدار بوو و تیایدا له گه ل نهو ده سته ی تری موسلماناندا که نایاکییان لیّکرا شه هید بوو، و نهو کات که هاوریّکانیان کوژران

.

١ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص٢٨٢، الطبقات الكبرى لابن سعد، ج٣، ص٦١٩.

٢ - أسد الغابة، ج١، ص ٤٨٧، تأريخ الإسلام للذهبي، ج٢، ص ٢٥٢.

٣ - الإصابة في تمييز الصحابة، ج١، ص ٥٧٨.

٤ - تاريخ الإسلام للذهبي، ج٢، ص ٢٥٢.

٥ - تاريخ الإسلام للذهيي، ج٢، ص ٢٣٦-٢٣٧.

حارث و عهمری کوپی ئومهییه ئاماده نهبوون، سهیریان کرد بالنده بهسهر مالیانهوهیه، که هاتن دهبین هاوه له کانیان کوژراون، حارث به عهمری وت ده لاینت چی بکهین؟ وتی من پیم باشه بچینهوه بو لای پیغهمبهر(وَایُوْلُوُّ)، به لام حارث وتی له شوینی که تیایدا مونذیر کوژراوه دهرناچم، بویه لینهوی و خوی گهیاند به دوژمن و جهنگا تا کوژرا، ئهویش چ کوشتنیك، به چهند رمیك تییکهوتن تا کوشتیان.

١ - أسد الغابة، ج١، ص ٤٨٧-٤٨٨.

پێڕست

لاپەرە	بابهت
٥	پێشهکی
٩	يهكهم: ماڭئاوايى ئەبووبەكرى صديق (ﷺ)
10	دووهم: مالئاوایی عومهری کوری خهتتاب (ﷺ)
74	سيّههم: مالّئاوايي عوثماني كوري عهففان (ﷺ)
44	چوارهم: مالئاوایی عهلی کوری ئهبووتالیب (ﷺ)
٤٧	پێنجهم: مهرگی حهسهنی کوری عهلی (ﷺ)
٥٧	شەشەم: مالئئاوايى حەمزەي كورى عەبدولموتەلىب (ﷺ)
٦٥	حەوتەم: مالْئاوايى عائيشەي كچى ئەبووبەكر (رضي الله عنها)
٦٩	هه شته م: مالناوایی حوسه ینی کوری عه لی (ﷺ)
٧٧	نۆيەم: ماڭئاوايى سەلمانى فارسى (ﷺ)
۸١	دەيەم: مالئئاوايى فاتيمەى كچى پيغەمبەرى خوا (ﷺ)
٨٧	یانزههم: مالئاوایی مهرگی خالیدی کوری وهلید (ﷺ)
91	دوانزههم: مالْئاوایی بیشری کوری بهرائی کوری مهعروور (ﷺ)

90	سیانزهههم: مالئاوایی ثابتی کوری قهیس (ﷺ)
97	چواردهههم: ماڵئـُـاوايى جهعفهرى كورى ئهبووتاليب (ﷺ)
1.4	پانزههم: مالنّاوایی حدنظه له (ﷺ)
1.9	شانزهههم: مالناوایی خوبهییی کوری عهددی (ﷺ)
110	حەقدەھەم: مالناوايى روقىيەى كچى پێغەمبەر (ﷺ)
114	ههژدهههم: مانئاوایی زهیدی کوری ثابت (ﷺ)
171	نۆزدەھەم: مالئاوايى زەيدى كورى خەتتاب (ﷺ)
١٢٤	بيستهم: ماڭئاوايي زەينەبى كچى جەحش (رضي الله عنها)
١٢٦	بیست و یهکهم: مانناوایی زوبهیری کوری عهووام (ﷺ)
١٣٣	بیست و دووهم: مالنّاوایی سه عدی کوری موعاذ (ﷺ)
18.	بیست و سیّههم: مالّناوایی طه لحهی کوری عوبه یدولاّ (ﷺ)
180	بیست و چوارهم: مالناوایی سه عدی کوری نه بی وه قاص (ﷺ)
189	بیست و پینجهم: مانئاوایی عهبدولای کوری رمواحه (ﷺ)
١٥٣	بیست و شهشهم: مانناوایی عهبدولای کوری مهسعوود (ﷺ)
١٥٧	بیست و حموتهم: مالناوایی عممری کوری عاص (ﷺ)
١٦٠	بیست و ههشتهم: مالناوایی زهیدی کوری حارثه (در ایست و ههشتهم: مالناوایی زهیدی کوری حارثه

١٦٦	بیست و نۆیهم: ماثناوایی عهمماری کوری یاسر (ﷺ)
۱۷۲	سیههم: مالناوایی عوثمانی کوری مهظعون ﴿ ﷺ ﴾
۱۷٤	سی و یهکهم: مانئاوایی عیکریمهی کوری نهبووجههل (در ایستان او ایستان ایستان ایستان او ایستان ایستان او ایستان او ایستان او ایستان او ایستان او ایستان او ایستان ایستان او ایستان ایستان او ایستان ایستان ایستان او ایستان ایستان او ایستان او ایستان ایستان ایستان او ایستان ایستان او ایستان او ایستان او ایستان ا
170	سى و دووهم: ماڭئاوايى فاطيمەى كچى ئەسەد (رضي الله عنها)
١٧٧	سی و سیّههم: مالّناوایی عهبدولای کوری زوبهیر (رضی ا
١٨١	سی و چوارهم: ماتناوایی موصعهبی کوری عومهیر (ﷺ)
١٨٤	سی و پینجهم: مالناوایی نهبوزهری غیفاری (ﷺ)
١٨٩	سى و شەشەم: ماڭئاوايى ئەبووسەلەمە (صَحْطَتُهُ)
191	سی و حموتهم: مالناوایی نهسعهدی کوری زوراره (ﷺ)
198	سی و ههشتهم: مانناوایی موعاذی کوری جهبهل (ﷺ)
197	سی و نوْههم: مالْئاوایی ئەنەسی كورِی مالیك (ﷺ)
7.7	چلههم: ماٽئاوايي بهرائي کوږي مهعروور (ﷺ)
7.4	چل و یهکهم: مانئاوایی حارثی کوری صهممه (ﷺ)

بەرھەمەكانى نووسەر نووسىنەكان

- ١. ناسىنى ھاوەلانى پىغەمبەر(ﷺ). (نۆ بەرگە). (ئامادەيە بۆ چاپ).
 - ۲. ژیانی پیغهمبهر (کیانی) بق مندالان. (چاپکراوه).
 - ٣. ژياني خەلىفەكانى پێغەمبەر (ﷺ) بۆ منداڵان. (چاپكراوه).
 - ٤٠ هاوه لاني پێغهمبهر (ﷺ) بۆ مندالان (چاپكراوه).
 - ٥. ژياني هه ڵكهوته كاني ئيسلام بۆ مندالان(چايكراوه).
 - ٦. له مێژووى ئيسلاميهوه . (ئامادهيه بۆ چاپ).
- ٧. نیبن تهیمیه (رهچه له کو روّلی له میرژووی ئیسلامیدا). (چاپکراوه).
 - ٨. پێناسى هاوهڵان(﴿ الله على الله على
 - ٩. روانينيك بق ميزووى ئيسلامى (چايكراوه).

وهرگێڔانهکان

- ١١. چهند وانهیهك له میرژووی ئیسلامی: شیخ محمد خضری بك (چایكراوه).
 - ١٢. پوخته ي ميزووي ئيسلامي: د.محمد سهيل طقوش (چاپکراوه).
- ۱۳. دەوللەتى ئوملەوى: پرۆفىسلۆر دكتلۆر عبدالشلىف محمد عبداللطيف (چاپكراوه).
 - ١٤. مێژووي دەوڵەتى عەبباسى: د.محمد سهيل طقوش. (چاپكراوه).

- دەولاتى سەلجووقيەكان: د.على محمد الصلابى، وەرگىران بەھاوكارى شاھۆ
 عومەر عارف (چاپكراوە).
 - ١٦. مهغوّل له ميرژوودا: د.فوّاد عبدالمعطى الصياد (چايكراوه).
 - ١٧. مێژووى ئەپيووبى و مەملووكيەكان: د. أحمد مختار العبادى (چاپكراوه).
- ۱۸. دهولهتی عوسمانی: د.علی محمد الصلابی وهرگیرانی به هاوکاری أحمد عبدالرحمان أحمد (چاپکراوه).
- ۱۹. پوخته ی شارستانیه تی ئیسلامی، نووسینی: د.رحیم کاظم محمد الهاشمی و أ. عواطف محمد العربی شنقارو.
- ۲۰ جەنگە گەورەكانو فتوحاتە ئىسلاميەكان: محمد سعيد مرسى (ئامادەيە بۆ
 چاپ).
- ۲۱. سەرچاوەكانى ئىمامى تەبەرى (نامىلكە) نووسىينى:د.محمد أمحزون، لـه ماليەرى ئەيووبى بلاوكراوەتەوە.
- ۲۲. پوختهی میّرژووی شارستانیهته کان، محمود شاکر، به هاوکاری ماموّستا مووسا. (چایکراوه).
- ۲۳. پوخته ی میژووی ئهورووپا له کونه وه تا ئهمروّ: پروفیسور دکتور جقری برون. (چایکراوه).
- ۲۶. مێژووی نوێی ئهورووپا: چهند نووسهرێك، وهرگێڕان به هاوكاری فارووق
 محمد محمدأمین (ئامادهیه بۆچاپ).
 - ٢٥. فيكرى رۆژئاوا، ئەنوەرلجوندى. (چايكراوه).
 - ٢٦. بهراوردى ئايينهكان، نووسينى أنور الجندى. (چاپكراوه).
 - ٢٧. تيسلامو بانگهوازه رووخينه رهكان، نووسيني: أنور الجندي (چاپكراوه).

- ۲۸. پیلان دژی ئیسلام، نووسینی أنور الجندی (ئهم بهرههمهی بهردهسته).
- ۲۹. بەراوردنىك لەننوان غەزالى ئىبن تەيمىيەدا: د.محمد رشاد سالم (ئامادەيە بۆچاپ).
- ۰۳۰ ژیانی هاوه لّان (سین بسه رگ)، نووسینی: محمد یوسیف الکاندهلوی.(چایکراوه).
 - ٣١. رەوتە ھەناردەكان، نووسىينى: أنور الجندى.چاپكراوه.
- ۳۲. بهگهورهدانانی خواو حوکمی ئهوهی قسهی پی ده لیّت (نامیلکه)، نووسینی: د.عبدالعزیز الطریفی، له مالّیهری ئیسلام هاوس بلاوکراوه ته وه.
- ۳۳. بـ بـ ژارده ی نیّـوان ئیسـلام و مهسـیحیه ت، نووسـینی: أحمـد دیـدات. (لـه ژیّر چایدایه).
 - ٣٤. تيسلام و ريبازه فه لسهفيه كان، نووسيني: د.مصطفى حلمي.
- ۳۰. ۱۵۰ به سه رهات له ژیانی نه بووبه کری صدیق، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چایدایه).
- ٣٦. ١٥٠ به سهرهات له ژيانی عومهری کوری خهتتاب، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژير چايدایه).
- ۳۷. ۱۵۰ به سهرهات له ژیانی عوسمانی کوری عهففان، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چایدایه).
- ۳۸. ۱۵۰ به سه رهات له ژیانی عه لی کوری ئه بووتالیب، أحمد عبدالعال الطهطاوی. (له ژیر چاپدایه).